საქართველოს რესპუბლიკა

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, 15 აპრილი, 2006 წელი.

№ 75 (5413)

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდური სიტყვაა, ტყუილებით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@gol.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika

ფასი 50 თეთრი.

ხვალ ბზობაა, გილოცავთ!

იხ. მე-5 გვ.

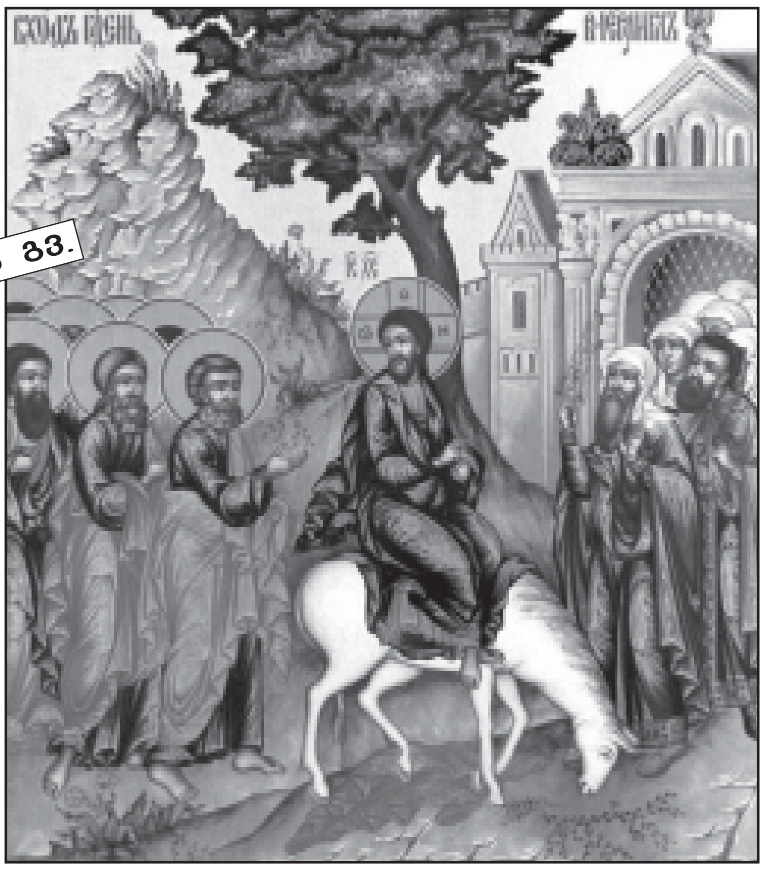

რატომ განაცხადა გენპროკურატურამ გირგვლიანის საქმის გამოძიებაზე უარი?

იხ. მე-3 გვ.

სკოლის კოშმარი

იხ. მე-6 გვ.

აფხაზეთის პრობლემა: მიზეზები და მოგვარების გზები

იხ. მე-11 გვ.

ვინ ყიდულობს ლიკანის წალკოტს – ყაზახები თუ დავით ვარაგიანი?

იხ. მე-4 გვ.

სადაური წესია და აქაური წესია!

იხ. მე-2,4 გვ.

გაგება თუ გარიგება?

იხ. მე-2 გვ.

კახა ბენდუქიძე:

„მოსკოვი ჩვენ არ გველოლიავება“

იხ. მე-2,10 გვ.

საოლქო პროკურორი აკეთებდა ამას?!

იხ. მე-3 გვ.

ქართველი პოეტი – გერმანიის არმიის ფელდფებელი

იხ. მე-8-9 გვ.

„თავდაცვის მინისტრისთვის ეკონომიკური ფუნქციის მინიჭება და ისიც საგარეო ვაჭრობაში, მსოფლიოში უპრეცედენტო კურიოზია“

იხ. მე-3 გვ.

ცენტრი კარგ საქმეს აკეთებს

იხ. მე-10 გვ.

◎ აქტუალური თემა

გაგება თუ გარიგება?

გუშინ პარლამენტში დღის წესრიგით გათვალისწინებული საგადასახადო ცვლილებების განხილვა, პარლამენტის თავმჯდომარის წინადადებით, მომავალი კვირისთვის გადაიდო. ამ პერიოდის მანძილზე ნინო ბურჯანაძე და ფრაქცია „მრეწველების“ წარმომადგენლები საგადასახადო კოდექსთან დაკავშირებით დამატებით კონსულტაციებს გამართავენ. მოგეხსენებათ, ოპოზიციის მემორანდუმს „მრეწველებმა“ საგადასახადო კოდექსში ცვლილებების შეტანასთან დაკავშირებით საპარლამენტო უმრავლესობასთან კონსულტაციების გამართვა ერთ-ერთ მოთხოვნად დაურთეს. ამის შემდეგ ნინო ბურჯანაძეს „მრეწველთა“ ფრაქციის ლიდერთან ზურაბ ტყემალაძესთან შეხვედრა ჰქონდა, სწორედ ამ შეხვედრის შემდეგ ბურჯანაძე აცხადებს, რომ გუშინდელი დღის წესრიგიდან ამოღებულია საგადასახადო კოდექსში ცვლილებები და ის მომდევნო კვირისთვისაა გადატანილი.

ნინო ბურჯანაძემ თავისი და საპარლამენტო უმრავლსობის სახელით გუშინ პლენარულ სხდომაზე განაცხადა, რომ ისინი მიდიან ამ დათმობაზე — მოლაპარაკებაზე საგადასახადო კოდექსთან დაკავშირებით. მან ხაზი გაუსვა, რომ ეს არის უმრავლესობის მხრიდან კეთილი ნება, ვინაიდან საგადასახადო კოდექსის თემას არ ჰქონდა ულტიმატუმის სახე და ეს იყო უმრავლესობის მისამართით მხოლოდ და მხოლოდ თხოვნა.

„შეიძლება საკითხი ან წინადადება გავითვალისწინოთ, შეიძლება არ გავითვალისწინოთ, მაგრამ დიალოგისთვის ჩვენ ნამდვილად მზადა ვართ...“ ჩვენ მზად ვართ, ნებისმიერი გონივრული წინადადება განვიხილოთ და არც ერთი წინადადება, რომელიც კონსტრუქციული დიალოგის ტონალობაში იქნება წამოყენებული, არ დავტოვოთ უყურადღებოდ“, — აღნიშნა პარლამენტის თავმჯდომარემ. მან განაცხადა, რომ ამ კეთილ ნებას იჩენენ იმის მიუხედავად, რომ აღშფოთებულია ოპოზიციის საქციელით. მაშინ როცა პარლამენტში წყდებოდა ძალიან მნიშვნელოვანი საკითხი, ოპოზიციური ფრაქციები კენჭისყრაზე უნდა შემოსულიყვნენ. **„მე არ ვიცი, ახლა, ამის შემდეგ რა კომენტარი გაკეთდება ჩემი მეგობრების მხრიდან. ამჯერად „მრეწველებმა“ შემაშინეს თუ ვინმე სხვამ შემაშინა, საინტერესოა, როგორი კომენტარები იქნება. ძალიან მინდა, მართლაც კორექტულობისკენ მოვუწოდო მათ, ვთხოვო და მოვთხოვო. როგორც საქართველოს მოქალაქეს და არა როგორც, ამ შემთხვევაში, პარლამენტის თავმჯდომარეს, ნამდვილად მაქვს უფლება, რომ ყველა კოლეგისგან და ყველა პოლიტიკოსისგან მოვითხოვო ელემენტარული ეთიკური ჩარჩოების ნორმების დაცვა და ძალიან მნიშვნელოვანი იქნება, თუ ჩვენ შევძლებთ პიროვნული შეურაცხყოფებიდან კონსტრუქციული, კონკრეტული საკითხების განხილვაზე გადასვლას“,** — აღნიშნა ნინო ბურჯანაძემ.

ასე რომ, „მრეწველები“ საგადასახადო კოდექსის, ასევე, საარჩევნო კანონის განხილვასთან დაკავშირებით, საპარლამენტო სხდომათა დარბაზში, უახლოეს მომავალში დაბრუნდებიან. ყოფილი თანაფრაქციელების ნაბიჯს „ახალი მემარჯვენეები“ ხელისუფლებასთან გარიგებად მიიჩნევენ.

გუშინ პარლამენტი კიდევ ერთ მნიშვნელოვან — რეიმპორტის შესახებ საკითხს განიხილავდა. აღნიშნული ითვალისწინებს საბაჟო კოდექსში ცვლილებებს. კერძოდ, პარლამენტის გადაწყვეტილებით, ღვინისა და ჩაის ქართველ მწარმოებლებს შესაძლებლობა ექნებათ, რუსეთში 2006 წლის პირველ აპრილამდე შეტანილი და გაუყიდავად დარჩენილი პროდუქცია საქართველოში განბაჟების გარეშე დააბრუნონ. დაბრკოლება შეიძლება შეიქმნას იმასთან დაკავშირებითაც, რომ რუსეთის სავაჭრო პალატამ შესაძლოა არ გასცეს წარმოშობის სერტიფიკატი, ანუ ის აუცილებელი დოკუმენტი, სადაც მითითებული იქნება, რომ ეს არის არა რუსული, არამედ ქართული პროდუქცია. ამის გათვალისწინებით, კანონში ჩაიწერა, თუ რა შეიძლება ასეთ შემთხვევაში გაკეთდეს.

კულუარული ხმებით, რუსეთის ფედერაცია არა მარტო ღვინოს, სხვა ქართულ პროდუქციასაც (თხილი, ჩაი), მათ შორის „ბორჯომსაც“ შეუქმნის პრობლემებს. დეპუტატები აღნიშნავენ, რომ თუ „ბორჯომის“ შესახებაც დაიწყება პრეტენზიების გამოთქმა, ეს უკვე რუსეთის მხრიდან ყოველგვარ ლოგიკას მოკლებული ნაბიჯი იქნება.

დავით ბაქრაძე, ევროპასთან ინტეგრაციის კომიტეტის თავმჯდომარე:

„ღვინის გამოცდილება გვაფიქრებინებს, რომ „ბორჯომის“ შემოწმებაც არ იქნება ობიექტური. ცხადია, რომ ეს საკითხი პოლიტიზებულია. რუსეთში ხელისუფლება ყველაფერს აკეთებს იმისათვის, რომ ქართულ-რუსული ურთიერთობები სრულ მინიმუმამდე დაიყვანოს. ეს კი საბოლოო ჯამში, გრძელვადიან პერსპექტივაში, რუსეთს უფრო დააზარალებს, ვიდრე საქართველოს“.

გავრცელდა ინფორმაცია, რომ ქართული ღვინის აკრძალვასთან დაკავშირებით, ლიტვაში, რუსეთის საელჩოსთან, ლიტველი სტუდენტები საპროტესტო აქციის გამართვას გეგმავენ. აქციის მიზანი ქართული ღვინის მხარდაჭერაა.

მზია გელენავა

◎ რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

კახა ბენდუქიძე:

„მოსკოვი ჩვენ არ გველოლიავება“

ალბათ, არასდროს არ ყოფილა ასე დაძაბული რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობა. კვირა არ გავა ისე, რომ ორი ქვეყნის ოფიციალურმა პირებმა მეზობლის მიმართ რაიმე მკვახე განცხადება არ გააკეთონ. რა არის ასეთი ანტაგონიზმის მიზეზი? რატომ მოხდა, რომ ასე ვალიზიანებთ ერთმანეთს? ამის შესახებ „იზვესტიის“ თბილისელი კორესპონდენტი ალექსანდრე იაშვილი ესაუბრა ყოფილ რუსეთელ ოლიგარქს კახა ბენდუქიძეს, რომელსაც ამჟამად საქართველოს მთავრობაში უკავია რეფორმათა კოორდინაციის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრის პოსტი.

— რა ხდება რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობაში? რატომ წარმოიქმნა ასეთი დაძაბულობა? ვინ არის ამაში დამნაშავე?

— თუ წინათ მოსკოვში აცხადებდნენ, რომ აღიარებდნენ საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას, ახლა იქ ალაპარაკდნენ ჩრდილოეთ და სამხრეთ ოსეთის გაერთიანების შესახებ, იმაზე, რომ კოსოვოს სტატუსის განსაზღვრამ შეიძლება შექმნას პრეცედენტი. ყველასთვის გასაგებია, თუ რას გულისხმობენ ამით, და გაუგებარია, თუ ასეთ პირობებში რატომ უნდა გაუმჯობესდეს ჩვენი ქვეყნების პოლიტიკური ურთიერთობა. რაც შეეხება ეკონომიკურ ურთიერთობას, იგი კარგი იყო, თუმცა, ესეც პოლიტიკის მსხვერპლი გახდა. რუსეთი, ფაქტობრივად, აწესებს სანქციებს ჩვენს წინააღმდეგ.

— რა რეაქციის იმედი უნდა გქონოდათ, თუ გავიხსენებთ, როგორი მკვახე, შეურაცხმყოფელი, ხშირად კი პროვოკაციული განცხადებები გააკეთეს საქართველოს ლიდერებმა რუსეთის მისამართით.

— მოსკოვიც ჩვენ არასდროს გველოლიავება. მაგრამ მთავარი ეს არ არის. მთავარია, სტრატეგიული საკითხი: რა სურს რუსეთს? იქმნება შთაბეჭდილება, თითქოს იგი ცდილობს გააკეთოს ისე, რომ საქართველომ შეიძულოს რუსეთი. მე მეცინება, როცა რუსი პოლიტიკოსები საქართველოს ადანაშაულებენ იმაში, რომ იგი უახლოვდება ევროპას და შეერთებულ შტატებს. არადა, თვით რუსეთს ამერიკასთან უკეთესი ურთიერთობა აქვს, ვიდრე საქართველოს. რატომ — ეს გასაგებია. საქართველო პატარა ქვეყანაა, შეერთებული შტატები კი წააგავს იმ ჯანიან მეზობელს, რომელიც არ გიყვართ, მაგრამ კარგად გახსოვთ, რომ იგი ოდესღაც კრივზე დადიოდა. ამიტომაც, ცდილობთ ჯავრი იყაროთ არა მეზობელზე, არამედ მასთან სტუმრად მისულ პატარა ბავშვზე.

ამ ცოტა ხნის წინათ ვთქვი: თუ ავიღებთ ისეთ მცირე მოსახლეობის მქონე ქვეყანას, როგორიც არის საქართველო, და ვეცდებით, რომ ამ ქვეყნის მოქალაქეთა ნახევარი ნორმალურად ლაპარაკობდეს რუსულად, მეორე ნახევარი — როგორღაც ახერხებდეს ამას, ასი ათასზე მეტი კაცი კი ჩინებულად ფლობდეს ამ ენას, ასეთი პროგრამის განხორციელება არაერთი მილიარდი დოლარი დაგიჯდებოდათ! საქართველოში კი ყოველივე ეს უკვე არის, თანაც, უფასოდ. მაგრამ რუსეთს სურს, რატომღაც იგი თავიდან მოიცილოს, რაც ძალზე სამწუხაროა...

წარმოუდგენელია, რომ თვალსაწიერ, ან თუნდაც შორეულ მომავალში საქართველოს ხელისუფლებაში მოვიდეს ისეთი მთავრობა, რომელიც იტყვის: რადგან რუსეთს სურს, რომ საქართველო სამ ნაწილად იყოს დაყოფილი, რატომ არ უნდა გავაკეთოთ ეს! ასეთი რამ ჩემთვის თეორიულადაც კი წარმოუდგენელია.

იხ. მე-10 გვ.

◎ კვირის თვალსაწიერი

საღატრი წესია და აქატრი წესია!

ეს ვრცელზე ვრცელი შესავალი, იქნებ სულაც არ არის საჭირო, მაგრამ ალბათ არც არაფერს გააფუჭებს:

ამიერკავკასიაში, შუა და წინა აზიის მოსაზღვრე რაიონებში მევენახეობა ცნობილი იყო ძვ. წ. IV ათასწლეულიდან. მეცნიერებისთვის საკამათო არ არის, რომ საქართველო ვაზის სავარაუდო სამშობლოთაგან უპირველესია და „ყველაზე უფრო მტკიცე კავშირი ველურ ვაზსა და აბორიგენულ ჯიშებს შორის დადგენილია საქართველოში“ (ა. ნეგრული). სავარაუდოა, რომ თვით სახელწოდება „ღვინო“ მთელს ევროპასა და მსოფლიოში ქართულიდანაა გავრცელებული. ვაზის ჯიშთა უმრავლესობას კი, რომელიც ძირითადად ევროპაშია გავრცელებული, გენეტიკური კავშირი აქვს ქართულ ვაზთან.

ერთ-ერთი უძველესი ლურსმული წარწერა აღწერს ასურეთის სამეფოს დიდების პერიოდს და მის მიერ მეზობელი ქვეყნების დაპყრობას: ხარკს ისინი დაპყრობილი ქვეყნებიდან, ძირითადად, ოქროთი კრეფდნენ, ქართველი ტომებისგან კი ღვინით ილებდნენ, რაც მიანიშნებს, რომ ქართული ღვინო უხსოვარი დროიდან ოქროდ ფასობდა.

ჰომეროსი საქართველოს (კოლხეთს) მარცვლეული კულტურებისა და მევენახეობა-მეღვინეობის ქვეყნად მიიჩნევდა („იქაური ღვინო მჩქეფარე და სურნელოვანია“).

ჰეროდოტე (ძვ. წ. IV ს.) წერს: „ქართველთა ტომებმა იციან ვაზის მოვლა, ღვინის დაყენება, შენახვა და ამისთვის შესაფერისი ჭურჭელიც აქვთ“.

ვენახი იყო საქართველოს ძლიერების ერთ-ერთი გარანტი, რის გამოც მეურნე ვაზზე შვილივით ზრუნავდა. სწორედ ამიტომ იყო, მტერი საქართველოს გადაშენებას ყოველთვის ვენახის აჩეხვა-ამოძირკვით ცდილობდა.

ამჟამად მსოფლიოში 4 ათასამდე ჯიშის ვაზია, მათ შორის 500-მდე აბორიგენული — ქართული. საქართველოს ვაზის სტანდარტულ სორტამენტში შეტანილია 41 ჯიში, აქედან 27 — ტექნიკური ჯიშია, 14 — სუფრისა. გადასამუშავებლად იყენებენ მთელი ფართობიდან მიღებული მოსავლის 96-97 პროცენტს, დანარჩენი სასუფრედ გამოიყენება. საქართველოში ვენახები ორი სახისაა — დაბლარი და მაღლარი.

XX საუკუნეში საქართველოში მევენახეობა-მეღვინეობა მნიშვნელოვნად განვითარდა. 1980-იან წლებში ირიცხებოდა 150 ათას ჰექტარზე მეტი ვენახი და წლიურად მეღვინეობის პროდუქციის მისაღებად მუშავდებოდა (ოფიციალურად) 700 ათასი ტონამდე ყურძენი, მზადდებოდა 30-40 მილიონი დეკალიტრი ღვინო, 25 მილიონი ბოთლი ცქრიალა ღვინო, 2,5 მილიონი დეკალიტრი ყურძნის ბრენდი (კონიაკი) და მეღვინეობის სხვა პროდუქცია, რომელიც, ძირითადად, ყოფილ სსრკ ბაზარზე იყიდებოდა.

მსოფლიო სავაჭრო ატლასის მონაცემებით, ბოლო წლებში საქართველო რუსეთში ღვინის ერთ-ერთი წამყვანი ექსპორტიორი იყო თითქმის 14 მილიონი ლიტრით, რაც რუსეთის მიერ იმპორტირებული ღვინის 5 პროცენტს შეადგენდა. ქართული ღვინო რაოდენობით მე-3 ადგილს იკავებდა მოლდავეთისა და საფრანგეთის ღვინოების შემდეგ. ქართული ღვინის საერთო ექსპორტი რუსეთში 1999 წლიდან 1,7-ჯერ გაიზარდა (ცნობისათვის: ეს ზრდა მხოლოდ წითელ ღვინოზე მოდიოდა, თეთრი ღვინო კი პოზიციებს კარგავდა).

უკანასკნელ წლებში საქართველოში შექმნილმა ცნობილმა რთულმა მდგომარეობამ მკვეთრად შეამცირა დარგის საწარმოო-ეკონომიკური პოტენციალი.

ის ისტერია, რაც ამჟამად არის რუსეთში ატეხილი ქართული ღვინის ექსპორტის აკრძალვასთან დაკავშირებით, სცილდება ყოველგვარ ეკონომიკურ შინაარსს და წმინდა წყლის პოლიტიკურ როზგად აკუმულირდება.

აქ, ალბათ, არ ღირს იმაზე ლაპარაკი, რაც უკვე მრავალგზის ითქვა, კერძოდ, იმის შესახებ, რომ რუსეთის საერთაშორისო სავაჭრო ორგანიზაციაში გაწევრიანების გასაღები საქართველოს უდევს ჯიბეში და მოსკოვი ყველაფერს აკეთებს, რათა ეს გასაღები თბილისს ჯიბიდან ამოაღებინოს. ქართული ღვინის ემბარგოც ამ ბრძოლის ერთ-ერთი ეტაპია. თანხმობის გამოსაძალავად კეთდება და სასწორის პინაზე არა მხოლოდ ღვინო, არამედ ჩვენი განმდგარი ტერიტორიებიც დევს; შესაბამისად, მათი დაბრუნების შანსი თანდათან იქით და იქით იწევს. და აქ არა მხოლოდ საერთაშორისო სავაჭრო ორგანიზაციის კარის შეღების ინტერესია უმთავრესი: საქართველო თავისი, ცოტა არ იყოს, მოუზომავი ანტირუსული პოლიტიკის გამო ისჯება.

გასათვალისწინებელია, რომ რაგინდ წალმართადაც დასრულდეს ეს ბაქქანალია, ფაქტია, რომ ქართულ ღვინოს უზარმაზარი დარტყმა მიაყენეს და შოკიდან გამოსვლა იოლი არ იქნება.

აქვე ერთი რამ აუცილებლად ხაზგასმით უნდა ითქვას. საყვედური ქართული ღვინის უხარისხობის, უფრო სწორად, დიდი ოდენობით ფალსიფიცირების შესახებ, სულაც არ არის ახალი რამ. ამაზე ყოველთვის იყო ლაპარაკი. რამდენჯერ ითქვა 1990-იან წლებიდან მოლდავეთისთვის ქართული ღვინის ჩამოსხმის უფლების მიცემის (თუ მიყიდვის) შესახებ, რამაც უმძლავრესი დარტყმა მიაყენა ჩვენი ღვინის პრესტიჟს (დიდი წარმოსახვის უნარი სულაც არ არის საჭირო იმის გასასიგრძეგანებლად, თუ რა „ქართულ ღვინოს“ ასხამდნენ და ასაღებდნენ რუსეთის ბაზარზე მოლდაველები)! ამას ჩვენი მარჯვე მეღვინეების ალქიმიკოსობაც დაუმატეთ, რის გამოც საქართველოში ჩამოსხმული ღვინის დიდი ნაწილი პირში არ ჩაიშვება და მიხვდებით, რას ასმევდნენ რუსებს. ეს ჯერ კიდევ 1970-იანი წლებიდან მოდის, როდესაც საქართველოში 700 ათასი ტონა „ყურძნის კრეფა“ დაიწყეს, ქართული ღვინის სახელი წაბილწეს და კოლოსალური ფულის კეთების საშუალებად აქციეს.

ამბობენ, ამჟამად რუსეთის ბაზარზე შეჩერებული ღვინის 60 პროცენტზე მართლაც (ანუ, თავისუფლად) შეუძლიათ პრეტენზია წამოგვიყენონო. ჰოდა, უნდა ინახოს ახლა ვისი ნახელავია ის 60 პროცენტი და ცხვირიდან ამოედინოს მის „დამწურავთ“. ასე რომ, იქნებ ჯობს „ღვინის საქმე“, თავდაცვის მინისტრ ირაკლი ოქრუაშვილთან ერთად, შინაგან საქმეთა მინისტრ ვანო მერაბიშვილსაც მიენდოს, იმას გარეთ, ამას — შიგნით!

თორემ რა გამოდის? უპირველესად სწორედ ქართველებმა დაარტყეს ჩვენი ექსპორტის მთავარ პროდუქტს — ქართულ ღვინოს უხარისხობით და ამ ბოროტების ჩამდენნი, როგორც მძიმე სისხლის სამართლის დამნაშავენი (კი ბატონო, ამ დანაშაულს სამშობლოს ღალატს ნუ დავარქმევთ, თუმცა სწორედ სამშობლოს ღალატია), ისე უნდა გასამართლდნენ.

იხ. მე-4 გვ.

◎ ინფორმაცია

პირველი ლედი რეგიონებში მოგზაურობს

საქართველოს პირველი ლედი სანდრა რულოვსი და გაეროს მოსახლეობის ფონდის წარმომადგენლები საქართველოს რეგიონებში მოგზაურობას განაგრძობენ.

გუშინ პირველი ლედი ხაშურელ ქალბატონებს შეხვდა. მან მონაწილეობა მიიღო დედა ენის დღისადმი მიძღვნილ ლონისძიებებში, მოინახულა ქალთა კონსულტაცია, რომელიც ჯანდაცვის სამინისტრომ გაეროს მოასხელობის ფონდის პროექტის ფარგლებში შექმნა.

ჯი-ეიჩ-ენი

„ანტისოროსი“ აქციებს განაგრძობს

საზოგადოებრივი მოძრაობა „ანტისოროსი“ საპროტესტო აქციებს მესამე დღეა აგრძელებს. მოძრაობის ხელმძღვანელის მაია ნიკოლეიშვილის თქმით, აქციის მოთხოვნები უცვლელია — საქართველოს პრეზიდენტის თანამდებობიდან გადადგომა და ვადამდელი საპრეზიდენტო არჩევნების ჩატარება.

თბილისში აქციის მონაწილენი გუშინ კანცელარიის შენობასთან შეიკრიბნენ. პარალელურად, მოძრაობა „ანტისოროსის“ მხარდამჭერთა აქციები ზუგდიდში, ბათუმსა და თელავში მოეწყო.

— 1978 წლისაგან განსხვავებით, დღეს სხვა სახით ცდილობენ ჩვენთვის ენისა და სხვა ძირითადი ფასეულობების წართმევას. საქართველოს მასშტაბით მოწყობილი აქცია სიმბოლურად დღევანდელ დღეს დაემთხვა, — აღნიშნა ნიკოლეიშვილმა.

მედიანიუსი

◎ ექსკლუზივი

„თავდაცვის მინისტრისთვის ეკონომიკური ფუნქციის მინიჭება და ისიც საგარეო ვაჭრობაში, მსოფლიოში უპრეცედენტო კურიოზია“

გვესაუბრება პოლიტოლოგი, პროფესორი ჯიმი ჯალიაშვილი

— ბატონო ჯიმი, როგორც კი რუსეთმა ქართულ ღვინოზე ემბარგო დააწესა, ჩვენი ხელისუფლება მაშინვე მყარად დადგა იმ პოზიციაზე, რომ ეს ჩვენი ჩრდილოელი მეზობლის პოლიტიკური ილეთი იყო. როგორ ფიქრობთ, მართლა პოლიტიკური ანგარიშსწორება იყო რუსეთის ეს ნაბიჯი? და თუ იყო, რა ფაქტორებმა მიიყვანა ამ გადაწყვეტილებამდე ოფიციალური მოსკოვი?

— მინდა ვთქვა, რომ ბიზნესი და პოლიტიკა ერთმანეთისგან მკვეთრად არ არის გამიჯნული, არც ერთი ქვეყნის ფარგლებში და არც ქვეყნებს შორის. განა შეიძლება ვინმემ თქვას, რომ ამერიკის შეერთებულ შტატებს შეუძლია ირანში ივაჭროს, ან ირანმა ივაჭროს აშშ-ში და თანაც ნებისმიერი პროდუქტით? ღვინო რომ არ ყოფილიყო, რუსეთ-საქართველოს შორის სხვა პრობლემა მაინც წარმოიშობოდა, რადგან ამ ორ ქვეყანაში დღეს შექმნილი პოლიტიკური ფონი განაპირობებს იმას, რომ, ვთქვათ, თუ ქართულ პროდუქტში რაიმე ხარვეზი აღმოჩნდება, რუსეთი ამას აუცილებლად გააზვიადებს. სხვა ქვეყნების შემთხვევაში, თუ ეს, მაგალითად იქნებოდა სომხეთი, ხარვეზი აუცილებლად დაიფარებოდა, ამ დონეზე არ გახმაურდებოდა და არ იქნებოდა წინაალმდეგობისთვის აქტუალური პრობლემა.

მაგრამ ჩვენს მიმართ სხვაგვარად ხდება, იმიტომ, რომ იმ ცივი ომის პირობებში, რომელიც რუსეთთან გვაქვს და ამ რიტორიკის ფონზე, არა მარტო რუსი პოლიტიკოსები ხდებიან აგრესიულები, არამედ რუსეთის მოსახლეობის ის ნაწილიც იზრდება, რომელიც იგივე უკმაყოფილებას გამოთქვამს. საქართველოს მიმართ ეს უკმაყოფილება კონკრეტული თვალსაზრისით ხშირად გაუგებარია, მაგრამ ასეთი ფონია შექმნილი და ამას ჩვენი ხელისუფლების პოლიტიკაც ხელს უწყობს.

როცა ლაპარაკია რუსეთის ბაზების საქართველოდან გაყვანაზე და იქვე მომენტალურად ნატოს ჯარების შემოყვანაზე, ეს შეიძლება საქართველოსთვის ძალიან სასიკეთო იყოს, მაგრამ რუსეთისთვის, რომელიც დიდი ქვეყანა და გეოპოლიტიკურად მნიშვნელოვანი ფიგურაა, ეს მტკივნეულია. ამიტომ საერთაშორისო ურთიერთობათა სამართალი, როგორი თანასწორუფლებიანი და ჰუმანურიც არ უნდა იყოს იგი, ყველა ქვეყანას, მათი სიდიდე-სიმცირის მიხედვით. სხვადასხვა მნიშვნელობას ანიჭებს. ამიტომ, ჩვენ, როგორც პატარა ქვეყანა, პრობლემას ვქმნით პოლიტიკურ საფუძველზე, ამან შეიძლება გამოვლინება იპოვოს ღვინოში, ლუდში, ციტრუსში თუ სხვა პროდუქტში. ეს თანდაყოლილი პრობლემებია.

— თუ ეს პოლიტიკური დაპირისპირების სიბრტყეა, მაშინ სადამდე შეიძლება გაგრძელდეს და რა შედეგებს მოუტანს როგორც რუსეთს ასევე საქართველოს? ვინ შეიძლება უფრო მეტად დაზარალდეს?

— ჩემი აზრით, ან ერთი ან მეორე მხრიდან ამ სიტუაციის პოლიტიკურად გამოყენება ნაკლებად რეალურია. ეს უფრო კონიუნქტურის გამომხატველია. რუსეთისთვის მის ბაზარზე ქართული ღვინის შეუტანლობა დიდი დანაკლისი არ იქნება, რადგან მას სხვადასხვა ქვეყნის პროდუქტზე დიდი არჩევანი აქვს და რუსულ ბაზარზე შესვლაზეც უარს არავინ იტყვის. მაგრამ ღმერთმა ნუ ქნას, რომ ღვინის ემბარგოს რუსეთიდან ქართველი მუშახელის, იქ მომუშავე ჩვენი ბიზნესმენების გამოდევნა მოჰყვეს, მაშინ საქართველოსთვის სიტუაცია ძალიან დამძიმდება. მაგრამ სამწუხაროდ, ფონი ამისთვის არსებობს და არ ვიცით, როდის მიიღებს რუსეთი ამგვარ გადაწყვეტილებას. ჩვენ ამაზე ვერანაირ ზეგავლენას ვერ მოვახდენთ.

ვლაპარაკობთ, რომ ღვინის გამო დსთ-დან გამოვიდეთ. კი მაგრამ რატომ ღვინის გამო და რატომ არ შეიძლებოდა ეს გაზის შეწყვეტის დროს გაგვეკეთებინა? ანდა დსთ-დან გამოსვლა ღვინის პრობლემას აგვარებს? თუ დსთ-ში ყოფნის გამოა ჩვენი ღვინო შეჩერებული რუსეთის ბაზარზე? ამიტომ ჩვენი მხრიდან ასეთი სპეკულირება რუსეთისთვის ზედმეტად გამღიზიანებელია. ვფიქრობ, ქართული ხელისუფლების მთავარი შეცდომა ის არის, რომ რუსეთი — გეოპოლიტიკური თვალსაზრისით ჩვენი ბუნებრივი მოკავშირე ქვეყანა, — ნებსით თუ უნებლიედ, შეგნებულად თუ შეუგნებლად მოწინაალმდეგედ ვაქციეთ. ამიტომ, სამწუხაროდ, საბაზო ომი იქნება თუ სასაქონლო, უკვე ჩვეულებრივი პროცესია.

— ობიექტურები ვიყოთ და ვაღიაროთ, რომ ფალსიფიცირებული ქართული ღვინო სხვადასხვა ქვეყანაში და მათ შორის რუსეთშიც გადიოდა. ეს ლაბორატორიულმა შემოწმებებმაც დაადასტურა. კერძოდ, რუსულ ბაზარზე ქართული ღვინის 60 პროცენტი უვარგისი აღმოჩნდა. თუმცა ხომ შეიძლებოდა ის 40 პროცენტი კარგი ღვინო ბაზარზე დარჩენილიყო და აკრძალვა არ შეხებოდა?

—ჩავთვალოთ, რომ იმ ფალსიფიცირებულ პროცენტს დანარჩენი პროცენტები პოლიტიკური მოტივების გამო დაემატა და ამან მიაღებინა რუსეთის მხარეს ის გადაწყვეტილება, რაც მიიღო. ამით მაინც იქამდე მივდივართ, რომ ეს არის ცივი ომი.

ცივი ომის დროს აშშ-სა და საბჭოთა კავშირს შორის გაცხოველებული ვაჭრობა არ ყოფილა და ვერც იქნებოდა, იმიტომ, რომ ასეთი იყო დამოკიდებულება ორ სუპერსახელმწიფოს შორის. ეს მსოფლიო პრაქტიკაა და თვით იაპონიაც, 70-80-იან წლებში ცდილობდა, მის ტერიტორიაზე ექსპორტი არ შემოსულიყო. მთლიანად ბლოკირებული იყო აშშ-სა და საფრანგეთის პროდუქცია. ამით იაპონიამ ძალიან ბევრი მოიგო, თუმცა მას ამ ქვეყნებთან პოლიტიკური ომი არ ჰქონია, უბრალოდ წმინდა ბიზნესისა და ეკონომიკური დაწინაურების მოტივით აკეთებდა ამას. ჩვენი პოლიტიკა რაციონალური იქნებოდა იმ შემთხვევაში, თუ რუსეთთან უფრო რბილი და პრაგმატული დამოკიდებულება გვექნებოდა. რუსეთი ის სივრცეა, რომელიც საქართველოსთვის ეკონომიკურად სასიცოცხლოა და ამის გამოუყენებლობა ნიშნავს, რომ მთლიანად საქართველოს პოლიტიკა ჩრდილოელ მეზობელთან მიმართებაში, არასწორია.

— ჩვენი ხელისუფლების საკმაოდ წარმომადგენლობითი დელეგაცია ჩინეთში გაემგზავრა, რათა იქაურ ბაზარზე ქართული ღვინის შესატანად ნიადაგი მოამზადოს. ცნობილი ფაქტია, რომ ჩინეთი რუსეთის მოკავშირე ქვეყნად ითვლება. იგივე პოლიტიკური მოტივების გათვალისწინებით, რამდენად რეალურია შანსი იმისა, რომ ჩვენი პროდუქცია ჩინეთის ბაზარზე დამკვიდრდეს?

— იმისათვის, რომ ჩინეთში ჩვენი პროდუქცია გაიყიდოს, ორი რამის გათვალისწინებაა საჭირო. პირველი, ჩინეთი საქართველოსთან კონტაქტით პოლიტიკურად უნდა იყოს დაინტერესებული. რაც ნაკლებად სავარაუდოა, რადგან ჩინეთი რუსეთის სტრატეგიულ მოკავშირედ მოიაზრება. და მეორე, რაც მთავარია, საქართველოსთვის შეღავათიანი პირობები უნდა არსებობდეს. ღვინის ჩინეთში გატანა, ელემენტარულად დიდ სატრანსპორტო ხარჯებთან იქნება დაკავშირებული. თუ ჩინეთი საქართველოსთვის რაიმე შეღავათიან პირობებს მოძებნის, მაშინ ეს ნიშნავს, რომ მას ჩვენთან პოლიტიკური ინტერესები აქვს. სხვანაირად ეს არ მოხდება. ამიტომ რუსეთის ბაზრის დაკარგვა ჩვენთვის ძალიან რთული იქნება.

— რბილად რომ ვქთვათ, ყველა ძალიან გააკვირვა პრეზიდენტის გადაწყვეტილებამ, რომლითაც მან ღვინის საკითხების მოგვარება ირაკლი ოქრუაშვილს დაავალა. ოპოზიცია მაშინვე ალაპარაკდა რაღაც პოლიტიკურ გათვლაზე, რაც სააკაშვილის ამ გადაწყვეტილებაშია დაშიფრული. თქვენ რას ფიქრობთ?

— ჩემს ცოდნასა და მეხსიერებაში მსგავსი ანალოგი არ მოიძებნება. აქალბათ უნდა ვთქვათ: კომენტარის გარეშე. როცა თავდაცვის მინისტრს ეკონომიკური ფუნქცია ეკისრება და ისიც საგარეო ვაჭრობაში, ეს ძალიან კურიოზული ფაქტია. ვიმეორებ, მე არ მაქვს ინფორმაცია სადმე როდესმე მსგავსი რამ მომხდარიყოს. უბრალოდ გაუგებარია ეს გადაწყვეტილება. ჩვენ გვყავს პრემიერ-მინისტრი, მინისტრთა კაბინეტი, სრულიად დიფერენცირებულია ეკონომიკური მართვის თითქმის ყველა სფერო, მაგრამ ყველასთვის გასაოცრად ეს ფუნქცია თავდაცვის სამინისტროს ეკისრება.

— ამბობენ, რომ ეს შეიძლება ოქრუაშვილის გაპრემიერმინისტრების წინაპირობა იყოს. ნოღაიდელი მართლა „დაღლილია“, თავის ფუნქციებს თავს ვერართმევს და ამიტომ ოქრუაშვილით უნდა ჩაანაცვლონო.

— ეს გამორიცხული არ არის, ისევე როგორც ის, რომ მთავრობაში გავლენის სფეროების გადანაწილება ხდება. თუ თავდაცვის სამინისტროსთვის ამ ფუნქციის მინიჭება გავლენათა გადანაწილების მანიშნებელია, მაშინ ძალიან მძიმე პროცესების მოლოდინში უნდა ვიყოთ, ხოლო თუ პრეზიდენტის ეს გადაწყვეტილება მხოლოდ ოქრუაშვილის გაპრემიერებაზეა გათვლილი, მაშინ ქვეყნისთვის უფრო იოლად გადასატანი იქნება.

—თუმცა ხელისუფლების წარმომადგენლები ამ გადაწყვეტილებას მთავრობის ერთიანი მუშაობის პრინციპით ამართლებენ. გამოვიდა გიორგი ბარამიძე და თქვა: ამაში გასაკვირი არაფერია, ერთი ყველასთვის, ყველა — ერთისთვისო.

— ვეთანხმები გიორგი ბარამიძეს, მთავრობა ერთიანი გუნდი უნდა იყოს, მაგრამ არა ფუნქციონალურად. ეს უკვე იმას ნიშნავს, რომ მართვა არ ხორციელდება, არ არსებობს ფუნქციები. ეს ნიშნავს დუბლირებას, გაუგებარი პარალელების შექმნას, ასეთი რამე მართვის არც თეორიაში და არც პრაქტიკაში არ გვხვდება. ერთი გუნდი ერთსა და იმავე ფუნქციას არ გულისხმობს. სხვადასხვა სამინისტროები იმიტომ არის, რომ ყველა დარგის კონკრეტული პოლიტიკა ერთ სტრატეგიულ მიზანს უნდა ემსახურებოდეს, მაგრამ ყველა ერთდროულად იყოს ვაჭრობის ან განათლების მინისტრი, ეს დაუშვებელია.

— ხომ არ მიუთითებს ეს მთავრობაში პროფესიონალების სიმწირეზე, ანუ ხომ არ განიცდის მინისტრთა კაბინეტი საკადრო შიმშილს?

— საკადრო შიმშილზე დარწმუნებით ვერ ვიტყვი, მაგრამ ერთი რამ ფაქტია: გარკვეული უწყებებისა და მათი წარმომადგენლების, რომლებიც მინისტრთა კაბინეტს შეადგენენ, დამოუკიდებლობა საკმაოდ შეზღუდულია. ეს ავტორიტარიზმს ახასიათებს, ანუ გუნდის ნაწილს საკუთარი ინიციატივა უქრება, იმიტომ, რომ ყველაფერი „ზემოდან“ მაინც ერთი კაცის გადასაწყვეტია და რჩება მხოლოდ ამ გადაწყვეტილების შესრულება. ეს ქვეყნისათვის ძალიან რთული იქნება.

მინისტრთა კაბინეტში ვხედავ ისეთ ადამიანებს, რომლებსაც საკმაოდ დიდი ცოდნა აქვთ, ენერგიაც და ასაკიც ხელს უწყობთ და ამ ადამიანებს მნიშვნელოვანი ინიციატივების გამოვლენის საშუალება უნდა მიეცეთ.

— დაბოლოს, ბატონო ჯიმი, ალბათ ძალიან უხერხულია, როცა საქართველოს თავდაცვის მინისტრი, რომელსაც თავის ქვეყანაში ტერიტორიული მთლიანობის პრობლემა აქვს მოსაგვარებელი, ნატოში გასაწევრიანებლად მნიშვნელოვანი შრომა აქვს გასაწევი, დადის და ქართული ღვინის გასაღების ბაზრებს ეძებს. როგორ შეხვდება ამას საერთაშორისო თანამეგობრობა, რას იტყვის დასავლეთი?

— ეს იმდენად უხერხულია, რომ, მე მაგალითად მერჩივნა, პრეზიდენტს თავისი რწმუნებით რომელიმე საშუალო დონის ბიზნესმენი გაეგზავნა ამ საკითხების მოსაგვარებლად. აქ არ არის საჭირო ბიზნესის დიდი ცოდნა, ეს უბრალოდ იმ ხელშეკრულებებისა და არსებითი პირობების განსაზღვრას უკავშირდება, რომლითაც ჩვენი ღვინის ექსპორტი ჩინეთში ან რომელიმე სხვა ქვეყანაში განხორციელდება. ამიტომ ის, რომ ოქრუაშვილს ბიზნესში ადრე წარმატებები ჰქონდა, ამ ნაბიჯის გამართლება არ არის.

ამ ნაბიჯს დასავლეთი ალბათ გაოცებით შეხედავს, იმიტომ, რომ, ვიმეორებ, ასეთი პრეცედენტი მსოფლიოში არ არსებობს. ამიტომ ისევ უნდა ვთქვათ: კომენტარის გარეშე.

ესაუბრა
ჯაბა ხუბუა

რამდენი მოლდავური და ქართული სასმელია მოსკოვის ბაზარზე

მოლდავური
ღვინო — 20 %
კონიაკი — 12 %
ღვინომასალები — 10 %
შამპანური — 5 %

ქართული
ღვინო — 5 %
კონიაკი — 10 %
შამპანური — 1 %

ალკოჰოლური ბაზრის მონაწილეთა კავშირისა და ეროვნული ალკოჰოლური ასოციაციის მონაცემებით

თქვენ კი რომელ ღვინოს ამჯობინებდით?
ფრანგულს — 22 %
სხვადასხვას — 16 %
ქართულს — 11 %
ჩილიურს — 10 %
მოლდავურს — 10 %
იტალიურს — 8 %
საერთოდ მხოლოდ არაყსა და ლუდს ვსვამ — 23 %

გამოკითხვა მოაწყო „კომსომოლსკაია პრავდის“ საიტზე. გამოკითხვაში 545 კაცი მონაწილეობდა.

◎ წარდგინება

ემიგრაციამ შთააგონა

„წერილები უცხოეთიდან“, „ხუთი ლექცია“, — ასე ჰქვია კონსტანტინე გამსახურდიას ორ ახალ წიგნს, რომელთა წარდგინებაც ეროვნულ ბიბლიოთეკაში გაიმართა.

ორივე წიგნი შვეიცარიაში, ემიგრაციაში იძულებით ყოფნისას დაიწერა. საღამოს წამყვანის რატი ამაღლობელის თქმით, კონსტანტინე გამსახურდიამ მკითხველებს ორი ძალზე საგულისხმო დოკუმენტი აჩუქა. ამით მომავალი თაობები აღიდგენენ იმდროინდელ საქართველოს სურათს, რაც ნიშანდობლივია ქართული წიგნისა და, საერთოდ, გამსახურდიების ტრადიციაში.

საღამოზე სიტყვით გამოვიდნენ: როსტომ ჩხეიძე, თენგიზ კიკაჩეიშვილი, მაკა ჯოხაძე, ირაკლი კაკაბაძე, თინათინ მღვდლიაშვილი და სხვები.

ვრცლად ამ საღამოს შესახებ ჩვენი გაზეთის უახლოეს ნომერში შემოგთავაზებთ.

◎ ინფორმაცია

რუსი ჟურნალისტი დააკავეს

ქართველმა სამართალდამცველებმა გაზეთ „კომსომოლსკაია პრავდას“ ჟურნალისტი ნიკოლაი ვარსეგავი დააკავეს. რუსული გაზეთის ჟურნალისტი საქართველოს სასაზღვრო წესების დარღვევაშია ეჭვმიტანილი.

როგორც „ინტერპრესნიუსს“ საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროში განუცხადეს, ვარსეგავმა საზღვარი, სავარაუდოდ, აფხაზეთის ტერიტორიიდან გადმოკვეთა.

ჟურნალისტი ენგურის ხიდის მიმდებარე ტერიტორიაზე 13 აპრილს აიყვანეს. სამართალდამცავები არ გამორიცხავენ, რომ შესაძლებელია ადგილი აქვს შეგნებულ პროვოკაციას და ამ მიზნით რუს ჟურნალისტს რუსეთის ფედერაციის კონსულს გადასცემენ.

დაკეტეთ ქვიშის კარიერები!

საჩხერის რაიონის არგვეთის თემის სამი სოფლის მოსახლეობა ქვიშის კარიერების წინააღმდეგ გამოდის. ადგილობრივი მცხოვრებლები კარიერებზე მომუშავე ფირმებს ეკოლოგიური და უსაფრთხოების ნორმების დაცვისკენ მოუწოდებენ. მათი განცხადებით, სოფლის მოსახლეობას ჰაერის ნაცვლად ქვიშის სუნთქვა უწევთ. შესაბამისად, დასახლებაში იმატა სხვადასხვა სახის ონკოლოგიურმა დაავადებებმა. საჩხერეში სულ ოთხი კარიერია.

მათი მეპატრონეთა განცხადებით, ქვიშის მოპოვება წელს, როგორც არასდროს, ყველა ნორმის დაცვით ხდება.

იმ შემთხვევაში, თუ სოფლის მოსახლეობის მოთხოვნებს ცენტრალური ხელისუფლება ყურადღებას არ მიაქცევს, ისინი გზების გადაკეტვით იმუქრებიან.

აღნიშნულ საკითხზე განცხადება რამდენიმე დღის წინათ საქართველოს პარლამენტის პლენარულ სხდომაზე საჩხერის მაჟორიტარმა დეპუტატმა ვალერი გელბახიანმაც გააკეთა.

რეზო ჩხეიძემ თანამდებობა დატოვა

„ქართული ფილმის“ გენერალურმა დირექტორმა რეზო ჩხეიძემ თანამდებობა დატოვა.

როგორც „ინტერპრესნიუსს“ რეზო ჩხეიძის ოჯახის წევრებმა განუცხადეს, რეჟისორი „ქართული ფილმის“ სამხატვრო ხელმძღვანელად გააგრძელებს მუშაობას.

„ქართული ფილმის“ სამეთვალყურეო საბჭომ რეზო ჩხეიძის ნაცვლად, გენერალურ დირექტორად კინორეჟისორი დავით ნაცვლიშვილი დანიშნა.

რეზო ჩხეიძემ თანამდებობა საკუთარი სურვილით დატოვა.

ინტერპრესნიუსი

◎ გამოძიება

გენპროკურატურამ უარი განაცხადა

საქართველოს გენერალურმა პროკურატურამ „გაერთიანებული ქართული ბანკის“ ყოფილი თანამშრომლის სანდრო გირგვლიანის მკვლელობის საქმის გამოძიებაზე უარი განაცხადა.

ამის შესახებ გუშინ სანდრო გირგვლიანის ოჯახის ადვოკატმა შალვა შავგულიძემ არასამთავრობო ორგანიზაცია „თანასწორობის ინსტიტუტში“ გამართულ პრესკონფერენციაზე განაცხადა. პრესკონფერენციას ორგანიზაციის თავმჯდომარე ირაკლი კაკაბაძე და სანდრო გირგვლიანის დედა ირინა ენუქიძეც ესწრებოდნენ.

როგორც შალვა შავგულიძემ განაცხადა, გენერალური პროკურატურისგან მათ დაუსაბუთებელი უარი მიიღეს. **„როგორც ჩანს, გენპროკურატურას არ სურს აიღოს პასუხისმგებლობა იმ გამოძიებაზე, რომელიც წინასწარ არის განწირული არაობიექტურობისთვის“,** — განაცხადა შავგულიძემ.

მისივე თქმით, სანდრო გირგვლიანის ოჯახს და ადვოკატებს სურთ გენერალური პროკურატურისგან მიიღონ განმარტება, თუ რა მოტივით აცხადებენ უარს გამოძიებაზე.

შალვა შავგულიძე საქმის შეტანას სტრასბურგის სასამართლოში არ გამორიცხავს.

როგორც ირაკლი კაკაბაძემ განაცხადა, ხელისუფლება შეეცადა სანდრო გირგვლიანის მკვლელობიდან ყურადღება სხვა მოვლენებზე გადაეტანა, თუმცა, მისი თქმით, ეს საქმე უყურადღებოდ არ დარჩება და არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლები მომავალი კვირიდან მკვლელობის ობიექტურად გამოძიების მოთხოვნით საპროტესტო აქციებს განაახლებენ.

ინტერპრესნიუსი

ერიჰაა!

ვინ ყიდულობს ლიკანის წალკოტს — ყაზახები თუ დავით ვარაგიანი?

ჩვენი ნაციონალური ხელისუფლება საქართველოს კიდევ ერთ ღვთაებრივ ადგილს — ბორჯომის ხეობას მიადგა და ლიკანის უნიკალურ, მართლაც მსოფლიო მნიშვნელობის კურორტის მთელ სამკურნალო კომპლექსს ჰყიდის!

12 მილიონ დოლარად, როგორც პრემიერმა ზურაბ ნოღაიდელმა თავისი ეგზომ დალაგებული ლოგიკით ამას წინათ განაცხადა, იყიდება ლიკანის ყოფილი სამთავრობო რეზი-

დენციის მთელი ტერიტორია და შენობა-ნაგებობანი რომანოვების სასახლის გარდა!

სასახლე პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილს და მთავრობას, მთელ ჩვენ მაღალჩინოსან უდიდებულესობას ძალიან მოსწონს, სათავისოდ იტოვებს. რაც მართალია, მართალია, — მეფის სასახლე უმშვენიერესი „ხატაა", იქ შორტებით სეირნობას, ბილიარდის თამაშს, მწვადაობას, ფლირტაობას, ქალებთან ხვევნა-კოცნას და „მტლაშა-მტლუშს" არაფერი სჯობს.

გვეშველება რამე?

საეჭვოა.

მაინც რაში გვჭირდება, — ქვეყანას, ხალხს, თითოეულ გონიერ ქართველს რაში სჭირდება ხელისუფლება, საუკუნეზე მეტი ხნის განმავლობაში სამთავრობო რეზიდენციად აღიარებულ საკუთარ კურორტს რომ გაჰყიდის და იქიდან ერთბაშად შემოსულ 12 მილიონ დოლარს რამდენიმე კვირაში „ხალხის კეთილდღეობის" სახელით გააქრობს!

წინანდალი 49 წლით გაგვისხვისეს! კრწანისის რეზიდენცია, სასტუმრო „ივერია" და ზემელის მოედანი ჩალის ფასად გაჰყიდეს.

სახელმწიფოს თვითმყოფადობის ერთ-ერთ სტრატეგიულ სიმბოლოს ბათუმის საზღვაო ნავსადგურს ხვალ ისევ 49 წლით ვილაც გადამთიელს გადასცემენ...

„კონკურსი" უკვე გამოცხადებულია.

კი მაგრამ, სახელმწიფო ხელისუფლება არაფერს იტოვებს სამართავად?

მართვას დიდი წვალება და ტვინის ჭყლეტა უნდა.

გაყიდვა ადვილია, გაასხვისებ და მორჩა...

ღმერთო ჩემო, მართლაც და რაში გვჭირდება მთავრობა, პარლამენტი, ათასობით უმოქმედო კანონი, უფუნქციო მინისტრები, სახელმწიფო კანცელარიის ჩინოვნიკები, გუბერნატორები, გამგეობები...

ოდნავ თავმოყვარე, ეროვნულ ხელისუფლებას ლიკანის წალკოტის გაყიდვა აზრად მოუვიდოდა?

ან, ვინ დგას ყაზახური ინვესტიციების უკან? საერთოდაც, ამ ბოლო ხანს რატომ დომინანტობს ქართულ ბაზარზე ყაზახეთის სახელი? მართლა ხომ არ ჰგონია ჩვენს ხელისუფლებას, რომ ქართველებსა და ყაზახებს ძველისძველი სისხლისმიერი (მით უფრო რელიგიურ-სულიერი!) ნათესაობა გვაკავშირებს?

არა, ბედოვლათო ქართველო! დიდი ყაზახი ერი და კიდევ უფრო დიდი ყაზახეთის სახელმწიფო აქ მხოლოდ ვილაცის ლობის ფუნქციას ასრულებს. მის უკან მილიონერთა რომელიღაც ჯგუფი დგას.

საქმეში ჩახედული ადამიანები ვარაუდობენ, რომ საქართველოში დამკვიდრების მსურველ ყაზახეთში მოღვაწე მილიონერთა ჯგუფს ვინმე დავით (დავიდ) ვარაგიანი ხელმძღვანელობს.

თუმცაღა, რაღა ვინმე, — ყაზახეთის ყოფილ დედაქალაქ ალმათში (ალმა-ატაში) კარგა ხანია „გრემიტობს" სომეხი მილიარდერი დავიდ ვარაგიანი, რომელიც იქაურ ქართველებთან ხშირად „ხუმრობს" თურმე — **შავი ზღვის აფხაზეთის მონაკვეთი მთლიანად უნდა ვიყიდოო.**

სოხუმში საეჭვოდ მომრავლებული სომხები კი სათავისოდ ცეცხლზე ნავთს ასხამენ: **კარგა ხანია ჩვენ აქ აფხაზებზე და ქართველებზე მეტნი ვართ და ოჩამჩირიდან გაგრამდე „მცირე არმენიას" ვაშენებთო.**

სომხებს რომ რუსები ზურგს უმაგრებენ, ამას რა ფიცი-მტკიცი უნდა!

დავიჯეროთ, ყოველივე ამის შესახებ ყურმოკვრით მაინც არ სმენია ჩვენს ხელისუფლებას?

თუ სმენია და მაინც ასე მოღალატურად იქცევა, მაშინ გაცილებით უფრო ცუდად ყოფილა ჩვენი საქმე, ვიდრე ეს დღემდე წარმოგვედგინა...

სხვათა შორის, იმასაც ამბობენ: დავით ვარაგიანი როგორც უნდა და სადაც უნდა იქ იწვევს სადილზე ყაზახეთის პრეზიდენტს და ნებისმიერ ასტანელ მაღალჩინოსანსო.

ეს, თითქოს ჩვეულებრივი ამბავია, რადგანაც ფული ჯოჯოხეთს ანათებს, პრეზიდენტები კი ბიზნესმენებთან სხვაგანაც „მეგობრობენ"...

აი, საქართველოში ცხოვრება რომ მთლად ჯოჯოხეთად არ გვექცეს, ყურები დროზე გამოვიბერტყოთ და მამულს მივხედოთ, ჯერ კიდევ ქართველობის მსურველო ქართველებო!

ოლონდაც, უმორჩილესად გთხოვთ, მარტო ღმერთის იმედად ნუ ვიქნებით. უფალი მხოლოდ ფხიანებს და ძლიერებს მფარველობს.

სპარტაკ ქობულია

მინაწერი: გუშინწინ პრეზიდენტის ადმინისტრაციის უფროსმა გ. არველაძემ გვახარა: ლიკანის სამთავრობო (სამეფო) რეზიდენციის სახელდახელო რემონტი დაიწყო, მალე აქ ნებისმიერ ახალგაზრდა წყვილს (სავარაუდოდ, დღე-ღამეში 500 დოლარად) თაფლობის თვის გატარებაც შეეძლებაო!

ნებისმიერ ახალგაზრდა წყვილსო!

ნებისმიერ ქართველ ახალგაზრდას ვინ მიაშავა ამდენი თანხა?

მეფის სასახლეში ისევ არველაძეები, კირკიტაძეები და სამყურაშვილები თუ იგრიალებენ...

ისე, რის განვითარებადი, ბედშავი ქვეყანა ჩვენა ვართ, ხომ ხედავთ, ეროვნული სიმდიდრეების გაყიდვიდან შემოსული ფულით რა სიმაღლეებს მივაღწიეთ?

ახია ჩვენზე...

კვირის თვალსაწიერი

სადაური წესია და აქაური წესია!

(მეორე გვერდიდან)

მაგრამ მანამდე ქართული ღვინო უნდა გადარჩეს. თორემ, ნათქვამი რომ არის, უპატრონო ეკლესიას ეშმაკები დაეპატრონენო, ისე მიგვდის საქმე. „მიცვალებული" ჯერ არ გაციებულა და ყვავები უკვე გამოჩნდნენ: ტაჯიკეთმა და სომხეთმა უმალ გამოთქვეს სურვილი თვითონ დაფარონ გაგდებული საქართველოს მიერ გამოთავისუფლებული ადგილი რუსეთის ღვინის ბაზარზე. თანაც სომხეთმა მომენტი იშოვა: დროა დაიმსხვრეს ყურით მოთრეული სტერეოტიპი, რომ ღვინო ქართულია უმჯობესი, კონიაკი კი სომხეთისა, სომხურ ღვინოსთან ქართული რას მოვაო.

ახლა, სავარაუდოა, რომ სხვებმაც გამოყონ ფეხი, ლეშზე დახარბებული სვავებივით.

მართალია, თვითონ არ გამოუთქვამს „ჩანაცვლების" სურვილი, მაგრამ რუსეთმა შესთავაზა ეს უკრაინას, რომელმაც, თავის მხრივ, დელიკატურად გვითხრა უარი ჩვენი ღვინის მოსკოვის ბაზრიდან უკრაინის ბაზარზე გადატანაზე.

პრეზიდენტი სააკაშვილი პრობლემის გადაწყვეტას გაფაციცებით ცდილობს. ჩინეთიდან გადმოცემულ ტელეკადრებში მას სულ ბოკალი უკავია ხელში და თავის იქაურ ვიზავებს უჭახუნებს. სავარაუდოდ, იმ ბოკლებში ქართული ღვინო ასხია. არ ვიცი, რამდენად წაადგება ჩინეთში ჩვენი პროდუქციის პოპულარიზაციას და, შესაბამისად, იქ მის ექსპორტად შეტანას საქართველოს პრეზიდენტის ამჟამინდელი ვიზიტი, მაგრამ ცდას რომ არ აკლებს, ღმერთი-რჯული, ფაქტია.

თუმცა ბატონმა მიხეილმა პრობლემის გადაწყვეტის უფრო მოქნილი და არსებითი გზაც გამონახა: ქართული ღვინის გატანის ბედი თავდაცვის მინისტრს ირაკლი ოქრუაშვილს მიანდო. საინტერესოა, რომ ეს განცხადება მან სწორედ ჩინეთში გააკეთა, თანაც ისე, რომ მომავალი ღვინის მთავარი იმპორტიორი ბრიუსელში გახლდათ მივლინებული.

ეს გადაწყვეტილება, ალბათ, ყველაზე სწორი და წარმატების მომტანია: პრეზიდენტმა სხვაზე უკეთ იცის, მისი გუნდიდან ვინ რისი შემძლე და გამკეთებელია. მისი არგუმენტი შეუვალია: ირაკლის ბიზნესში მუშაობის გამოცდილება აქვს. თანაც, რასაც აკეთებს, ლაზათიანად აკეთებსო.

არის კიდევ ერთი არსებითი მომენტი. თავდაცვის მინისტრად ოქრუაშვილს დიდი ხანი აღარ მოუწევს მუშაობა. 2007 წლის პირველი იანვარი მან ცხინვალში უნდა გვაზეიმოს, იქიდან კი სოხუმამდე რაღა რჩება. ისე რომ, მის იძულებით თავდაცვის მინისტრობას (აფხაზეთის საკითხის მოგვარებამდეო, როგორც თავის დროზე ბატონმა მიხეილ სააკაშვილმა ბრძანა), მალე ყავლი გაუვა. რაკიღა ბატონ ირაკლის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის საქმე ფაქტობრივად გადაწყვეტილი აქვს, ბუნებრივია, დღის წესრიგში მისი ხვალ-ზეგ შრომითი მოწყობის საკითხი დგება. და აი, პრეზიდენტი თავის თავდაცვის მედგარ მინისტრს ანდობს ახალ სფეროს, სადღეისოდ ყველაზე მნიშვნელოვანსა და არსებითს — ღვინის დისტრიბუციას მსოფლიოში. იქიდან კი პრინციპში ახალი ჰორიზონტები ჩანს. ზოგმა ამ ჰორიზონტში პრემიერ-მინისტრობაც კი დაინახა, რითაც მძიმედ დაუკოდა გული მოქმედ პრემიერ-მინისტრს.

რა თქმა უნდა, ოპოზიციამ, რომელიც პარლამენტის სხდომებს ბოიკოტს კი უცხადებს, მაგრამ საკაბი-

ლოს ხელიდან არ უშვებს, უმალ ატეხა ხმაური, ღვინო ნოღაიდელის და სვიმონიშვილის საქმეაო, სად თავდაცვის მინისტრი და სად ნუნუას გატანის ხელმძღვანელობაო, ეს სადაური წესიაო.

უმრავლესობამ ოპოზიციის ამ გამოსვლებს ასინეთას ცნობილი (და მორგებული) სიტყვებით უპასუხა, სადაური წესია და აქაური წესიაო. პრეზიდენტმა ჩინეთიდან მთავრობის ყველა წევრს, ყველა მინისტრს დაავალა, სადაც წახვალთ, იქ ქართულ ღვინოს პროპაგანდა გაუწიეთო, ყველა ელჩი ქართული ღვინის დესპანი უნდა გახდესო.

თუმცა პირველმა ნაბიჯებმა შედეგი ვერ გამოიღო. ღვინის სექტორის წარმომადგენლების მოსკოვში ჩასვლამ ვერაფერი შეცვალა. მათ ბოთლების ჩანთებიდან ამოღების, პრესკონფერენციის ჩატარების უფლებაც კი არ მისცეს. მოსკოვი შეუვალი აღმოჩნდა და სტუმრები ქუჩიდან შინ არ შეუშვა. ერთი სიტყვით, ეს პირველი ელჩობა ჩაფლავდა.

ახლა ჯერი პრემიერ-მინისტრ ნოღაიდელზეა, რომელსაც რუსეთი „საუფლისწულო მამულად" ერგო.

რას მოიმოქმედებს იგი იქ, „მტრის" ციტადელში, ჯერჯერობით, გაურკვეველი დროით არის გადადებული. (?)

რას მოიმოქმედებს იგი იქ, „მტრის" ციტადელში, ჯერჯერობით, განუჭვრეტადია, მით უფრო, რომ თვით მისი მოსკოვში ვიზიტი — კოლეგა ფრადკოვთან შეხვედრა გაურკვეველი დროით არის გადადებული.

ისე რომ, ახლა დიდი იმედით ველით, ირაკლი ოქრუაშვილი როდის ჩაიცვამს რკინის ქალამნებს, ხელში რკინის ჯოხს დაიჭერს და მსოფლიოს გარშემო მოგზაურობას შეუდგება. თუ მან სასწაული მოახდინა და ღვინის მთავარი დისტრიბუტორობა წარმატებით შეითავსა, ჩვენს პრემიერ-მინისტრს იქნებ მართლაც მოუწიოს ჩემოდნის ჩალაგება, რის შესახებაც დაბეჯითებით ლაპარაკობს ოპოზიცია, და რაც ასე ძალუმად აღიზიანებს ბატონ ზურაბ ნოღაიდელს.

არადა, მსოფლიო ბაზარი ისე მჭიდროდ არის გაჯერებული ღვინოებით, რომ რუსეთიდან გამოძევებული ქართული ღვინისთვის ადგილის გამოთავისუფლება ერთობ პრობლემური ჩანს და რა ირაკლი ოქრუაშვილი მოუვლის ამას, ღმერთმა იცის.

წერილს კი საფრანგეთის „პერნო რიკარდის" ჯგუფის მეღვინეობის საერთაშორისო განყოფილების დირექტორის რობინ დეის სიტყვებით დავასრულებ: **„საქართველოს შეუძლია იყოს და იგი უნდა გახდეს ევროპის, ამერიკის და აზიის რჩეული მარანი".**

ღმერთმა ქნას!

ალეკო ასლანიშვილი

ინფორმაცია

გურამ შარაძის ჯანმრთელობა გაუარესდაო...

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ქართული ემიგრაციის მუზეუმის დირექტორის რუსუდან კობახიძის თქმით, პატიმრობაში მყოფი გურამ შარაძის ჯანმრთელობის მდგომარეობა უკიდურესად გაუარესდა. „მოვითხოვთ გურამ შარაძის სასწრაფოდ საავადმყოფოში გადაყვანას სტაციონარული მკურნალობისათვის. მისი ჯანმრთელობის კიდევ უფრო დამძიმების შემთხვევაში მთელი პასუხისმგებლობა ხელისუფლებასა და ციხის ადმინისტრაციას დაეკისრება," — უთხრა „მედიანიუსს" რუსუდან კობახიძემ.

გურამ შარაძე თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორის მოვალეობის შემსრულებლის გია ხუბუას შეურაცხყოფისთვის და ივ. ჯავახიშვილის იუბილეს ჩაშლის გამო სასამართლომ 15-დღიანი პატიმრობა შეუფარდა.

საოლქო პროკურორი აკეთებდა ამას?!

პარლამენტარი თეო ტლაშაძე შიდა ქართლის ყოფილ საოლქო პროკურორს მიხეილ აბულაძეს თანამდებობრივი მდგომარეობის ბოროტად გამოყენებაში ადანაშაულებს.

ტლაშაძის თქმით, გენერალური პროკურორი ზურაბ ადეიშვილი სწორად მოიქცა, როდესაც აბულაძეს დროებით შეუჩერა უფლებამოსილება, რადგან ეს უკანასკნელი ჟურნალისტზე სექსუალურ ძალადობაშია ეჭვმიტანილი.

დეპუტატის განცხადებით, პროკურორი აბულაძე მანამდეც არაერთხელ არღვევდა კანონს, კერძოდ, რამდენიმე თვის წინათ ჩატარდა სპეცოპერაცია აბულაძის ხელმძღვანელობით და ღონისძიების დროს სამართალდამცავებმა უკანონოდ დააპატიმრეს მოქალაქე დევიძე და მიითვისეს მისი კუთვნილი ავტომანქანა.

ასევე, ტლაშაძის თქმით, უკანონოდაა დაპატიმრებული მოქალაქე ნაფიშვილი, რომელიც ნარკოტიკული ნივთიერების რეალიზებაშია ეჭვმიტანილი. ნაფიშვილს დაკავებისას ორი „ჩეკი" უპოვეს. სასამართლოზე კი „ჩეკების" რაოდენობა 18-მდე „გაზარდეს".

მედიანიუსი

ძალოვანი უწყების პენსიონერები აპროტესტებენ

ძალოვანი უწყების პენსიონერები გუშინ საკანონმდებლო ორგანოს მიადგნენ. ისინი პენსიების სტაჟისა და დამსახურების მიხედვით გაცემას ითხოვდნენ.

როგორც აქციის ერთ-ერთმა ორგანიზატორმა ნოდარ ცოტნიაშვილმა „ჯი-ეიჩ-ენთან" საუბრისას განაცხადა, მათ ერთი თვის წინ საკონსტიტუციო სასამართლოში სარჩელი შეიტანეს, სასამართლოს განჩინებით კი მათი მოთხოვნები ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა და პარლამენტს დაევალა გადახედოს კანონს და დაიცვას თანასწორუფლებიანობის პრინციპი.

— თუ შარშანდელი კანონმდებლობით პოლიციის სერჟანტს 400 ლარი პენსია დაენიშნა, წელს უკვე პოლკოვნიკს 37 ლარი ენიშნება. ეს თანასწორუფლებიანობის პრინციპის დარღვევაა, — განაცხადა ცოტნიაშვილმა. აქციის ორგანიზატორები ძალოვანი უწყების პენსიონერთა უფლებების დამცველი არასამთავრობო ორგანიზაციები არიან.

ჯი-ეიჩ-ენი

◉ რელიგია

ხვალ ბზობაა

აუცილებელია იმ ტკივილების თანაგანცდა, რაც ქრისტემ მიწაზე გადაიტანა

ამ დღეს იესო დიდებით შევიდა იერუსალიმში. გზადაგზა ხალხი სიხარულით ხვდებოდა და პალმის და ბზის რტოებს უფენდა. იმ დროიდან მოყოლებული დღემდე ბზობა ქრისტიან მართლმადიდებელთა საყვარელი და ამაღლებული დღესასწაულია. ჩვენ ამ დღეს შინიდან მიგვაქვს შარშანდელი ბზის ტოტები და ვწვავთ წმინდა ადგილას, ეკლესიის ეზოში. რწმენის თანახმად, მას თან მიაქვს ჩვენი ოჯახის ყველა შარშანდელი ცოდვა. სამაგიეროდ, ვიღებთ ახალ, მწვანე ტოტებს და მიგვაქვს შინ. ვაწყობთ ხატების კუთხეში და ვინახავთ წმინდად, მომავალ ბზობამდე. ახლობლები ერთმანეთს ულოცავენ დღესასწაულს და ეუბნებიან: „ოსანა!“ რაც ქრისტეს ჩვენს გულებში შემობრძანების დასტურია. ამ დღეს ჩვენი მაცხოვრისთვის ყოველი მართლმადიდებლის გული ღიაა...

ბზობის სწორს დგება აღდგომა. მანამდე კი კვლავ მარხვაა. ორშაბათიდან იწყება ვნების კვირა, რომელიც ქრისტიანისათვის მეტად მნიშვნელოვანი და მოსაფრთხილებელია. დგება კულმინაციური, ლოცვითა და მარხულობით გაჯერებული პერიოდი ქრისტეს აღდგომამდე.

მიუხედავად იმისა, რომ ქართველ ერს არასდროს დაუკარგავს უფალთან ახლოს ყოფნის მადლი, დღეს ყველა როდი ვერკვევით ელემენტარული სახარებისეული იგავების შინაარსში, რაც ნამდვილად გაგვიადვილებდა წუთისოფელში ყოფნას და გაგვინათებდა გონებას...

ამიტომ ადამიანურობის, კაცის ღვთის სახედ და ხატად ყოფნის არსში გასარკვევად და სასაუბროდ შევხვდით წმიდა იოანე ღვთისმეტყველის სახელობის ტაძრის დეკანოზს, სასულიერო სემინარიის პედაგოგს მამა გიორგის (სხირტლაძე), რომელმაც გვითხრა:

— ადამიანს ხატება ღვთისა მიეცა, როგორც ბეჭედი მასში ჩადებული. მიეცა ძალა, სულიერი გონება, თავისუფალი ნება, არჩევანის, შემოქმედების უნარი, სინდისი... ღვთის მსგავსება ადამიანში კი უკვე დავალებაა, ეს არის განღვთობის თეოზისის პროცესი, რომელსაც ჩვენ სიხარულით, სიყვარულით, სიმშვიდით, შენდობით, თავმდაბლობით, ზიარებით, მარხვითა და ლოცვით უნდა მივაღწიოთ. ეს დავალება მარტო სასურველი კი არ არის, აუცილებელია და სავალდებულო, რომ შევასრულოთ. შეიძლება ყველამ ვერ მიიღოს, უხეშად რომ ვთქვათ, ერთი და იგივე ხარისხი და ერთი და იგივე ნიშანი, პატივი, მაგრამ მთავარია მონდომება, მცდელობა, რომელიც უკვე სათნოებაა და ეს უხარია ღმერთს, თორემ ბოლომდე კანონებს და წესებს ვერავინ ვერ იცავს, ბოლომდე წესების დაცვით კი ვერ განვმართლდებით და კი ვერ გავიხარებთ, არამედ გავიხარებთ, პირველ რიგში სარწმუნოების, სასოების, სიყვარულის მცდელობით, თუ როგორ ვცდილობთ ვიყოთ უფრო მეტნი, ვიდრე ვართ ქრისტიანობაში, ეს მცდელობა შეგვეწირება, თორემ ყველა ადამიანი ცოდვილია, ნებისმიერ ადამიანს მოეძებნება ისეთი რამ, რაც დააბრკოლებდა სასუფეველში შესვლისათვის, მაგრამ სინანული, მონდომება და მცდელობა მისი შეიწირება, სული შემუსრვილი, გული შემუსრვილი და დამდაბლებული ყოველთვის ამაღლდება. დამდაბლდი, რათა ამაღლდე, ხოლო ვინც აღიმაღლებს თავს, როგორც ქრისტე ამბობს, ის დამდაბლდება, თავის დამდაბლება აუცილებელია, რომ მიიღო ეს სიხარული, უფლის თანაგანცდა გქონდეს. მთელი ეს მარხვა, ვნების შვიდეულის ჩათვლით, სხვა არაფერია, თუ არა იმ ტკივილების, იმ ვნების, იმ მოვლენების თანაგანცდა, რაც ქრისტემ გაიარა, რაც მიწაზე გადაიტანა, და იმ სიხარულის თანაგანცდა, რაც აღდგომას მოაქვს. მარტო მარხვაც არის სწორედ თანაგანცდა სახარებისეული მოვლენებისა, რომელიც სააღდგომო სიხარულის თანაგანცდით გვირგვინდება. ვისურვებდი, რომ მშვიდობით მიგვეღწიოს აღდგომამდე, დღესასწაულთა დღესასწაულამდე. ეს ყოფილიყოს თანააღდგომა ჩვენი უფალთან ერთად. ჩვენშიც მოხდეს აღდგენა, აღდგომა იმ ძალებისა, რაც დეგრადირდება და მრუდდება ამ ცხოვრებაში იმიტომ, რომ ადამიანი თავის თავისუფალ ნებას, სამწუხაროდ, წალმა არ იყენებს, რაც არ უნდა მეტი მადლი მიიღოს, ადამიანი მაინც ყოველთვის დაცემადია, მაინც გადინებადია ეს მადლი მისგან, მაინც კარგავს მას ცოდვით, მაგრამ ისევ და ისევ დაბრუნების სიხარული ენიჭება, რადგან ქრისტეს შემდეგ, ხარების შემდეგ, ჩვენ უკვე აღარ გვემუქრება მადლის დაუბრუნებლად დაკარგვის საშიშროება, ღმერთი იმიტომ არის მაცხოვარი, რომ ადამიანს, თუნდაც წარწყდომის პირად მყოფს, თუკი მოინანიებს, აძლევს ცხოვრებას საუკუნოს, იმიტომ გვწამს და გვიყვარს ქრისტე ადამიანებს, თორემ ვინ ცხონდება ისე, ადამიანი ხომ უცოდველი არ არსებობს?

— პირველად როდის დაკარგა მადლი ადამიანმა?

— ადამმა თავის დროზე დაკარგა მადლი და დაილუპა, ვიდრე ქრისტემ არ ამოიყვანა ჯოჯოხეთიდან. რამდენჯერაც კარგავ მადლს, ქრისტე იმდენჯერ გიბრუნებს, ოღონდ უქმად და ტყუილუბრალოდ კი არა, არამედ გულით უნდა მოინანიო.

სახარებაში შვიდი ნიჭი უსასყიდლოდ ენიჭება ადამიანს განღვთობის შემდეგ, ქრისტეს მსხვერპლის გამო.

შვიდი მადლის მინიჭება იმ ცხრა ნაყოფის გამოცემას მოასწავებს, რომლებზეც კატეხიზმოში წერია. ხე, რომელიც არ გამოიღებს ნაყოფს, მოიჭრება, რადგანაც ის სასოებს, იმას უხარია და იმას მოასწავებს ის ნიჭები, რომ ადამიანმა ნაყოფი უნდა გამოიღოს.

ამიტომაც აქ უკვე მივდივართ ბოროტებასთან, რატომ არსებობს იგი, ასევე სიკვდილის პრობლემასთან, სქესის პრობლემასთან, ცხოვრების საზრისის, ჯვართმტვირთველობის პრობლემებთან — თუ როგორ უყურებს, რა პასუხებს გვაძლევს მართლმადიდებლობა ამ საკითხებზე... ადამიანის მსოფლშეგრძნებისთვის საჭირო ჭეშმარიტ პასუხს სცემს მართლმადიდებლური ეკლესია. არ არის ისეთი ცხოვრებისეული საკითხი, ეკლესიის წიაღში რომ არ იყოს გაშუქებული.

ჩვენ უნდა ვიყოთ კარგად განათლებულნი ჩვენს რწმენაში, რათა დასაბუთება შეგვეძლოს ჩვენი რწმენის, მსჯელობით უნდა განვუმარტოთ და ვასწავლოთ სხვებსაც ეს ყველაფერი. მტკიცე უნდა იყოს ჩვენი მსოფლმხედველობა და მსოფლშეგრძნება, რომ აკვიატებულმა, ან მოულოდნელმა შიშმა ჩვენეული სამყაროს შეგრძნების უნარი არ დაარღვიოს, ნაწილ-ნაწილ არ დაშალოს, არ დაამსხვრიოს ისე, როგორც იმსხვრევა ბროლის ჭურჭელი, უნდა ვეცადოთ, რომ ჩვენთვის ჩვენი რწმენა იყოს არა უბრალოდ ნომინალური, არამედ იყოს მყარად განმარტებადი, დასაბუთებული არა მარტო ჩვენთვის, არამედ სხვისთვისაც. არა როგორც ინფორმაცია, რომელიც შევა ერთ ყურში და გავა მეორიდან, არამედ ყურებიდან და თვალებიდან რომ გულში ჩავიდეს, მოიცვას მთელი სული და სხეული. ეს უნდა იყოს ცოცხალი ცოდნა, რომელიც ჰყავის შენში და სხვებშიც ეწევა შესაბამის, ჰარმონიულ პროცესებს, რომლებიც იწვევს მოუნათლავ ადამიანს მონათვლისაკენ, დამწუხრებულს — სიხარულისკენ, შინაგან ქაოსში მოქცეულ, მოუწესრიგებელ ადამიანს შინაგან ძალებს მოუწესრიგებს და დაუმშვიდებს, გონებას გაუხსნის და მიმართავს ღვთისაკენ. ლოთს, მოთამაშეს, ნარკომანს და სხვა ცოდვებით დაცემულ, მორევში ჩასახრჩობად განწირულს წუმპედან ამოიყვანს, განწმენდს და მიამსგავსებს ადამიანს, რომელიც ღვთის ხატად და მსგავსად არის შექმნილი და არა შექმნილია მაიმუნისაგან, როგორადაც წარმოგვიდგენდნენ...

— დიახ, დარვინის ამ თეორიით ზრდიდნენ თაობებს. განვიმარტეთ, რას ამბობს ეკლესია ამის შესახებ?

— ადამიანი ღვთის ხატად და სახედ შექმნილი არსებაა. მაიმუნიც ღვთის ქმნილებაა, ოღონდ ცხოველი. შეიძლება ადამიანი გამაიმუნდეს და თავი საცოდავ დღეში ჩაიგდოს, ცხოველს მიემსგავსოს, რაც ხშირად ურჯულო ცხოვრებით ხდება, მაგრამ მაიმუნი, რაც არ უნდა გააკეთოს, ხომ ვერ გაადამიანდება? ადამიანი კი, რაც შეიძლება გამხეცდეს, მასში მაინც ღვთის სახეა ჩადებული, რაც არ უნდა ცუდი იყოს ადამიანი, მაინც მოიძებნება მასში რაღაც ხელის ჩასაჭიდი, თუკი ცოცხლობს და ღმერთი სიცოცხლის შანსს აძლევს. რაც კი კარგია მასში, იმას უნდა ჩავეჭიდოთ, რომ იმ კარგიდან გაკეთილშობილდეს შემდეგ მთელი მისი არსება და გაახსენდეს, მიხვდეს, თუ როგორ, რა დღეშია ჩავარდნილი ამჟამად მისი სულიერი და გარეგანი სახე. ამაში კი ჩვენ უნდა ვიყოთ მისთვის მაჩვენებელი, ინდიკატორი. ამის შემდეგ კი ადამიანი აუცილებლად ღვთისკენ მოექცევა.

ესაუბრა
ლია ჭილლაძე

◉ შაბათის სტუმარი

ჩემი სახსრების ტკივილის ისტორია

შენ რა გენაღვლება, ჩემო ბიძია, ჯერ ახალგაზრდა ხარ, სიცოცხლით სავსე... ღმერთმა ჯან-ღონე არ მოგაკლოს... აი, ჩემი ხნის რომ გახდები და სახსრები დაგიწყებს ტეხვას, მერე ნახავ...

შარშან მარცხენა კოჭთან ამტკივდა. ექიმთან არ მივედი, ვისვამდი რაღაც მალამოებს და, როგორც იქნა, გამიარა. ამ ორი თვის წინათ მარჯვენა კოჭთან დამიწყო ტკივილი, ისეთ დღეში ჩავვარდი, სიარული აღარ შემეძლო... მაშინ იყო სწორედ, აკოჭლებული რომ დამინახე და გაგიკვირდა... სხვებსაც უკვირდათ, რა იყო ასეთი, რა მოგივიდაო. მერე ერთმა ღვთიან-მადლიანმა ვალერი მელაძის ტელეფონი ჩამაწერინა, რეაბილოტოლოგია, ბიოლოგიური მედიცინის მკურნალი, სპორტული მედიცინის სპეციალისტი, დარწმუნებული ვარ, ის გიშველისო...

დავრეკე, ვუთხარი ჩემი გასაჭირი, უნდა მობრძანდეთ ჩემთანო და მეც მივედი ბულაჩაურის ქუჩაზე. საშუალოზე მაღალი, სიმპათიური მამაკაცი მეგებება, მან დაწვრილებით გამომკითხა ავადმყოფობის ისტორია, როგორც თვითონ მითხრა, გამოიკვლია ბიოლოგიური რიტმები, მერე ამ ჩემ მტკივან კოჭზე წამისვა თავისი დამზადებული მალამო, დამასხივა ლაზერი და, ასე უნდა იყო ერთი ნახევარი საათის განმავლობაში...

და, რახან დროც გვქონდა, თავისი ბიოგრაფია მიამბო:

ვალერი მელაძე ბიოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი, ამჟამად ბერიტაშვილის სახელობის ფიზიოლოგიის ინსტიტუტის წამყვანი მეცნიერ-თანამშრომელია. 1967 წელს დაუმთავრებია საქართველოს ფიზკულტურის ინსტიტუტის სამკურნალო ფაკულტეტი სპორტული მედიცინის განხრით, სპორტის ოსტატია კალათბურთში, მუშაობდა ბავშვთა მეხუთე საავადმყოფოში სამკურნალო ფიზკულტურის მეთოდისტად, იყო ქირურგიის ინსტიტუტის სამედიცინო კიბერნეტიკის განყოფილების მეცნიერ-თანამშრომელი, ექვსი წლის განმავლობაში მუშაობდა საკალათბურთო კლუბ „მაკაბის“ სპორტულ ექიმად, იყო კალათბურთში საქართველოს ეროვნული ნაკრებისა და ბათუმის საკალათბურთო გუნდის მთავარი ექიმი. მას ბევრი რამ შესძინა აკადემიკოსებთან — მიხეილ ხახანაშვილთან, ნოდარ მითაგვარიასთან, რუსეთში — მოსკალენკოსთან, ჩაზოვთან თანამშრომლობამ... ბოლო წლებში ვალერი მელაძე დიდი წარმატებით მკურნალობს სკოლიოზს, ხერხემლის სხვადასხვა პათოლოგიას, სახსრების, ნერვულ-კუნთოვანი სისტემების პათოლოგიებს, ნევროზს... არის რუსეთის ჯანმრთელობის დაცვისა და ერთ-ერთი გერმანული ფირმის სერტიფიკატის მფლობელი ბიოლოგიის მედიცინაში.

... ვარ წამოწოლილი, ვატყობ სახსრის ტკივილი ნელ-ნელა ყუჩდება, მასპინძელი კი შორიახლო ზის და მიამბობს, თუ როგორ გახშირდა ამ ბოლო დროს ხერხემლის პათოლოგია, ართრიტი, ართროზი და ასე შემდეგ.

— რა არის მიზეზი?

— პირობები, საკვები პროდუქტების უხარისხობა, ნიტრატებით, ტოქსინებით დაბინძურებული ბალჩეული და ბოსტნეული, ამას ერთვის ნევროზები — უძილობა, არტერიული წნევის მკვეთრი მომატება-დაკლება, ინფორმაციული ნევროზი...

— ეს რაღაა?..

— ამას იწვევს, აკადემიკოს ხახანაშვილის თეორიის მიხედვით, ინფორმაციის ჭარბი რაოდენობა, მცირე დროში უზარმაზარი ინფორმაციის გადამუშავება... ირღვევა ბიოლოგიური რიტმი... სხვათა შორის, ეს ძალზე ხშირია პარლამენტარებში...

— თუ მოუმართავს თქვენთვის რომელიმეს?

— როგორ არა, მაგრამ ახლა გვარს ვერ გაგიმხელთ... ასეთ დროს ვიყენებთ, როგორც ტრადიციული, ისე არატრადიციული მკურნალობის მეთოდებს (წერტილოვანი მასაჟები, სუნთქვითი და ენერგეტიკული ვარჯიშები, ბიორიტმების გამოკვლევა და მისი ანალიზიძ, საერთოდ, კომპლექსურ მკურნალობას... აბა, წამოდექი, აი, ეს მალამო საღამოობით წაისვი, ოღონდ, ჯერ ზღვის მარილიან ცხელ წყალში ჩადე ფეხი... რამდენიმე დღეში გაგივლის... რა შედარებაა, უკეთესად დავდივარ, ტკივილიც თითქოს აღარ მაწუხებს. ჯიბეზე გავიკარი ხელი, რას ამბობ, კაცო, ჯერ მოგარჩინო, გასამრჯელო მერე იყოსო... რა გულისხმიერება, რა სითბო... რამდენჯერმე წავისვი ბატონი ვალერის დამზადებული მალამო და აი, ხომ ხედავ, როგორ დავაბიჯებ, უშველის ღმერთი...

ავედი სპეციალურად, მადლობა ვუთხარი, მადლობას მივიღებ, ოღონდ თანხაზე ნუ გაირჯებიო, მითხრა, თუ გაგიჭირდეს, დამირეკეო და გულთბილად დავშორდით ერთმანეთს.

ასე იყო, ბიძიკო, ჩემი სახსრების ტკივილის ისტორია, ახლა მინდა, ამ კაცის შესახებ მკითხველსაც ვუამბო და, მე მგონი, მთავარი რედაქტორი არ დამამადლის დაბეჭდვას — ვინ იცის, მასაც სახსრები როდის შეაწუხებს.

ვილენ მარდალეიშვილი

◉ დავფიქრდეთ!

სკოლის კოშმარი

ნებისმიერი საზოგადოება ფასდება არა მარტო იმით, თუ რას აკეთებს დღეს, არამედ იმითაც, თუ რა საფუძველს უყრის ხვალეს. ჯანსაღი და პატიოსანი თაობის აღზრდა, ქვეყნის მომავალზე დაუღალავი ზრუნვა ნებისმიერი ადამიანის უწმინდესი მოვალეობაა. ცხადია, თითო კოჭლი ცხვარი ყველა ფარაში შეგვხვდება, მაგრამ მასობრივად დაკოჭლება და დაელმება არც ფარას წაადგება და არც ქვეყანას. გასასწორებელი დროზე უნდა გასწორდეს...

სოციოლოგთა დასკვნით, მოზარდი თაობა ნელ-ნელა, მაგრამ თანდათანობით შორდება საზოგადოებას. იგი უფრო აგდებული, აგრესიული ხდება. შესაბამისად, შედეგებიც სამწუხაროა. წლების მანძილზე რატომღაც მშვიდად გავიძახით, რომ დანაშაული იზრდება, ამასთან — ახალგაზრდავდება. ასეა ნარკომანიაშიც. მომხმარებელი იზრდება, პარალელურად — ახალგაზრდავდება. ასეა მეძავობაშიც და კიდევ სხვა ათასგვარ უბედურებაშიც.

საქართველოში არასრულწლოვან პატიმართა რაოდენობა (გასამართლებულიც და გაუსამართლებელიცძ მერყეობს დაახლოებით 140-150-ს შორის. სადღეისოდ შეიძლება ეს ციფრი სავიშვიშო არ იყოს, მაგრამ... ჯერ ერთი, — ეს ციფრიც გულსატკენია და მეორეც, — რა იქნება ხვალ? მოიკლებს თუ მოიმატებს? ყველაფერი მიდის იქითკენ, რომ მოიმატებს. შეშფოთების საფუძველი გვაქვს, თანაც ძალზე სერიოზული.

ტუსაღ ბავშვთა უმრავლესობა მძიმე სოციალური გარემოს მსხვერპლია. მასობრივი უმუშევარობა, ხელმოკლეობა, ოჯახის როლის დაკნინება, შვილებისადმი მშობლების ყურადღების დაქვეითება, ძალადობისა და ალვირახსნილობის მიშვება, ცხადია, ბევრ მოზარდს გადაიყვანს გზიდან. დღეს საქართველოს უჭირს, მოსახლეობის დიდი ნაწილი შოკშია, ამიტომაც ძნელდება მოზარდთა გაკონტროლება. თუმცა, შეიძლება ამან კისერი წაგვატეხინოს. იქნებ ქვეყანა ავაშენოთ, მაგრამ გამორიცხული არაა, რომ მომავალი თაობა დავკარგოთ.

ამისთანა ამბის წერისას, შეიძლება ხელიდან კალამიც კი გაგივარდეს: ჩვენს ერთ-ერთ საპყრობილეში ზის 15 წის ბიჭი, რომელმაც 70 წლის ქალი ჯერ გააუპატიურა, შემდეგ კი — მოკლა; თებერვლის მხოლოდ ერთ კვირაში, მხოლოდ თბილისში თანატოლებმა სამი მოზარდი მოკლეს. სტატისტიკური მონაცემებით, 2004 წლის 3 თვეში ქალაქში არასრულწლოვანთა მონაწილეობით აღირიცხა დანაშაულის 145 ფაქტი, 2005 წლის ამავე პერიოდში კი — 161. აქედან ლომის წილი სკოლებზე მოდის.

აი, რას ამბობს ქალაქის საკრებულოს დეპუტატი, ნაციონალთა ფრაქციის თავმჯდომარე ნანული ქაჩიბაია: — ძალიან მძიმე სიტუაციაა. უკვე სკოლის ასაკის ბავშვები უმოწყალოდ ჩეხენ ერთმანეთს. როცა ერთ ეზოში გაზრდილი ბავშვები, ერთ მერხზე მჯდომი პატარები ერთმანეთს სასიკვდილოდ იმეტებენ, განგაშის ზარის შემოკვრაა საჭირო. სამწუხაროდ, დღეს სკოლებში საერთოდ მოშლილია კონტროლის მექანიზმი. ვინ გაბედავდა ადრე სკოლაში დანით მისვლას. მოსწავლისთვის რომ ვინმეს დანა ეპოვა, სკოლის დირექტორს, კლასის დამრიგებელს იქ აღარ გააჩერებდნენ. ახლა კი რა ხდება? ბავშვები სკოლაში არა მარტო დანებით, ცეცხლსასროლი იარაღითაც კი დადიან. პირდაპირ კატასტროფული მდგომარეობაა. თუ პრევენციული ღონისძიებები არ განვახორციელეთ, პროცესს ვერ შევაკავებთ!

არ იკითხავთ, — პრევენციულ ღონისძიებებში რა მოიაზრება? სკოლებში მეტალოდეტექტორების დადგმა, დანისა თუ პისტოლეტის მისი მეშვეობით აღმოჩენა... ამას რომელი ქალაქი გასწვდება, რომელი ქვეყანა? თუმცა: იაპონიაში ბავშვებისთვის შექმნეს ტყვიაგაუმტარი ქურთუკები და ჯემპრები, რომლებიც დანის დარტყმასაც უძლებენ და პისტოლეტის დახლასაც. ჯემპრი 350 დოლარი ღირს, ქურთუკი — 730. მიუხედავად სიძვირისა, მშობლები მათ მაინც ყიდულობენ. ისე გაიზარდა იაპონიის სკოლებში დანაშაული, რომ თანხას ვილა დაეძებს. საქმე ეხება შვილის სიცოცხლეს.

აგრესიის მსხვერპლი მარტოოდენ მოსწავლეები როდი ხდებიან. ბერლინის ერთ-ერთ სკოლაში (ნიოკელნის რაიონშიძ პოლიცია იცავს... მასწავლებლებს. ისინი გაკვეთილებს სამართალდამცავთა თანდასწრებით ატარებენ. პედაგოგები ისე დააშინეს მოსწავლეებმა, რომ მათ აღვირახსნილობაზე კრინტსაც ვერა სძრავენ. „პოლიციურ დესანტს“ თან ახლავს ორი სოციალური თანამშრომელიც და ორი ფსიქოლოგიც. ეს გერმანიას შეუძლია, ჩვენ? ჩვენ ამისი თავი გვაქვს?

რუსეთის სკოლებში თხოულობენ არა მარტო მილიციელებს ან ფსიქოლოგებს, არამედ ნარკოლოგებსაც, სექსოლოგებსაც, იქნებ არ დაიჯეროთ და... კლოუნებსაც, — ბავშვებს გართობა აკლიათო. ეეჰ, რუსები რომ ერთობიან, იმათთან ქართველები სად მივლენ, მაგრამ ჩვენს პატარებს ამ სიამოვნების საშუალებას ვინ მისცემს. კლოუნები აქ მარტოოდენ ცირკშია, მათი ნახვა 8-10 ლარი მაინც ჯდება.

ისე, მოზარდი კრიმინალების მიმართ ჩვენი საზოგადოება მაინც შემწყნარებლურია. ახლახან თბილისში თანაკლასელის მკვლელობის ფაქტთან დაკავშირებით დააპატიმრეს ორი მოსწავლე. მათ ბრალს სდებდნენ დანაშაულის დაფარვაში. ლამის მთელი ქალაქი ფეხზე დადგა, — გამოუშვით, გამოძიებასთან ასედაც ითანამშრომლებენ, ციხეში კი ცოდვაა მათი ჩასმაო. მართლაც გამოუშვეს. ეს ორი ბავშვი გამოვიხსენით, მაგრამ ის მკვდარი რომ ვერ გავაცოცხლეთ? იქნებ სულ თავიდან უნდა აგვეტეხა განგაში, რათა არც ჩხუბი მომხდარიყო და არც მოზარდი დაღუპულიყო?

ხშირად მოზარდს ადარებენ ცეცხლზე შემომდგარ რძეს. წამით არ შეიძლება მიტოვება. როცა ოჯახში პატარებია, იქნებ სხვა ყველაფერი დროებით გადავდოთ და მათს მომავალს მივხედოთ? თუ ბავშვების ცხოვრება გამწარდება, არც ჩვენი დალხინდება!

ბონდო გულიაშვილი

◉ ასეც და ისეც

◉ სასამართლო

მძინარე დედა-შვილი ამოხოცეს

31 წლის ზურაბ ლომიაშვილი და 38 წლის ზაზა მამუკაშვილი სასჯელს თანასოფლელი დედაშვილის მკვლელობისთვის იხდიან. მათ თავისუფლებამდე ჯერ კიდევ დიდი დრო რჩებათ.

ეს საზარელი მკვლელობა კი, რომელიც 2003 წლის ზაფხულში თელავის რაიონის სოფელ ართანაში მოხდა, უბრალო მიზეზით დაწყებულ ჩხუბს მოჰყვა.

დეიდაშვილები ზურაბ ლომიაშვილი და კობა მათიაშვილი სოფელ ართანაში ერთად იმყოფებოდნენ. ქუჩაში მათივე თანასოფლელები ვაჟა ქიტოშვილი და გელა ჩაკვეტაძე ავტომანქანით შეხვდნენ. მათ ქიტოშვილს პირად საქმეზე წაყვანა სთხოვეს, რაზეც უარი თქვა ჩაკვეტაძემ. ეს კი კამათისა და ჩხუბის მიზეზი გახდა. დეიდაშვილებმა ჩაკვეტაძე სცემეს. ჩაკვეტაძე იმ დღესვე ძმასთან — იოსებ ჩაკვეტაძესთან ერთად კვლავ შეხვდა ლომიაშვილს, რომელსაც მეგობარი ზაზა მამუკაშვილი ახლდა. ისევ იჩხუბეს. ამჯერად უკვე მათი ცემა ძმებმა მოახერხეს. განაწყენებულმა ლომიაშვილმა და მამუკაშვილმა შურისძიება გადაწყვიტეს.

სამი დღის შემდეგ მათ მეზობელთან იქეიფეს, მთვრალებმა კი ჩაკვეტაძეების მოკვლა განიზრახეს, 16-კალიბრიანი ორლულიანი სანადირო თოფით შეიარაღებულები დილის ოთხ საათზე ჩაკვეტაძეების საცხოვრებელი სახლის მეორე სართულის აივანზე ავიდნენ და ფანჯრიდან გელას საძინებელ ოთახში შეიხედეს. იქ მხოლოდ მისი ცოლ-შვილი დახვდათ (გელას მისაღებ ოთახში ეძინაძ. შემდეგ მათ მისი ძმის — იოსების საძინებელს მიაშურეს, სადაც მასთან ერთად დედას — ნანა ჩაკვეტაძესაც ეძინა.

რადგან გელა არ დახვდათ, შურისძიებისთვის ძმის და დედის მოკვლა გადაწყვიტეს. ზურაბ ლომიაშვილმა მძინარე იოსებ ჩაკვეტაძეს თოფი თავში დაახალა, თოფის ხმაზე გაღვიძებულ და აყვირებულ დედას კი მუცელში ესროლა. მკვლელები გაიქცნენ, თოფი მდინარე დიდხევში გადააგდეს და მიიმალნენ.

ზურაბ ლომიაშვილმა თავი მხოლოდ ნაწილობრივ სცნო დამნაშავედ. მან მკვლელობა აღიარა და განაცხადა, რომ ეს მარტომ ჩაიდინა და წინასწარ არაფერი განზრახული არ ჰქონია. უზენაესმა სასამართლომ მისი ჩვენება ბოლომდე არ გაიზიარა და სასჯელის ზომად ოცი წელი განუსაზღვრა, საიდანაც 5 წელს საპყრობილეში, თხუთმეტს კი მკაცრი რეჟიმის კოლონიაში მოიხდის. ზაზა მამუკაშვილი პატიმრობის 18 წელს მთლიანად მკაცრი რეჟიმის დაწესებულებაში გაატარებს.

ლელა მანაგლიშვილი

◉ ჭრუანტელი

აბა, რისი მასწავლებელია?

ამერიკის სკოლებში მოსწავლეთა 5 პროცენტი სექსუალურ კავშირს ამყარებს თავის მასწავლებლებთან. ახლახან მასწავლებელმა რეიჩელ ჰოლტმა 13 წლის მოსწავლე შინ წაიყვანა და ერთი კვირის მანძილზე მასთან ლოგინში 28-ჯერ ისიამოვნა. სხვათა შორის, ერთ აქტს ბიჭის მეგობარიც ესწრებოდა.

მოზარდებმა თავი აიშვეს

რუსეთში მოზარდები ყოველწლიურად სჩადიან 150.000 დანაშაულს. ყოველი მეცხრე ბოროტმოქმედება თინეიჯერებზე მოდის. აქედან 36 პროცენტი მძიმე და განსაკუთრებით მძიმეა. სასამართლოები უკვე სკოლებში იმართება. აღსანიშნავია, რომ მოზარდ დამნაშავეთა 53 პროცენტი კეთილსაიმედო ოჯახებიდანაა. ყოველივე ამას, უპირველესად, ხელს უწყობს ბავშვთა ლოთობა, ნარკომანობა და სექსუალური აღვირახსნილობა.

მათრახი დაჩოქილ ბიჭებს

აპრილის დასაწყისში გვატემალაში ოთხი მოზარდი უჩვეულო ხერხით დასაჯეს. მაღაზიიდან კომპიუტერის ქურდობაში ეჭვმიტანილებს ხელები შეუკრეს, დააჩოქეს და ქუჩები მუხლისთავებით შემოატარეს. ბოლოს კი მშობლებმა თითოეულს 13-13 მათრახი გადაუჭირეს. ყველა ამბობდა, რომ ეს დღე ბიჭებს მთელი ცხოვრება მწარე გაკვეთილად გაჰყვებათ.

შვილებს ვინღა გააჩენს?

სამხრეთ აფრიკელ კინოვარსკვლავს — შარლზ ტერონს „გეებისა და ლესბოსელების ალიანსმა“ პრემია მიანიჭა. ეს პრემია მსახიობმა დაიმსახურა ფილმ „მონსტრში“ ლესბოსელის როლის შესრულებისთვის, უფრო სწორად, სექსუალურ უმცირესობათა ინტერესების კარგად „გაგებისთვის“. სხვათა შორის, ცოტა ადრე შარლზ ტერონმა ხმამაღლა განაცხადა: მეგობარ მამაკაცს მანამდე არ გავყვები ცოლად, ვიდრე შეერთებულ შტატებში ერთსქესიან ქორწინებას საყოველთაოდ არ აღიარებენო!

◉ დრომ მოიტანა?

ერთი აბო მოვიდა, ათასი კი წავიდა

ავღანელმა აბდულ რახმანმა 15 წლის წინათ შეიცვალა სარწმუნოება, მუსულმანი იყო და ქრისტიანი გახდა. წლეულს დაიჭირეს და ლამის სიკვდილით დასაჯეს. შარიათის კანონი მოღალატეებს ასე უსწორდებაო.

საქმეში ჩაერია გაერო, რომის პაპი, აშშ-ს სახელმწიფო მდივანი... ძლივს გამოიხსნეს, როგორც ამბობენ, იტალიაში გადააფრინეს, რათა მოსახლეობამ არ ჩაქოლოს, სიცოცხლე არ მოუსწრაფოს. იმალება კაცი!

ამ დღეებში ალჟირის შეშინებულმა ხელისუფლებამ მიიღო კანონი, რომელიც მუსულმანებს უკრძალავს სხვა რწმენის მიღებას. სიკვდილით არ დაგსჯიან, მაგრამ ციხეში 5 წელს გაყურყუტებენ, ფულსაც ბლომად დაგაყაჭინებენ. ალჟირის რელიგიის მინისტრის (აბა, ასეთი თანამდებობაცააძ განცხადებით, ქვეყანაში ათასგვარი ქრისტიანული სექტაა, რომლებიც ხალხს თავისკენ იბირებენ, აქციებისკენ მოუწოდებენ. ჩვენ კი ამას არ დავუშვებთო...

დღეს რომ საქართველოში სექტებია, იმათ ვინ დაითვლის. თითო-თითოს კი არა, მთელს უბნებს, მთელს სოფლებს იბირებენ. ბოლო დროს, მაგალითად, ზუგდიდში ორჯერ ზედიზედ გაიმართა იეღოველთა კონგრესი, რომელსაც 3-3 ათასი ყოფილი მართლმადიდებელი ესწრებოდა ლამის აკვნის ბავშვებითაც კი. წინ ვინმე ვინმეს დაუდგა? დაუდგებიდა... შენ განანებენ ყოფას.

რა ვიცი, ეს რწმენის თავისუფლება მარტო ჩვენთვისაა, ამ ერთი მუჭა საქართველოსთვის? ცხრა ჩვენხელა ავღანეთი ერთ კაცს მისტირის, ჩვენ კი ათასებს ჩირადაც არა ვთვლით. რატომ?

ბადრი ღვინიაშვილი

ერთ-ერთი ის იყო, ვინც მღეროდა. ოღონდ ახლა მასუდის არა მარტო სიმღერა ესმოდა, არამედ უეცრად მომღერალიც მოიხილა. გვერდით მძინარე კაცის სიზმარში ვიღაც ცალულვაშჭაღარა ჭაბუკი გაჩნდა. მასუდიმ იცოდა, რომ სერბული ძაღლები ჯერ იკბინებიან და მერე იყეფებიან, ვლახურნი მედუმლენი არიან, ჩუმად იკბინებიან, თურქულნი კი კბენის წინ ყეფენ. სიზმრისეული კაცი არც ერთ ამ ჯიშს არ ეკუთვნოდა. მასუდიმ სიმღერა დაუმახსოვრა ამ სიზმრისეულს, და ახლა უკვე იმის დაჭერა მოუწევდა, ვისაც ძილში სტუმრობდა თავად ის ულვაშჭაღარა ჭაბუკი. მასუდიმ ერთბაშად მოიფიქრა, რაც უნდა მოეღონისძიებინა. მიდგა, მოდგა და რამდენსამე მებარბითესა და მომღერალს მოუყარა თავი, უფრო სწორად, მარეკნი შეკრიბა, დააყენა და სიმღერაც ასწავლა, დაკვრაც თავისავე ლოტბარობით. მასუდის თითებზედ ნაირ-ნაირი ფერის ბეჭდები ესხა, და თითოეული ფერი შეესატყვისებოდა ბგერათა ათსაფეხურიან კიბეს, რომელსაც ის იყენებდა. იგი მომღერალთ ხან ერთ თითს უჩვენებდა, ხან მეორეს, და ბეჭდის ფერისდა მიხედვით, რაც ისევე მოითხოვდა თავის ტონს, როგორაც თითოეული ჯიშის ნადირი არჩევს მარტოოდენ თავის შესაფერ სამუცლავს, ისინიც, ის მომღერალნი, ზუსტად ირჩევდნენ ტონს და არცროდის ეშლებოდათ, თუმცაღა ჰანგს სულაც არ იცნობდნენ. ისინი იდგნენ და ისეთ ადგილებში მღეროდნენ, სადაც ხალხი იკრიბებოდა — მეჩეთების წინ, ფორე-მოედნებზედ, ჭების ახლომახლო, — და ჰანგი ცოცხალი სატყუარა ხდებოდა გამვლელ-გამომვლელთათვის, რომელთაც ღამ-ღამ ხელში უვარდებოდათ მასუდის საძებარი ნადავლი. ასეთნი ადგილზედვე შეშდებოდნენ, თითქოს მზით მომდინარე მთვარის შუქი მოიხილესო, და მოჯადოებულებსავით უგდებდნენ ყურს.

თავისი ნადავლის კვალის ძებნა-ძებნაში მასუდი შავი ზღვის ნაპირ-ნაპირ ქალაქიდან ქალაქში დადიოდა. ყველგან, უკლებლივ, თვალში ხვდებოდა იმ ადამიანთა თავისებურებანი, ვისაც სიზმრის ნახვა მიზნად გადაჰქცეოდა. სადაც ჭაღარაულვაშიანი ჭაბუკის სიზმარში მნახველთა რიცხვი მატულობდა, მასუდი საკვირველ რასმე ამჩნევდა: ზმნები მეტყველებაში ბევრად მნიშვნელოვან როლს იძენდნენ, ვიდრე არსებითი სახელები, რომლებიც სულ მცირე შესაძლებლობისთანავე საერთოდ ამოცვივდებოდნენ ხოლმე. ჟამისად ჭაბუკი კარგა ბლომად ადამიანების სიზმრებში ჩნდებოდა. სომეხმა ვაჭრებმა იგი შიშთვილ-სახრჩობელის ქვეშ მდგარი ნახეს, რომელი შიშთვილ-სახრჩობელაც ხარებშებმულ ურემზედ გაემართათ. მერე ის ჯარისკაცებმაც ნახეს, ზღვის თავზედ ფარსაგად მოვლილ სასაფლაოზედ ცხენებსა მარხავდა, ნახეს მავან ქალთან ერთადაც, რომლის სახის გარჩევაც სიზმარში შეუძლებელი იყო, ლოყაზედ ხორბლის მარცვლისოდენა მარტო ის ადგილები მოუჩანდა, სადაც ჭაღარაულვაშიანს კოცნის კვალი დაეტოვებინა... მერე კი ნადავლი ანაზდად გაქრა, გაუჩინარდა, და მასუდიმ ყოველგვარი გეში დაკარგა. ერთადერთი, რის ქმნაც იმას შეეძლო, ის იყო, რომ თავის *ხაზარულ სიტყვისკონაში* უკლებლივ შეეტანა ყველაფერი, რაც რამ ამ მოგზაურობის დროს შეემჩნია, და ანბანის რიგზედ გაწყობილ ყველა თავის ჩანაწერს, ძველთაც და ახალთაც, თავისთან ერთად ახეტიალებდა მწვანე ბულაგ-ტომრითურთ, რომელიც თანდათან სულ უფრო მძიმდებოდა და მძიმდებოდა. თუმცა მასუდის ისეთი გრძნობა ჰქონდა, რომ წამერთ ხელიდან უსხლტებოდნენ სიზმრები, რომელთაც იქვე გვერდით ვიღაცა ნახულობდა, რომ ის ვერ ასწრებდა იმათ მოხელთებას და განსაზღვრას, ვისი სიზმრები იყვნენ ისინი. სიზმრების რიცხვი ბევრად დიდი იყო, ვიდრე მძინარეთა სათვალავი. მაშინ მასუდიმ მთელი გულისყური თავის აქლემს მიაპყრო. პირუტყვის სიზმარში ჩაყურყუმელავებულმა, მან შუბლკოპებიანი ჭაბუკი მოიხილა, რომელსაც, თითქოს სასჯელად, უჩვეულოდ ფერადოვანი ულვაში ჰქონდა. ჭაბუკს თავზედ თანავარსკვლავედი დაჰნათობდა, ზღვაში არცროდის არეკლილი. იგი ფანჯარასთან იდგა და ძირს, თავის ფეხებთან დაგდებულ წიგნს კითხულობდა. წიგნს *Liber Cosri* ერქვა, და მასუდიმ, სანამ აქლემის სიზმარს თვალებდახუჭული უმზერდა, არ იცოდა, რას ნიშნავდა ეს ორი სიტყვა. ამასობაში მდევარმა ის ყოფილ ხაზარულ საზღვართან მიიყვანა. მინდვრად შავი ბალახი ამობიბინებულიყო...

მასუდი სულ უფრო ბევრ ისეთ ადამიანს ხვდებოდა, ვინც ღამის გასათევად თავისი სიზმრის კარს უღებდა იმ ჭაბუკს, ხელთ წიგნი *Liber Cosri* რომ ეჭირა. და იგი მიხვდა, რომ ჟამისად მთელი თაობები თუ საზოგადოების ფენებიც კი ერთსა და იმავე სიზმრებსა ნახულობდნენ და ადამიანებსაც ერთსა და იმავეთ ხედავდნენ იმ სიზმრებში. ოღონდ ის იმასაც მიხვდა, რომ ასეთი სიზმრები თანდათანობით გვარდებოდნენ, ქრებოდნენ და უფრო ხშირადრე წარსულში გვხვდებოდნენ. ამ სიზმართაგან ხალხი ხანში შედიოდა, ხუცდებოდა. თუმცაღა, აქ, საზღვარზედ, თავის მდევარში მასუდი სრულიად ახალ რასმე გადაეყარა. სახელდობრ კი: მან წინათვე შეამჩნია, რომ ჭაღარაულვაშიანი ჭაბუკი ვისთანაც სიზმარში მიდიოდა, ყველას წვრილ ვერცხლის ფულს აძლევდა სესხად. თანაც ძალზედ ხელსაყრელი პირობით, წელიწადში სულ რაღაც ერთ ნამთავნად, თავნის სარგებლად, და სიზმარში გასესხებულ ამ ფულს აქ, მცირე აზიის ამ დასაკარგავში, ხშირადრე თამასუქის ანდა სათავდებო წერილის ძალა ჰქონდა, რამეთუ ჰგონებდნენ, რომ ერთ მზმანებელს არ შეეძლო მეორე მზმანებლის გაცურება, სანამ ორსავეს ცხოვრებაში ის იდგა, ვისაც ისინი სიზმარში ხედავდნენ და ვისაც ხელთ ეჭირა ყველა ვალისა და ანგარიშსწორების დავთარი. ამრიგად, იყო რაღაც კარგად დაყენებული ბუღალტერიის მაგვარი რამ, რომელიც მოიცავდა და აერთიანებდა ცხადისა და სიზმრის კაპიტალს და გარიგების მონაწილეთა საერთო უსიტყვო თანხმობას ეფუძნებოდა...

ერთ-ერთ დაბა ადგილას, მასუდისთვის უსახელო დაბა ადგილად რომ დარჩა, მან კარავში შეყო თავი, სადაც მავანი წარმოდგენას მართავდა. იქ იმდენ ხალხს მოეყარა თავი, შიგ ერთ ვაშლსაც ვერ ჩააგდებდი, შუა ადგილას ერთმანეთზედ დათაკრული ხალიჩების ზვინზედ მაყალი დაედგათ, და მალე მაყურებელთა წინაშე დედიშობილა გოგო გამოჩნდა. იგი ხმადაბლა წრიპინებდა, ხელთ კი ორი სკვინჩა ჩიტი ეჭირა, რომელთაგან ერთს,

მილორად პავიჩი

მწვანე წიგნი

ისლამური წყაროები ხაზართა საკითხის შესახებ

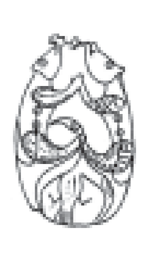

მარცხენა ხელში რომ ჰყავდა მომწყვდეული, ხან გაუშვებდა ხოლმე, მაგრამ როგორც კი ჩიტი გასაფრენად შეფრთხიალდებოდა, გოგო უმალ იჭერდა უჩვეულოდ სწრაფი მოძრაობით. ამ გოგო-გოგუცანას ერთი უცნაური რამ სატკივარი სჭირდა: მარცხენა ხელი ბევრად უფრო მალი ჰქონდა, ვიდრე მარჯვენა. და ჩიოდა, ეს ჩემი მარცხენა ხელი იმზომ მალია, ჩემზედ ადრე მოკვდებაო. „მე ჩემს მარცხენა ხელთან დამარხვა არ მიწერია, — მოსთქვამდა დედიშობილა კუპაჭია, — წინ-წინვე, ვხედავ, როგორ განისვენებს მარტო, უჩემოდ, პატარა სასახლეში, ზედ ძეგლდაუდგმელად, უსახელოდ, როგორც რომელიღაც კიჩოგამოგლეჯილ ხომალდში...“

ამ სიტყვების თქმა იყო, და სპარსელმა ხალხს სთხოვა, ამაღამ ეს საცოდავი გოგო ყველამ იძილისშორისეთ, ისიზმრეთ, რათა გამოკეთდესო, და სულ წვლილად აღწერა, როგორი უნდა ყოფილიყო სიზმარი. ხალხი დაიშალა, მასუდი პირველი წავიდა, და ისეთი გრძნობა დაეუფლა, ვითომც ენაში ძვალი რამ გაუჩნდა, რაც ცხელ აბისინიურ ყავაში ჩაწებული კალმით ჩაწერა კიდეც თავის *ხაზარულ დავთარში* და ჩახვდა, რომ აქ არცრა ესაქმებოდა. სპარსელი უცილოდ თავის სიტყვისკონას წერდა. ისიც აგრევე სიზმართა მებადური იყო. მამასადამე, ადამ რუჰანის სამსახური სულ სხვადასხვა ხერხით შეიძლებოდა. ვითომ სწორი ხერხი კი აირჩია მასუდიმ?..

და აი დადგა ჯუმადა-ალ-აბალის თვე და მეორე ჯუმა ამ თვეში. მდინარის ნისლის საფარველქვეშ ნაპირზედ ქვიშაში იწვა ახალი ქალაქი, შიშველი და თბილი. წყალზედ ჩამოწოლილი ჯანღისა გამო ქალაქი არც კი ჩანდა, მაგრამ წყალში ჯანღქვეშ თითოეული იქაური მინარეთი არეკლილიყო, ქაფადქცეულ ჩქერში წვერით ჩარჭმული. ნისლის იქით კი ხმელეთზედ, ღურღუმი, სამდღიანი სიჩუმე სუფევდა, და მასუდიმ იგძნო, რომ ამ სიჩუმისგან, ამ ქალაქისა და მწყურვალი წყლისგან მამრული ვნება უჩნდებოდა.

იმ დღემ მდედრული პური მოანდომა. ერთ-ერთი მარეკი, რომელიც მასუდის ქალაქში სამღერლად ჰყავდა გაგზავნილი, დაბრუნდა და ამბავი მოუტანა, ერთ რასმე მივაგენიო, ამჯერად ქალსაო.

— წადი, მთავარ ქუჩას გაჰყევი და მანამ იარე, სანამ ჯანჯაფილის სუნს არ დაიცემ, იმ სუნით გაიგებ, სადაც ის ქალი ცხოვრობს, რადგან ყველანაირ კერძს ის ჯანჯაფილს უშვრება.

მასუდიც წავიდა, იარა, იარა და როგორც კი ჯანჯაფილის სუნი ეცა, შედგა. ქალი კოცონის წინ იჯდა, ცეცხლზედ შემოდგმულ, კოჭზედ ამოდუღებულ თუჯის ქვაბში შეჭამანდი თუხთუხებდა. ჯამებიანი ბავშვები და ძაღლები რიგში ემწკრივნენ და თავიანთ ჯერს ელოდნენ. ქალი თუჯის ქვაბიდან ჩამჩით უსხამდა შეჭამანდს ბავშვებსა და ძაღლებს, და მასუდი მიხვდა, რომ ის შეჭამანდს კი არა, სიზმრებს უსხამდა იმათ. ქალის ბაგენი წამ-წამ ფერს იცვლიდნენ, და ქვედა ბაგე გადაბრუნებულ მერხს მიუგავდა. იგი ბოლომდე შეუჭმელი თევზის ნარჩენებზედ იჯდა, ვითარცა ძაღლი თავისი ნადავლის ძვლებზედ, და მასუდი რომ მიეახლოვა, იმასაც ჯამში შეჭამანდის დასხმა შესთავაზა, მაგრამ მან ღიმილიანი უარი შეაგება.

— მე სიზმრებს ვეღარა ვხედავ, — უთხრა მასუდიმ, და ქალმა თუჯის ქვაბი გვერდზედ გადადგა.

იგი ზედმონაკუწი ყანჩა იყო, რომელიც თავის თავს ქალად სიზმარში ხედავდა. დამპალ-დაღრღნილფრჩხილებიანი და ჩამქრალთვალებიანი მასუდი პირდაპირ მიწაზედ მიუწვა ქალს გვერდით. ისინი მარტონი იყვნენ, იქავე ახლოს ოდენ კრაზანა-მონავრები ილესავდნენ ნესტრებს ხეთა ხმელ ქერქზედ. კაცმა კოცნა დაუპირა ქალს, მაგრამ საკოცნელ დიაცს უცებ სრულიად შეეცვალა სახე. მასუდის კოცნა სულ სხვა ლოყამ ირგუნა, და მან ჰკითხა ქალს, რა მოხდაო, ქალმა მიუგო:

— ეჰ, რას გაუგებ ამ დღეებს. ყურადღებას ნუ მიაქცევ, ჩემს სახეზედ ეს დღეები ათჯერ უფრო სწრაფად იცვლებიან, ვიდრე შენსაზედ ანდა შენი აქლემის დრუნჩზედ. ოღონდ უნდა გითხრა, სულ ტყუილად ირჯები ჩემი მოსასხამის ქვეშ, მანდ ის არ არის, რასაც შენ ეძებ. მე შავი შაშვი არ მივის. ამქვეყნად არიან უსხეულო სულები, რომელთაც ებრაელნი დიბუკებს უხმობენ, ხოლო ქრისტიანები — კაბალებს, ოღონდ უსქესო სხეულნიც არსებობენ. სულთ სხეულნი არა აქვთ, მაგრამ სხეულთათვის სული აუცილებელია. სქესი მარტოოდენ იმ სხეულთ არა აქვთ, რომელთაც ის დემონებმა წაართვეს. აგრე დამემართა მეც. შაიტანმა, სახელად იბნ ჰადრაშმა☾, წამართვა სქესი, ოღონდ სიცოცხლე დამინდო. რაღა ბევრი გავაგრძელო, აწ მე ერთი საყვარელი მყავს — კოენი✡.

— მერე ვინ არის ეგ კოენი? — დაეკითხა მასუდი.

— ებრაელია, რომელსაც მე ძილში ვხედავ და რომელსაც შენ დასდევ. ჭაღარაულვაშიანი ჭაბუკია. იმისი სხეული სამ სულშია მიმალული, ჩემი სული კი მიმალულია ხორცში, და ამ ხორცს მხოლოდ იმას თუ ვუზიარებ, ოდეს ჩემს სიზმრებში მოდის. მარჯვე მიჯნურია, საყვედური არ მეთქმის. თანაც კიდევ ის ერთადერთია, ვისაც კიდევ ვახსოვარ, იმის გარდა სხვა არცვინ მოდის ჩემს სიზმრებში.

აგრე გაიგონა მასუდიმ პირველად იმისი სახელი, ვისაც კვალში ედგა. ჭაბუკს კოენი ერქვა.

— შენ რა იცი, რომ კოენი ჰქვია? — შემოწმება განიზრახა მასუდიმ.

— რა ვიცი, და გავიგონე ვიღაცამ დაუძახა ეგ სახელი და იმანაც მიიხედა.

— სიზმარში?

— ჰო, სიზმარში. ეს იმ ღამეს იყო, ოდეს ის ცარგრადს წარემართა. ოღონდ ერთი რამ გაითვალისწინე: ცარგრადი ჩვენს სიზმრებში, ნამდვილ ცაგრადთან შედარებით, მუდამ ასი ასპარეზით უფრო დასავლეთით არის.

მერე ქალმა რაღაც ნაყოფის მაგვარი რამ ამოიღო უბიდან, არცთუ მოზრდილი, თევზის დარი, მასუდის გაუწოდა და უთხრა:

— ეს ქუა☾. გინდა გასინჯვა? თუ შენ სხვა რამ გინდა?

— სხვა ის მინდა, რომ აწვე კოენი იძილისშორისო, — მიუგო მასუდიმ, და ქალმა გაოცებულმა უთხრა:

— მოკრძალებული სურვილი გქონია. ძალიან მოკრძალებული, თუ მხედველობაში მივიღებთ იმ გარემოებას, რამაც ჩემთან მოგიყვანა, მაგრამ ყველაფრის მიხედვით ჩანს, რომ შენ ეს შეგნებული არა გაქვს. კი, ბატონო, შეგისრულებ მაგ შენს სურვილს; იმ სიზმარს საგანგებოდ შენი გულისთვის დავისიზმრებ, და წინასწარ გიძღვნი კიდეც. ოღონდ გაფრთხილდი — ქალი, რომელიც კვალში უდგას იმას, ვინც შენ გესიზმრება, შენამდეც მოაღწევს...

მან თავი ძაღლს დააყრდნო, სახე და ხელები უამრავი მზერით ჰქონდა დაკაწრული, თითოეული მზერა ქუთუთოებით შერჭმოდა, და არც აცივა, არც აცხელა, ქალმა თვალდათვალ იძილისშორისა კოენი, რომელმაც წარმოთქვა:

— Intentio tua grata et accepta est Creatori, sed opera tua non sunt accepta...

თარგმნა
გურამ გოგიაშვილმა

(გაგრძელება იქნება)

გაგრძელება. დასაწყისი
იხ. „სრ“ № 51-74.

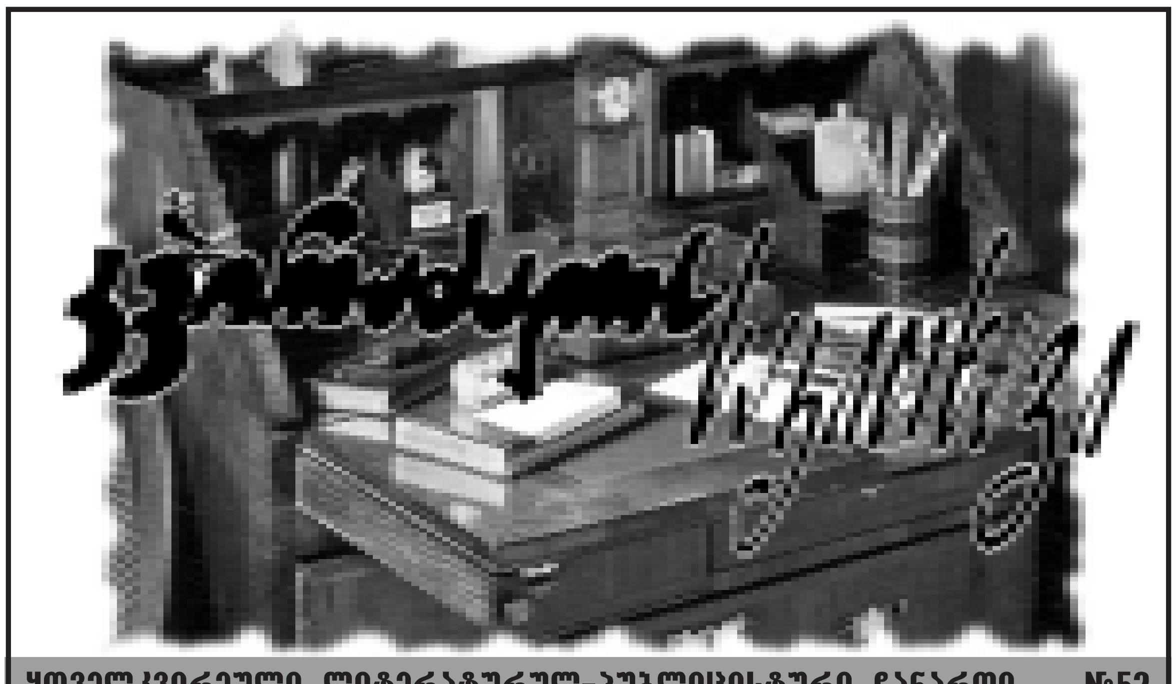

ყოველკვირეული ლიტერატურულ-პუბლიცისტური ჩანართი №52

დროის ჩანაწერები...

(დასაწყისი იხ. „კვირაძალის“ წინა ნომერში)

დღეს ხშირად საუბრობენ ტელევიზიის საზოგადოებრივ ფუნქციაზე. პირველ არხს მრავალი აუხსნელი და გაუგებარი პერიპეტიების შემდგომ „საზოგადოებრივი მაუწყებლობის“ სტატუსიც მიენიჭა.

საკითხი თუ საერთოდ, ვინ და რა იგულისხმება ტერმინში „საზოგადოება“, ცალკე საუბრის საგანია, თუმცა ამ პრობლემასთან თავისი დამოკიდებულება საქართველოს სახელმწიფო ტელევიზიამ თავისი არსებობის სათავეებთან გამოხატა. მათ შორის, სწორედ საზოგადოებასთან ურთიერთობის ყველაზე საინტერესო ფორმებით და არა მარტო რიგითი გადაცემების მომზადებით, არსობრივად „მოღვაწეობის“ ნიშნით უნდა განვიხილოთ ოდინდელი I არხის მუსიკალურ გადაცემათა რედაქციის მუშაობაც.

თითქმის „წარღვნის დროინდელი“, პრიმიტიული აპარატურით ურთულეს შემოქმედებით ამოცანებს ისახავდნენ... მთელი საქართველო იყო ჩართული მუსიკალური რედაქციის მთავარი რედაქტორის სოლომონ ლაფაურის დაუსრულებელი იდეების განხორციელებაში. ის ჩადიოდა თითქმის ყველა ქალაქსა თუ სოფელში, წარმოებებში, დაწესებულებებში... არა მხოლოდ გადაცემების მოსამზადებლად, არამედ თავგამოდებულად, სულისკვეთებით იღვწოდა, რომ ამა თუ იმ მხარეში არ დაკარგულიყო, რატომღაც იგნორირებული ხალხური სიმღერები. ეს ის დრო იყო, როცა ჩვენში ჩამორჩენილობად მიაჩნდათ ძეობასა თუ ქორწილებში ქართული ხალხური სიმღერების აჟღერება...

ბატონმა **სოლომონ ლაფაურმა** დაიწყო გადაცემათა ციკლი **„ამღერებული ოჯახები“** (პირველად მაშინ წარსდგა მსმენელთა წინაშე შემდგომ ძალიან პოპულარული ჩიქოვანების ოჯახი)... ასობით ქართული ოჯახის ნიჭიერება გამჟღავნდა ტელევიზიის ეთერში...

ამღერდნენ თაობები, ახმიანდნენ საქართველოს ოჯახები. ეს იყო დიდი შემობრუნება ნამდვილი ფასეულობებისკენ.

ამჯერად გთავაზობთ ბატონ **სოლომონ ლაფაურის** მოგონებას, ქართული ტელევიზიის მოღვაწეობის წარსულის ერთ ფურცელს, რის ანალოგიებსაც სამწუხაროდ, დღეს ვეღარ ვხედავთ.

მაშინ, გარეჯში...

უამრავი მასალაა ჩემს არქივში გარეჯობის სახალხო დღესასწაულების შესახებ. ღირს მისი ცალკე წიგნად აკინძვა. ალბათ სხვები ითავებენ ამ პატრიოტულ საქმეს. მე კი ორიოდე სიტყვით გავყვები უდაბნოს ბილიკებს, რომლითაც ვიარე გარეჯის მონასტრებში – ვხედავდი, როგორ ილუპებოდა მამა-პაპათაგან, „წმინდა მამათაგან“ ოფლით ნაგები, ხმლით დალეწილი, მათი სიცოცხლის ფასად ჩვენამდე შემონახული, კლდეში ნაკვეთი სამონასტრო ნაგებობები. ამ უნიკალურ ძეგლებს დღითი დღე აკლდებოდა გამოქვაბულები, ნაგებობანი და ვეება სახლისხელა კლდის ლოდები, მათზე აღბეჭდილი ფერშეუცვლელი ფრესკებით დაბლა მიექანებოდნენ ფერდობებზე. ეს მე-20 საუკუნის ბარბაროსობა იყო. ამ ველურობას სჩადიოდნენ რუსი გენერლები, თავიანთი შოვინისტი და უვიცი ხელქვეითებით. მათ მიერ სამხედრო პოლიგონად დაპყრობილ საქართველოს ამ ისტორიულ მხარეს, არად დაგიდევდნენ. პირდაპირი დამიზნებით ამსხვრევდნენ გამოქვაბულებს. მთავრობა დუმდა. ისევ ახალგაზრდობამ აღიმაღლა ხმა XX-საუკუნის რუსი ბარბაროსების წინააღმდეგ. საქართველოს ტელე-რადიო კომიტეტში მოჰქონდათ აუფეთქებელი თუ აფეთქებული ყუმბარის ნამსხვრევები. საზოგადოებრივმა აზრმა თავისი გაიტანა. ხალხმრავალმა ჯგუფებმა იწყეს სვლა უდაბნოსაკენ.

„წარმოიდგინეთ, რომ რომელიმე ერს არა აქვს ისტორია, მივცეთ გარეჯი და ბრწყინვალე ისტორია ექნება“ – აღნიშნავდა ერის პატრიოტი და მამულიშვილი აკადემიკოსი ნიკო კეცხოველი.

შარშან, მეცხრე „გარეჯობიდან“ ვბრუნდებოდით. საგარეჯოს რაიკომის პირველმა მდივანმა მედეა მეზვრიშვილმა გზაში მითხრა: „გაისად საიუბილეო „გარეჯობისა“ და სოფ. უდაბნოს დამკვიდრების საიუბილეო მეათე წელი სრულდება. სოლომონ, მჯერა რამე კარგს მოიფიქრებ, მომაწოდე იდეა და აქედანვე შევუდგები თადარიგსო“. პასუხისთვის დიდხანს არ მიფიქრია. მომაგონდა, რომ სოფ. უდაბნოს, გარეჯობის დღესასწაულის ათი წლის იუბილეს ემთხვევა დიდი დავით აღმაშენებლის ძის დემეტრეს მიერ უკვდავი „შენ ხარ ვენახის“ ლავრაში შექმნის 800 წლისთავი. განა დიდი ეფექტი არ იქნებოდა ამ სამი თარიღის აღსანიშნავად „შენ ხარ ვენახი“ შეესწავლათ უდაბნოს სკოლის ბავშვებს და ზეიმში მიეღოთ მონაწილეობა?!

ბავშვებს პირველად ძალიან უჭირდათ. თქვენ თავად განსაჯეთ, რა კონტინგენტით უნდა დასახლებულიყო სოფ. უდაბნო, აქედან რა დონის კულტურის მატარებლები იქნებოდნენ პატარები?! მაგრამ უკან არ დამიხევია: დიდი შრომა, დიდი რუდუნება დამჭირდა უდაბნოელი „პატარა ველურები“ (მოგვიანებით მათ ასე ვეძახდი) სამხმოვანების ცალკ-ცალკე, ანუ თავთავის პარტიას რომ დაუფლებოდნენ. სამივე ხმას თითქმის გავაზეპირებინებდი, შევაერთებდი მათ და ყველა ერთ რომელიმე ხმაზე ერთვებოდნენ. ზოგჯერ თითქმის გულიც მიცრუვდებოდა. ბოლოს და ბოლოს დავძლიეთ მთავარი, სამ ხმაში სიმღერის ბარიერი. ეხლა უკვე წინ წავიდოდით, ვიმუშავებდით სხვა სიმღერებზე, უკვე შესწავლილს მხატვრული ნიუანსებით – დავხვეწდით და ა. შ.

ჩემი უდაბნოელ ბავშვებთან მუშაობა არ შემოიფარგლია მხოლოდ სიმღერის სწავლებით. მათ ბევრ რამეს ვუყვებოდი ხელოვნების ისტორიიდან, გამოჩენილი მუსიკოსების ცხოვრებიდან. ისინი თანდათან ჩამოყალიბდნენ, ისწავლეს თავის მოვლა, მეცადინეობაზე სუფთად სიარული. ისინი გარეგნობით უკვე გამოირჩეოდნენ სკოლის სხვა ბავშვებისაგან.

* * *

უდაბნოში ჩემი მიმოსვლისათვის საკუთარი, მოძველებული „ნოლ ერთით“ დადიოდა ახალგაზრდა, 30-იოდე წლის **თემურ აროშვილი.** იგი აღმოჩნდა უაღრესად ნიჭიერი პიროვნება. კარგად ფლობდა ქართულ ხალხურ საკრავებს და თავადვე ამზადებდა მათ. ეს რომ გავიგე, თემურის შევთავაზე ცალკე შეექმნა ქართული ხალხური საკრავების ორკესტრი. მან მალე შეძლო უდაბნოელ ბავშვებში ფანდურის, სალამურის აჟღერება. ეს უკვე სამომავლოდ დიდი საქმის საწინდარი იყო. სოფელი უდაბნო არ იქნებოდა „დამუნჯებული“. ბინებიდან უკვე გაიგონებდით სიმღერის, ხალხური საკრავების ხმას, ეს უკვე სულის გამარჯვება, უდაბნოში ქართული კულტურის სულიერი აღზევებაც ზეიმობდა.

მე კი განვაგრძნობდი უდაბნოელ ბავშვებთან ინტენსიურ მუშაობას. რაიონმა უდაბნოელ ბავშვთა გუნდს შეუკერა ფორმები ჩემი ვაჟის, მხატვარ გია ლაფაურის ესკიზების მიხედვით (ისიც უფასოდ). შვინდისფერი კაბები, ახალუხები, პაჭიჭები თუშური სისადავით გამოირჩეოდა. უკვე ხუთი სიმღერა გვქონდა დამუშავებული. ბავშვები წავიყვანე თბილისში. რადიოში, ტელევიზიაში ჩავწერეთ სამი სიმღერა. დავათვალიერებინე გადასაცემი თუ ჩამწერი სტუდიები, ვამოგზაურე ზოოპარკში. უმეტესმა თბილისი პირველად ნახა. კმაყოფილი ვიყავი მათი ქცევით. ისინი უკვე არ ჩამოუვარდებოდნენ „ქალაქელ“ თანატოლებს.

დადგა „გარეჯობის“ წინა დღე. უდაბნოში ვარ, ვაზუსტებ სიმღერის ნიუანსებს. საზეიმო კონცერტი სწორედ უდაბნოელმა პატარებმა გახსნეს. მსმენელს ეუწყა როდის, რატომ შეიქმნა ეს გუნდი. კონცერტს ესწრებოდა მოსკოვიდან **სენკევიჩის ჯგუფი.** სიმღერის დამთავრებისთანავე ჩემთან მოვიდა ცენტრალური ტელევიზიის წარმომადგენელი და მთხოვა „შენ ხარ ვენახი“ გვემღერა დავითის ლავრის იმ ქვაბულ დარბაზში, სადაც დაიბადა იგი. ჩვენ ერთად გავეშურეთ. იქ მართლაც უნიკალური

აკუსტიკა იყო. პატარა წამღერების შემდეგ მოეწყო სინქრონული გადაღება. **მოგვიანებით, უდაბნოელ ბავშვთა ანსამბლის შესრულებით, მოსკოვიდან სამჯერ გადაიცა სენკევიჩის „გეოგრაფიულ მოგზაურობაში“.**

ტელევიზიაში არაერთხელ ჩამომაკითხეს უდაბნოელმა პატარებმა, მათმა მშობლებმა, რათა დავბრუნებოდი გუნდის მეცადინეობას. იმ ბავშვებში **შენგელი პაპუაშვილი** და მისი და **მზია** საინგილოდან გადმოსახლებული ოჯახის შვილები იყვნენ. ჰქონდათ სუფთა სმენა, წკრიალა ხმა. შენგელი სათანადო დამუშავების შემდეგ, უთუოდ კარგი მომავლის მომღერალი გაიზრდებოდა...

საიუბილეო „გარეჯობის“ ეთერში გაშვებას უმტკივნეულოდ მაინც არ ჩაუვლია. რუს გენერალთა მოთხოვნით, სამხედრო „ცენზურას“ მიზანშეწონილად არ მიუჩნევია ვერტმფრენის საშუალებით, ზევიდან გადაღებული კადრების ეთერში გაშვება. სხვათა შორის ასევე „გაგვიძაღლეს“ ეთერში გადაცემა „მუსიკალური აჭარის“ შესახებ, რომლის ცალკეული მუსიკალური ნომერი გადაღებული იყო ბათუმის სკვერებში, ზღვისპირზე და ა. შ. ამ შემთხვევაშიც „კგბეს“ წარმომადგენელის, ანუ II ნაწილის უფროსის მ. ხანუკაევის მიერ ატეხილი „განგაში“ უმალ ჩააქრო ამ ფაქტის გახმაურებამ შემდგომ ორგანოებში. „წვრილფეხა“ ჩინოვნიკები უფრო გვიშლიდნენ ხელს კარიერის მაძიებლობით. საიუბილეო გარეჯობა მაყურებელთა თხოვნით რამდენჯერმე განმეორდა ეთერში...

ქართველი პოეტი – გერმანიის არმიის ფელდფებელი

„იტყვიან ჩემზე, რომ სამშობლო დავტოვე, მათ კი ის წამართვეს და გამაციმბირეს...“

„Я, НАЧАЛЬНИК КОНТРАЗВЕТКИ МГБ лагеря № 300, майор Александрук допросил: Шенгелия Илья Софромович. 1918 года рождения, урожемец село Хабуле, Чхороцкуевский район Грузинской СССР, по национальности грузии, с вышим образованием (Филологический факультет Тбилисского Университета), холостой....“

დაკითხვის ოქმები, თუ სასამართლო სხდომების ჩანაწერები, ბრალდებები თუ განაჩენი, როგორც წესი, რუსულენოვანი იყო და განურჩევლად იმისა, ვინ ადგენდა მათ, ვინმე კაპიტანი ზუევი, მაიორი ალექსანდრუკი, იუსტიციის მაიორი მელნიკოვი თუ სერჟანტი ნაზაროვი, ერთსახოვანი ტერმინოლოგიით და უპიროვნო სტილით ჰგავს ერთმანეთს. ამ პედანტური სიზუსტით შედგენილი დოკუმენტების მიღმა საერთო ავტორი იკითხება – ძალადობა. სახელმწიფოებრივად კანონიზირებული ძალადობის მექანიზმი, რომელსაც თავისი „საქმიანი“ იერით და შეუვალობით ყველა დროში დაეძებნება პარალელი...

და მაინც, განსხვავებით 30-იანი წლების აბსურდული „მონანიებებისგან“, როცა პატიმრები საკუთარ თავზე იღებდნენ „ბომბეიდან ლონდონამდე“ გათხრილ გვირაბებს ან როცა საფრანგეთის ჯაშუშობას იბრალებდა სიმბოლისტი პოეტი, გაოცებას იწვევს პოლიტპატიმარ ილია შენგელიას პასუხები გამოძიების დასმულ კითხვებზე: „მე როგორც ნაციონალისტი ვთვლი, რომ საქართველო უნდა იყოს დამოუკიდებელი...“ „იმედი მქონდა, რომ იარაღით ხელში ვიბრძოლებდი, თუნდაც გერმანელების მხარეზე, მაგრამ საქართველოს ნაციონალური სუვერენიტეტის აღსადგენად...“

ილია შენგელია ეს ის ქართველი პოეტია, რომელსაც გრიგოლ რობაქიძემ ლეიტენანტ დადიანის ხელით, ბერლინში ასეთი შინაარსის ბარათი გაუგზავნა: **„თქვენს შაირებში ვამჩნევ არა მარტო პოეტურ აღქმას საგნისა და მოვლენისა, არამედ მარჯვე ოსტატობასაც. განუსაზღვრელად მახარებს ეს ამბავი. თქვენი წერილი „ქართული სიმბოლიზმის შესახებ“ ორჯერ წავიკითხე გულდასმით. ღრმად და გულისხმიერ არის აქ საკითხი განხილული... გალაკტიონ ტაბიძის სახისმეტყველების გადმოცემა ნამდვილი შედევრია. გლოცავთ შორიდან. გისურვებთ ნათელ დღეებს. ნუ მოგაკლოთ მადლი გამჩენმა, იყავით მხნედ და მზეგრძელი! გაუმარჯოს საქართველოს! მწამს, ჩვენი პირველმდგენი კარდუ გაანთავისუფლებს მას. თქვენი გრიგოლ რობაქიძე“.**

ილია შენგელიას, როგორც პოეტის და შეუმცდარი ლიტერატურული ალღოს მქონე პიროვნების შესახებ „კვირაძალში“ შარშანაც ვწერდით.

ახლახანს კი სრულიად უნიკალური, ახლადაღმოჩენილი მასალები ცხოვრებისა და ბედისწერის შესახებ – **„პოლიტპატიმარ ი. შენგელიას საქმე № 216600“** მისმა ძმისშვილმა ბატონმა **რამაზ შენგელიამ** გაგვაცნო.

იმისათვის, რომ წარმოვიდგინოთ, რას ნიშნავს საბჭოთა კავშირის სამხედრო ტრიბუნალს გადაცემული პიროვნების სულიერი სიმტკიცე და ხმამაღალი სიტყვები სამშობლოს სუვერენიტეტის შესახებ, სხვათა ჩვენებებსაც გადავხედოთ – თავად „ჯალათების“ „მონოლოგებს“ რეაბილიტაციის პერიოდში...

შინაგან საქმეთა სახელმწიფო კომიტეტის განყოფილების უფროსის ა. ხაზინის ჩვენებიდან: **„მეც და ჩემი ხელქვეითებიც ვიყენებდით ფიზიკური დასჯის მეთოდებს. ეს ჩვენი პირადი ინიციატივა არ იყო. ხელმძღვანელების მიერ იყო მითითებული. ყველა საშუალება უნდა გვეხმარა, სანამ დანაშაულს აღიარებდნენ“.**

ციხის ექთან თამარ ვესტევას ჩვენებიდან: **„დაკითხვების შემდეგ, როგორც წესი, პატიმრები სასტიკად ნაცემნი ბრუნდებოდნენ უკან. უმეტესად გულწასულებს შემოათრევდნენ... ამოგდებული თითებით, სხეულზე ღრმა ჭრილობებით, სისხლის ჩაქცევებით... ფეხის გულები ცემისგან ატყავებული ჰქონდათ და დასისხლიანებული. ეს ყველაფერი კეთდებოდა იმიტომ, რომ მიეღოთ „აღიარებები...“**

ციხეში „ცხელი“ და „ცივი“ კამერები იყო მოთავსებული.

ცივი კამერა, ქვემოთა „სართულში“ მხოლოდ ზამთარში ფუნქციონირებდა. პატიმარი დაყრილ თოვლში შეჰყავდათ სრულიად შიშველი.

ცხელი კამერა იყო ზაფხულობით, ჰერმეტულად დახურული. შიგ ცხელი მილები გადიოდა და ორთქლის ოხშივარით იყო სავსე.

პატიმრები იქ იმყოფებოდნენ, სანამ ყველაფერს არ „აღიარებდნენ“ და ბოდიშს არ მოიხდიდნენ საბჭოთა ხელისუფლების წინაშე“...

* * *

ილია შენგელიამ ციხის საკანში დაწერილ დღიურებში ქართული ემიგრაციის პოლიტიკურ ფრთას „უსამშობლო პატრიოტები“ უწოდა. „დონკიხოტებად“ მონათლა ისინი, ვინც საქართველოს განთავისუფლებისთვის იბრძოდა... ეს იყო დიდ ილუზიებთან საბოლოო გამოთხოვება...

1947 წელი. 22 ივნისი. დაკითხვის ოქმიდან:

კითხვა: სამხედრო ტყვეების რომელ ბანაკში იყავით და რამდენი ხნით?

პასუხი: 1942 წელს, მას შემდეგ, რაც გერმანელმა სამხედროებმა ტყვედ ამიყვანეს, სხვა ტყვეებთან ერთად ვიმყოფებოდი ქალაქ მელეროვში. ამავე წლის სექტემბერში ბანაკის ადმინისტრაციამ ყველა ქართველი, სომეხი და აზერბაიჯანელი ტყვე ცალკე გადაიყვანა. 3-4 დღეში გამოგვიცხადეს, რომ ტყვეთაგან შედგენილი ქართული ბატალიონი ყალიბდებოდა და ის, როგორც საბრძოლო ნაწილი, შევიდოდა გერმანული არმიის შემადგენლობაში.

ითქვა ისიც, რომ ეს ბატალიონი არ იბრძოლებდა აღმოსავლეთ ფრონტზე.

გერმანული არმიის წარმომადგენელთა ამ შეთავაზებაზე მე თანხმობა განვაცხადე.

ერთი თვის შემდეგ სარდლობამ ასეთი არჩევანიც მოგვცა: ვისაც სურდა სამხედრო ბატალიონში დარჩებოდა. ვისაც არა, შრომით ბატალიონში გადავიდოდა. მე სამხედრო ნაწილში დარჩენა ვარჩიე.

1943 წელს, როგორც ჯარისკაცმა, მივიღე ფიცი გერმანიის ერთგულების და არმიის ქართულ ბატალიონში ჩავეწერე.

კითხვა: რამდენი ხანი მსახურობდით აღნიშნულ ბატალიონში?

პასუხი: 1943 წლის აპრილიდან 1945 წლამდე.

კითხვა: რატომ გადაწყვიტეთ შესულიყავით გერმანიის არმიაში?

პასუხი: გერმანიის არმიის ქართულ ბატალიონში საკუთარი სურვილით და გარკვეული მოსაზრებით ჩავეწერე. ჯერ კიდევ გერმანიასთან ომამდე უკმაყოფილო ვიყავი საბჭოთა წყობილებით და საქართველოს ყოფნით საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირში.

ომის დასაწყისში მეგონა, რომ საბჭოეთი დამარცხდებოდა. ტყვედ ჩავარდნილმა კი მივიღე გერმანელთა შემოთავაზება – მათ არმიაში მემსახურა, იმ იმედით და გადაწყვეტილებით, რომ იარაღით ხელში ვიბრძოლებდი, თუნდაც გერმანიის მხარეზე, მაგრამ საქართველოს ნაციონალური სუვერენიტეტის აღსადგენად.

1943 წელს ჩვენი ბატალიონი გერმანული სარდლობის ბრძანების და ამავე დროს, ჩვენი თხოვნის თანახმად – არ გვებრძოლა საბჭოთა ფრონტზე, იტალიაში გაგვაგზავნეს. იქ გერმანულ სამხედრო ობიექტებს ვიცავდით.

კითხვა: რატომ არ დაბრუნდით სამშობლოში ომის დამთავრების შემდეგ?

პასუხი: სამშობლოში ჩემი ნებით არ დავბრუნდებოდი, ინგლისელებს ძალით რომ არ გადაეცათ ჩემი თავი საბჭოთა სარდლობისთვის. არ მსურდა დაბრუნება, რადგან ვიცოდი, გერმანიის არმიაში სამსახურისთვის რაც მელოდა საბჭოთა კავშირში.

კითხვა: რა სამხედრო ჩინით მსახურობდით გერმანულ არმიაში?

პასუხი: 1945 წლის თებერვალში მე მომენიჭა გერმანული არმიის ფელდფებელის ჩინი.

კითხვა: რა ჯილდოები გაქვთ მიღებული გერმანული მთავარსარდლობიდან?

პასუხი: მიღებული მაქვს ორი ვერცხლის და ბრინჯაოს მედალი. აგრეთვე ბრინჯაოს ჯვარი თავდადებული სამსახურისთვის.

კითხვა: შეესაბამება თუ არა სიმართლეს, რომ თქვენი ბატალიონის 530-კაციანი შემადგენლობიდან მხოლოდ ჩვიდმეტმა არ ისურვეთ სამშობლოში დაბრუნება.

პასუხი: დიახ. მე არ მსურდა დაბრუნება... ამერიკელები დაგვპირდნენ, რომ დაგვმალავდნენ, არ გადაგვცემდნენ საბჭოთა კავშირს...

* * *

მოვლენები კი ასე განვითარდა.

ამერიკელები, ინგლისთან ერთად, სსრ კავშირის მოკავშირე ძალებად ითვლებოდნენ. მათ ქართველ ტყვეებს დაპირება არ შეუსრულეს.

1947 წელს ილია შენგელიას, „სამშობლოს მოღალატის“ სტატუსით, საბჭოთა სარდლობას გადასცემენ...

რაც შეეხება იმ 530-კაციან ბატალიონს (ჩვიდმეტის გამოკლებით), რომელიც საქართველოში იმედით და მომავლის რწმენით გამოემგზავრა, დაპატიმრებათა ახალი ტალღა შეაგებეს. ტყვედყოფილებს, უკლებლივ ყველას, სამხედრო ტრიბუნალი ასამართლებდა და რუსეთის უკიდეგანო, „კონცლაგერებში“ აგზავნიდნენ...

მემუარული ლიტერატურიდან ვიცით იმ ადამიანთა ბედიც, რომლებიც ტყვედჩავარდნილები გერმანული ბანაკებიდან, უდიდესი რისკის და ხიფათის გამოვლით, უკან გამოიქცნენ, მაგრამ ჩვენებმა ისინი საზღვარზევე აიყვანეს და ახლა უკვე „მშობლიურ“ საბჭოთა საპატიმროებში გამოამწყვდიეს. საბჭოთა ხელმძღვანელობის ბრძანება ზურგში სროლის შესახებ, ტყვედ ჩავარდნის უფლებას გამორიცხავდა.

და მაინც, სად იყო გამოსავალი? ნებისმიერი არჩევანი გამოუვალობის და უდიდესი რისკის მაუწყებელი იყო.

ილია შენგელიას დღიურიდან: „შიშისგან თვალებგაფართოებული, ფერმკრთალი ადამიანები საცოდავად ეზღაუქებოდნენ სიცოცხლეს... მე, სულიერად ბევრად ძლიერი თანამობანაკეთა უმრავლესობაზე, ალბათ ყველაზე უბედური ვარ ამ ბრძოლაში... მე შემიძლია ყველაფერი გავწირო სამშობლოსათვის, თუ კიდევ დარჩება ასპარეზი მისი განთავისუფლებისთვის საბრძოლველად... მაგრამ მე – მთლიანი, დასრულებული – გარიყული ვიქნები მაინც, ყოველთვის...“

* * *

ჩვენს წინაშეა დოკუმენტი, გრიფით **„სრულიად საიდუმლოდ“**. ეს გახლავთ საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის სახელით გამოტანილი განაჩენი.

1947 წლის 15 აგვისტოს სამხედრო ტრიბუნალის გამსვლელი სესია № 300 ბანაკში დახურულ სხდომას გამართავს. საბოლოო განჩინებას ხელს აწერენ იუსტიციის მაიორი მელნიკოვი, სერჟანტი ნაზაროვი, სერჟანტი კოზლოვი...

განჩინების თანახმად, შენგელია ილია სოფრომიძეს 58-ე სტატიის „ბ“ მუხლით (რაც სამშობლოს ღალატით კვალიფიცირდება), იმ დროისთვის სასჯელის უმაღლეს ზომას მიუსჯიან – 25 წლით თავისუფლების აღკვეთას შრომა-გასწორების ბანაკებში.

ილია შენგელიას ცხოვრების ბოლო წლები უცნობია. არავინ იცის, როგორ დასრულდა მისი ამქვეყნიური სიცოცხლე.

დრო, როგორც ჩანს, არც ამ პოეტის ლიტერატურული მემკვიდრეობის სრულ გამომზეურებას ჩქარობს ისე, როგორც ახსნას მისი, გრიგოლ რობაქიძის თუ შალვა მაღლაკელიძის იდეოლოგიის: ნებისმიერი საშუალებით, თუნდაც საბჭოეთის მტრებთან ალიანსით, საქართველოს გადარჩენა.

მრავალთა თვალში არ თანხვდება და თანაბრდება საშუალება და მიზანი.

ილია შენგელიას განსაკუთრებული პიროვნული და ლიტერატურული რეპუტაციის ჩამოსაყალიბებლად ვფიქრობთ, მისი უცხოეთში მოძიებული არქივის და ახლადაღმოჩენილი მასალების წიგნად გამოცემაც სრულიად იკმარებს, მაგრამ იმ წინასწარმეტყველებათა შორის, რაც მან განმარტების გარეშე დაგვიტოვა, ასეთი სიტყვებიცაა: **„ვერ მოვესწრები ჩემს დროს, (თუ წარსულში არ არის იგი და გარიყული ვიქნები მე ყოველთვის)... მე არ ვარ თავის დროზე დაბადებული!...“**

ვფიქრობთ, დიდი ხანია დადგა ამ ტრაგიკული ბედის პოეტის შემოქმედების ნამდვილი შეფასების დრო.

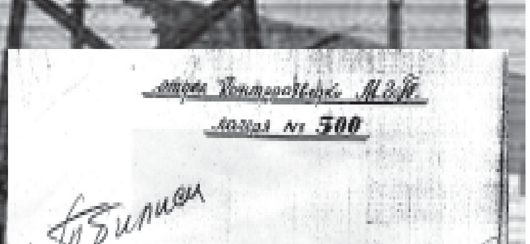
Отдел Контрразведки МГБ
лагеря № 300
Тбилиси
ФОРМУЛЯР № 1117
по обвинению
Шенгелия
Илья Софромович
ст. 58-1 „б“
16600
П-216600
Арх. 1117-57

ნინო ხოფერია

კონტაქტები

ცენტრი კარგ საქმეს აკეთებს

13 აპრილს ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში გაიმართა „საქართველო-რუსეთის ურთიერთობის შემსწავლელი ცენტრის“ დაფუძნების პრეზენტაცია.

მისი ჩამოყალიბების პროცესი რამდენიმე წლის წინათ დაიწყო თბილისის და სანკტ-პეტერბურგის უნივერსიტეტების რექტორთა შეთანხმების საფუძველზე, — 2001 წლის 16 ნოემბერს სანკტ-პეტერბურგის უნივერსიტეტის ფილოსოფიური საზოგადოების ბაზაზე, შემდგომ ფილოსოფიის ფაკულტეტთან შეიქმნა რუსულ-ქართული საერთაშორისო სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრი „ადამიანი“. თბილისში დაარსებული ცენტრის საქმიანობის საგანია საქართველო-რუსეთს შორის არსებული ურთიერთობების (ისტორიული, სამეცნიერო, პოლიტიკური, კულტურულიძ შესწავლა. სანკტ-პეტერბურგისა და თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტების მეცნიერების, პედაგოგებისა და სტუდენტების გაცვლითი თანამშრომლობის ხელშეწყობა, საქართველოსა და რუსეთში გამოცემული სამეცნიერო, პოპულარული და მხატვრული ლიტერატურის ბიბლიოთეკის დაარსება. ქართულ უნივერსიტეტში, ერთობლივი მუდმივმოქმედი მრგვალი მაგიდა „დიალოგის“ დაფუძნება, სოციოლოგიური სამსახურის შექმნა, საქართველო-რუსეთს შორის კულტურული პროექტების განხორციელება.

ამ კეთილშობილური საქმის დასაწყისად უნდა მივიჩნიოთ სანკტ-პეტერბურგის უნივერსიტეტის აღმოსავლეთის ფაკულტეტზე ქართულ-სომხური განყოფილების გახსნა. ამით აღსდგა დიდი ხნის წინათ შეწყვეტილი ტრადიცია, რომელიც XVIII საუკუნის დასაწყისში იღებს სათავეს, რუსულ უნივერსიტეტში არსებობდა ქართულ-სომხური კათედრა, რომლის საფუძველჩამყრელი ღირსეული ევროპელი ფრანგი მარი ფელისიტე ბროსე იყო და განაგებდნენ ცნობილი მეცნიერი-მკვლევარები დავით ჩუბინაშვილი, ალექსანდრე ცაგარელი, ნიკო მარი. ამ კათედრამ აღზარდა დიდი ივანე ჯავახიშვილი, აკაკი შანიძე, იოსებ ყიფშიძე...

სანკტ-პეტერბურგის რექტორის, პროფესორ ლუდმილა ვერბიცკაიას კეთილი ნებით ამჟამად გახსნილ ქართულ-სომხურ კათედრაზე 6 რუსი სტუდენტი ეუფლება ქართულ ენას, ეცნობა საქართველოს კულტურას, ლიტერატურას, ხელოვნებას, ყოფას. რუს სტუდენტებს ხანგრძლივი პრაქტიკა ჰქონდათ თბილისში და აქ სრულყვეს თავიანთი ცოდნა. ამჟამადაც საქართველოში იმყოფება სამი სტუდენტი.

დასაწყისისთვის ეს კარგი ნიშანია.

„ქართულ-რუსული ურთიერთობების შემსწავლელი ცენტრი“ დაკავშირებულია ქართულ-სომხურ კათედრასთან და მისადმი რექტორის კვალად

დიდ ყურადღებას და მზრუნველობას იჩენს გამოჩენილი ფილოსოფოსი, მეცნიერებისა და უმაღლესი განათლების ორგანიზატორი, ფილოსოფიის ფაკულტეტის დეკანი, რუსეთის ფედერაციის სენატორი, პროფესორი იური სოლონინი.

ის, რომ პეტერბურგში ქართული განათლებისა და კულტურის ახალი კერა შეიქმნება, ეს სანკტ-პეტერბურგელ ქართველთა სათვისტომო „ივერიას“ თავმჯდომარის ბადრი კაკაბაძის დიდი დამსახურებაა. რუსეთსა და საქართველოში დაფუძნებული ცენტრების ხელმძღვანელი, პეტერბურგის უნივერსიტეტის პროფესორი ვახუშტი ფარცვანია რუს კოლეგებთან ერთად ძალას და ენერგიას არ იშურებს ქართულ-რუსული ურთიერთობების ახალი ასპექტების დასამკვიდრებლად.

ამის მაგალითია დაბეჭდილი ორი მონოგრაფია, სამეცნიერო სტატიების რვა კრებული, ორი სიმპოზიუმი და ორი საერთაშორისო კონფერენცია. პეტერბურგის 300 წლისთავის საიუბილეოდ გამოსული წიგნი „ქართულ-რუსული სამეცნიერო კულტურული კავშირები სანკტ-პეტერბურგის ისტორიაში“. ზემოხსენებული ცენტრის ეგიდით დაფუძნდა საერთაშორისო სამეცნიერო-თეორიული ჟურნალი „ჰომო ესპერანს“, რომელსაც ერთობლივად გამოსცემენ სანკტ-პეტერბურგის, თბილისის, საქართველოს ტექნიკური და შოთა რუსთაველის სახელობის უნივერსიტეტები.

ბატონი ვახუშტი ამჟამად თბილისში და „საქართველო-რუსეთის ურთიერთობის შემსწავლელ ცენტრს“ უდგას სათავეში. სწორედ მისი ძალისხმევით გაიმართა ეს მნიშვნელოვანი ღონისძიება-პრეზენტაციაც, რომელზეც სიტყვები წარმოთქვეს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორმა, პროფესორმა **გიორგი ხუბუამ,** რუსეთის საგანგებო და სრულუფლებიანმა ელჩმა საქართველოში **ვლადიმერ ჩხიკვიშვილმა,** პროფესორმა **იური სოლონინმა,** აკადემიკოსმა **როინ მეტრეველმა, ბადრი კაკაბაძემ, გიგა ლორთქიფანიძემ, ვახუშტი ფარცვანიამ.**

პრეზენტაციაზე შეკრებილებმა ივანე ჯავახიშვილის მედლით დაჯილდოება მიულოცეს პეტერბურგში ქართული სათვისტომოს თავმჯდომარეს ბადრი კაკაბაძეს, რომელსაც ქართული უნივერსიტეტის უმაღლესი ჯილდო რექტორმა, პროფესორმა გიორგი ხუბუამ გადასცა.

გივი შეყილაძე
ავტორის ფოტო.

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

კახა ბენდუქიძე:

„მოსკოვი ჩვენ არ გველოლიავება“

(მეორე გვერდიდან)

— თბილისში ბევრს მიაჩნია, რომ რუსები უბრალოდ, ეჭვიანობენ იმის გამო, რომ ქართველებმა ახალი მეგობრები გაიჩინეს. თქვენც ასე ფიქრობთ?

— თუ ეს ეჭვიანობაა, მაშასადამე, არანაირი გონივრული მიზანი არა აქვს, მხოლოდ ემოციებია. მაგრამ მაშინ ეს უნდა აღიარო. უნდა თქვათ, რომ არ გვაინტერესებს არც შედეგი, არც პოლიტიკა, არც ეკონომიკა და არც სხვა დანარჩენი. უბრალოდ, ძალზე გვსიამოვნებს, რომ საქართველოს პრობლემებს ვუქმნით...

— როცა იანვარში აფეთქდა მოზდოკ-თბილისის გაზსადენი, სააკაშვილის სიტყვები ისეთ შთაბეჭდილებას გვიქმნიდა, თითქოს გაზსადენი თვითონ პუტინმა ააფეთქა. თქვენი აზრით, მოსკოვში ამას როგორ მოეკიდებოდნენ?

— არა, ეს ასე არ არის. დაე, მომავალმა გაარკვიოს, თუ რა როგორ მოხდა. მაგრამ, როცა საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ურეკავს რუს კოლეგას და სურს მასთან საუბარი რუსეთის ტერიტორიაზე გაზსადენის აფეთქების შესახებ, მას ასეთი პასუხით ისტუმრებენ: „პრემიერი დაკავებულია, ვერ დაგელაპარაკებათ, უახლოეს დღეებში ვერ გათავისუფლდება, მოგვიანებით თვითონ დაგიკავშირდებათ“. საქმე იქამდეც კი მივიდა, რომ ქართველი სპეციალისტები არ მიუშვეს ავარიის ადგილზე შესადუღებელი სამუშაოების დროს. აბა, რაზე უნდა ვილაპარაკოთ აქ...

ახლაც, ღვინის იმპორტთან დაკავშირებით იგივე სქემა მეორდება. ორი კვირის წინათ მოსკოვში ვერავინ ვერ შეძლო საქართველოს წარმომადგენელთა მიღება. ყველა ან მივლინებაში იყო წასული, ან რალაც შეხვედრებს ესწრებოდა. მთავარი სანიტარიული ექიმი გენადი ონიშჩენკოც, ან შვებულებაში იყო, ან, რუსეთის ფარგლებს გარეთ იმყოფებოდა. ჩემთვის გასაგებია იმპორტზე აკრძალვის შემოღება. მაგრამ ვინ აკრძალა შეხვედრა საქართველოს სოფლის მეურნეობის მინისტრის მოადგილესთან? უკეთესი ხომ არ იქნებოდა, წითელი ფლომასტერი აეღოთ და დაეწერათ: „წადით, თქვენი დედაც!...“.

ირკვევა, რომ თურმე, ქართველებს დავიწყებია ღვინის დაყენება. არადა, სულ ცოტა 70 საუკუნის განმავლობაში ამას ვაკეთებდით, ახლა კი, ერთი ხელის დაკვრით, ყველაფერი დავივიწყეთ...

— და რა იქნება მომავალში?

— საქართველოს უფრო ძნელბედობის ჟამიც ჰქონია. ჩვენ ხომ ერთად ვებრძოდით ფაშიზმს. იმ ომში დაიღუპა ყოველი მეხუთე ქართველი — 300 ათასი კაცი. მაგრამ გადავრჩით. ასე იქნება ახლაც. საქართველო არ მოისპობა იმის გამო, რომ რუსეთი აღარ შეისყიდის ჩვენს ღვინოს. მოგვიწევს უფრო მეტი მუშაობა, ახალ ბაზრებზე გასვლა. დაიწყება ძლიერი, ფინანსურად უფრო მტკიცე ფირმების მიერ სუსტი ფირმების შთანთქმის პროცესი, გაჩაღდება აგრესიული სარეკლამო კამპანია...

რუსეთი კი კარგავს იმ ბერკეტებს, რომლებიც ჰქონდა საქართველოში. იდიოტი უნდა იყოს კაცი, რომ იანვრის კრიზისის შემდეგ, არ იფიქროს ენერგომომწოდებათა დივერსიფიკაციაზე. ახლა არც ერთი ბანკი არ გასცემს კრედიტს მეღვინეს, თუ იგი თავისი პროდუქციის გაყიდვას რუსეთში დააპირებს. მაშასადამე, მას მოუწევს ახალი ბაზრების ძებნა.

— ამ ბოლო ხანებში საქართველოს ხელისუფლებამ რატომ გააჩაღა ასეთი აქტიური „ნადირობა ოლიგარქებზე“? რატომ ხდება, რომ ასეთ ადამიანებს, როგორც წესი, ოპოზიციონერთა რიგებში ეძებენ?

— საქართველოს პარლამენტში, მის სხვადასხვა ფრაქციებში არიან ისეთი ადამიანები, რომლებიც პოლიტიკაში მოვიდნენ ფულის გაკეთების, ბიზნესის ლობირების მიზნით. მათ ან პოლიტიკა უნდა დატოვონ, ან ბიზნესი.

— როგორ ახსნიდით ბადრი პატარკაციშვილის ამ ცოტა ხნისწინანდელ დემარშს?

— ვშიშობ, არ მეყოფა ანალიზური უნარი იმისთვის, რომ ბოლომდე გავუგო ბადრის დემარშს. უბრალოდ, შემიძლია მთელი ოთხი ვერსია მოვიყვანო...

— მათ შორის, ისიც, რომ იგი ცდილობს რუსეთში დაბრუნებას?

— მათ შორის, ესეც... მე ერთი რამ ვიცი. პატარკაციშვილი კარგი ბიზნესმენია, და ვფიქრობ, რომ მან ყველაფერი წინასწარ გამოთვალა.

თქვენ თვითონვე გინდოდათ „ბრძოლა იმპერიის წინააღმდეგ“

კახა ბენდუქიძე გამოცდილი პოლემისტია. მან ბრწყინვალედ იცის, თუ როგორ აარიდოს თავი მწვავე საკითხებს, შეუძლია დროულად გამოიყენოს მკაფიო მეტაფორა, ზოგჯერ კი — უცენზურო გამოთქმაც. ყოფილმა ოლიგარქმა ჩინებულად იცის, როგორ მიაღწიოს იმას, რომ ბოლო სიტყვა მას დარჩეს.

მაგრამ, ჩემი აზრით, მაინც საჭიროა მცირე ბოლოსიტყვაობა. საჭიროა იმიტომ, რომ ბატონი კახა მთლად გულწრფელი არ იყო. ვგულისხმობ „იზვესტიის“ კორესპონდენტის კითხვას საქართველოს ლიდერების მიერ მოსკოვის მიმართ გამოთქმული სკანდალური ბრალდებების შესახებ. მან ოსტატურად აარიდა თავი ამ პასუხს და ვირტუოზულად გადავიდა სხვა თემაზე.

არადა, ყველასთვის ცნობილია ის, რომ საქართველოს ოფიციალური პირები, მოსკოვის მიმართ, ხშირად, მეტი რომ არ ვთქვათ, არათავაზიანად იქცევიან. საქართველოს სახელმწიფო მინისტრმა გიორგი ხაინდრავამ რუსეთს უწოდა „ფაშისტური სახელმწიფო“. განა ასეთი სიტყვებით მოიხსენია საქართველო რუსეთის მთავრობის რომელიმე წევრმა?

ანდა, ავიღოთ, მიხეილ სააკაშვილი, რომელიც ამბობს, რომ რუსეთი არის „მუხანათი, ცბიერი, ძალზე არასასურველი მეზობელი“. კიევში გამართულ „დემოკრატიული არჩევანის თანამეგობრობის“ კონფერენციაზე მან პუტინს დიქტატორი უწოდა. მეორე გამოსვლაში კი დაიმუქრა: „ჩვენ დავამარცხეთ ჩვენი მტრები საქართველოში, უკრაინაში, ყირგიზეთში. ჩვენს სიაში კიდევ ერთი ქვეყანაა“.

მაგრამ ბენდუქიძეს არ სურს იმის აღიარება, რომ კრემლსაც აქვს თბილისზე განაწყენების საბაბი. რუსეთელებს კი ვერ გაუგიათ, თუ რა აწყენინეს ქართველებს. გამოდის რაღაც ყრუთა დიალოგი. დახშული წრე. ჩვენ ვერ ვახერხებთ ერთმანეთის არგუმენტების აღქმას. და საბოლოო ანგარიშით, კიდევ უფრო შეურიგებლები ვხდებით.

ბატონი ბენდუქიძე მოსკოვს ადანაშაულებს იმაში, რომ მან „პოლიტიკური მოტივებით“ აკრძალა ქართული ღვინის ექსპორტი. დავუშვათ, ეს ასეც იყოს. ნუთუ საქართველოს ხელისუფლებას ასეთი შესაძლებლობები რომ ჰქონოდა, არ მიმართავდა ეკონომიკური ზემოქმედების ბერკეტებს იმ ქვეყნის მიმართ, რომელიც ასე მტრულად იქცევა საერთაშორისო ასპარეზზე? მიხეილ სააკაშვილმა ხომ საკუთარი ინიციატივით გამოაცხადა თავი პოსტსაბჭოურ სივრცეში „იმპერიის წინააღმდეგ მებრძოლად“.

თუ ბრძოლაა, ბრძოლა იყოს. მაგრამ მაშინ ნუღა გაგიკვირდებათ, თუ გაზსაც ძვირად მოგყიდიან და აღარც თქვენს ღვინოს შეიძენენ. თქვენ ხომ თვითონ გსურდათ ამ ბრძოლის დაწყება?!

მაქსიმ იუსინი,
„იზვესტია“, 14 აპრილი.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს
განცხადება

საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო აცხადებს მსმენელთა მიღებას საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს ფინანსური პოლიციის მოსამზადებელ კურსებზე.

მოსამზადებელ კურსებზე შეიძლება მიღებულ იქნას არანაკლებ 21 წლის და არა უმეტეს 35 წლის (ასაკობრივი შეზღუდვები არ ვრცელდება, პირებზე, რომლებსაც აქვთ ოპერატიულ ან საგამოძიებო სამსახურებში ან სპეციალობით მუშაობის 10 წლის გამოცდილება) უმაღლესი იურიდიული განათლების მქონე საქართველოს ქმედუნარიანი მოქალაქე, რომელმაც იცის სახელმწიფო ენა და პიროვნული თვისებებით, ფიზიკური მომზადებითა და ჯანმრთელობის მდგომარეობით შეუძლია შეასრულოს მასზე დაკისრებული მოვალეობა.

მოსამზადებელ კურსებზე (ასევე პოლიციაში) მიიღებიან მხოლოდ ის პირები, რომელთაც მოხდილი აქვთ საყოველთაო-სამხედრო ვალდებულება საქართველოს შეიარაღებულ ძალებში, შინაგან საქმეთა სამინისტროში, გვარდიის ნაწილებში (მათ შორის ყოფილ სსრკ-ს ჯარებში) ან უმაღლეს სასწავლებელში სწავლის პერიოდში გავლილი აქვთ სამხედრო კათედრაზე მომზადების სრული კურსი და მინიჭებული აქვთ შესაბამისი სამხედრო წოდება (აღნიშნული მოთხოვნები არ ვრცელდება ქალებზე).

მოსამზადებელ (პოლიციაში) კურსებზე არ მიიღება:

ა) ნასამართლევი პირი;

ბ) ნარკოტიკული, ფსიქოტრონული ან ტოქსიკური ნივთიერებების მომხმარებელი;

დ) პირი, რომელიც ერთხელ მაინც არის დათხოვილი საჯარო სამსახურიდან უარყოფითი მოტივით.

კანდიდატი, რომელსაც სურვილი აქვს მოსამზადებელ კურსებზე მიღებისა და აკმაყოფილებს ამ განცხადებაში ჩამოთვლილ პირობებს, ვალდებულია ფინანსური პოლიციის საკონკურსო-საატესტაციო კომისიის სამდივნოში წარმოადგინოს შემდეგი საბუთები:

ა) წერილობითი განცხადება პოლიციის უფროსის სახელზე;

ბ) ავტობიოგრაფია;

გ) განათლების ან შესაბამისი კვალიფიკაციის მოწმობის ასლი;

დ) პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი;

ე) უკვე გაცემული შრომის წიგნაკი;

ვ) ოთხი ფერადი ფოტოსურათი — ზომით 3/4;

ფინანსური პოლიციის მოსამზადებელ კურსებზე განსაზღვრულია 20 მსმენელის მიღება.

მოსამზადებელ კურსებზე ჩასარიცხად კანდიდატი ვალდებულია ჩააბაროს მისაღები გამოცდები, ტესტირებისა და გასაუბრების სახით. გამოცდების წარმატებით ჩაბარების შემდეგ მსმენელები სასწავლო შეკრებას გაივლიან საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სასწავლო ცენტრში (ქ. თბილისი, პაოლო იაშვილის ქ. №4).

ტესტირების პროგრამა დამტკიცებულია საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2006 წლის 12 აპრილის №322 ბრძანებით (საკანონმდებლო მაცნე, 2006 წლის 13 აპრილი №51).

საბუთები მიიღება 2006 წლის 17 აპრილიდან 1 მაისის ჩათვლით (გარდა არა სამუშაო დღეებისა) 10 საათიდან 18 საათამდე (შესვენება 13 საათიდან 14 საათამდე), საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს ფინანსური პოლიციის ადმინისტრაციულ შენობაში (უნივერსიტეტის ქ. №2).

დამატებითი ცნობებისათვის დარეკეთ ტელეფონებზე: 241453, 241437, 235209.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო

განსჯა

აფხაზეთის პრობლემა

მიზეზები და მოგვარების გზები

1993 წლის 27 სექტემბერს აფხაზეთში დატრიალებული ტრაგედიის, ფაქტობრივად, რუსეთ-საქართველოს ომის დამთავრების შემდეგ, საერთაშორისო სამართლებრივი ნორმების გათვალისწინებით, კონფლიქტის მშვიდობიანი გზით მოგვარების მიზნით, საქართველოს პარლამენტმა 1994 წ. 10 მარტს დაითხოვა აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭო. ამით რეალურად შეიქმნა ნულოვანი ვარიანტი. ეს ქმნიდა იმის პირობას, რომ აფხაზეთში გენოციდისა და ეთნოწმენდის შედეგად გამოძევებული ასიათასობით დევნილის დაბრუნების შემდეგ განისაზღვრებოდა აფხაზეთის პოლიტიკური სტატუსი, მსოფლიოს მიერ ცნობილი, გაეროს რეზოლუციებით არაერთხელ დადასტურებული ქართული სახელმწიფოს ფარგლებში და მომზადდებოდა საფუძველი აფხაზეთში დემოკრატიული არჩევნების ჩასატარებლად. მიუხედავად ამისა, ყოველგვარ ლეგიტიმურობას მოკლებულმა, ეროვნული უპირატესობის ნიშნით, წინასწარი საპარლამენტო უმრავლესობის გარანტიით, მოსახლეობის უმცირესი ნაწილის მიერ 1991 წელს აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლეს საბჭოში არჩეულმა გუდაუთის სეპარატისტულმა დაჯგუფებამ კვლავ უკანონოდ გააგრძელა ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოს სახელით მოქმედება, უფრო მეტიც, მიიღო ე. წ. კონსტიტუცია, აირჩია პრეზიდენტი, გამოაცხადა აფხაზეთის რეგიონი დამოუკიდებელ რესპუბლიკად და საერთაშორისო სამართლის სუბიექტად. ჩაატარეს არჩევნები სხვადასხვა დონეზე. ყველა საერთაშორისო ორგანიზაციამ ეს მონოეთნიკური არჩევნები ბათილად ცნო.

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატებმა, რომლებიც რეალურად გამოხატავენ აფხაზეთის მრავალეროვანი მოსახლეობის უდიდესი ნაწილის ინტერესებს, ჯერ კიდევ შეიარაღებული კონფლიქტის დაწყებამდე შეაჩერეს საქმიანობა ხელისუფლების უმაღლეს ორგანოში გუდაუთის სეპარატისტული დაჯგუფების ანტიკონსტიტუციური საქმიანობისადმი პროტესტის ნიშნად. ზემოთ აღნიშნულის გათვალისწინებით, მათ 1995 წლის იანვარში განაახლეს მუშაობა და სთხოვეს საქართველოს პარლამენტს კომპეტენციის დადასტურება. საქართველოს პარლამენტმა მიიჩნია, რომ აფხაზეთში არსებული ხელისუფლების ვაკუუმი სეპარატისტთა დაჯგუფებას საშუალებას აძლევს გაიხანგრძლივოს დანაშაულებრივი უზურპატორული საქმიანობა, არ დაუშვას დევნილთა დაბრუნება, თავისუფალი არჩევნების ჩატარება და საქართველოს იურისდიქციის ფაქტობრივი აღდგენა აფხაზეთის რეგიონში.

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „სრ“ № 73, 74.

აფხაზეთის მრავალეროვანი მოსახლეობის, მისი უმრავლესობის არჩეულ დეპუტატებს საქართველოს პარლამენტში, და აფხაზეთის უმაღლეს საბჭოს მიეცა სრული პოლიტიკური დატვირთვა, აფხაზეთი მოექცა საქართველოს ერთიან პოლიტიკურ სივრცეში, რომელსაც მხარს უჭერს და აღიარებს საერთაშორისო თანამეგობრობა. საქართველოს პარლამენტის დადგენილებით (24/II-1995, № 662-IIს, 17/IV-1996, № 186-IIძ აფხაზეთის ლეგიტიმურ ხელისუფლებას მიენიჭა აფხაზეთთან დაკავშირებულ ყველა მოლაპარაკებაში მონაწილეობის მიღების უფლებამოსილება, თანაც ცალსახად დაფიქსირებულია, რომ აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს მიერ არჩეული დელეგაციის თანხმობის გარეშე ბათილად იქნეს ჩათვლილი აფხაზეთის საკითხთან დაკავშირებული ნებისმიერი ხელშეკრულება, შეთანხმება და განცხადება.

რუსეთის იმპერიული სტრატეგიის გეგმა კავკასიაში და, განსაკუთრებით, საქართველოში ცნობილია, რომელსაც ის ახორციელებდა ბოლო ორი საუკუნის განმავლობაში და დღესაც არ შეცვლილა, უბრალოდ, „ცივილიზებული“ გახდა ახალი ტექნოლოგიების გამოყენებით. XIX საუკუნის მეორე ნახევარში აფხაზეთის მოსახლეობის (აფხაზების, მათთან ერთად სხვა ეთნიკური წარმომადგენლების ფიზიკური მოცილება-მოსპობა, მთელი ტერიტორიის „განწმენდა“ მოხდა მუჰაჯირობის ოპერაციით, ხოლო XX საუკუნის ბოლოს განახორციელა პოლიტიკური გენოციდი, თანამიმდევრულ-სამართლებრივი ანექსია აფხაზეთში დარჩენილი მოსახლეობის, ობიექტებისა. დსთ-ს სამიტის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების მიუხედავად, სეპარატისტული რეჟიმის აბსოლუტურ ბლოკადაში მოქცევის შესახებ, რუსეთის ფედერაციიდან დაუბრკოლებლად შედის არა მარტო პროდუქტები, სამრეწველო პროდუქცია, არამედ სხვადასხვა ტიპის თანამედროვე სამხედრო შეიარაღება. გახსნილია რკინიგზა მოსკოვი-სოჭი-სოხუმი-ტყვარჩელი. აფხაზეთის ტერიტორიაზე განლაგებული სანატორიუმები, დასასვენებელი სახლები, ტურისტული ბაზები, სამრეწველო, სავაჭრო ობიექტები, მიწის ფართობები სანაპირო ზოლში და მრავალი სხვა, პრაქტიკულად, გასხვისებულია რუსეთის იურიდიულ პირებზე და ფირმებზე. ეს პროცესი დღესაც გრძელდება.

აფხაზეთში მცხოვრები მოსახლეობის 70 პროცენტს უკვე აქვს ძალდატანებით მიღებული რუსეთის მოქალაქეობა. ვინც უარს აცხადებს რუსეთის მოქალაქეობის მიღებაზე, იძულებულია დატოვოს აფხაზეთი. რუსეთის ხელისუფლება ასე უხვად, ხელგაშლილი არიგებს რუსეთის მოქალაქეობის პასპორტებს აფხაზეთში და შიდა ქართლში (ცხინვალის რეგიონშიძ, მაშინ როდესაც რამდენიმე მილიონი ქრისტიანი რუსი, რომლებიც იძულებული გახდნენ შუა აზიის ყოფილი მოკავშირე რესპუბლიკებიდან დევნილები გამხდარიყვნენ, წლების განმავლობაში ელიან ცხოვრების ნებართვას და მოქალაქეობის მიღებას რუსეთის სხვადასხვა ოლქში, როგორც ვხედავთ, ისინი არ არიან რუსეთის ხელისუფლების პოლიტიკური ინტერესის სუბიექტები. ინტერესს მოკლებული არ იქნება, გავიხსენოთ, როგორ „უყვარდა“ კომუნისტურ პარტიის იდეოლოგს მიხეილ სუსლოვს საქართველო და ქართველები. ამის ნათელი მაგალითია მის მიერ გაკეთებული მოხსენება დახურულ სხდომაზე. თუ რაოდენ აქტიურად მოქმედებს დღეს ამ ფრაგმენტიით გაცხადებული რუსული დიდმპყრობელური პოლიტიკა, ნათელია არა მხოლოდ 1992-93 წლების აფხაზეთში განხორციელებული ქართველთა გენოციდით („საქართველოს ტერიტორიიდან ქართველების გაძევება აფხაზეთიდან უნდა დავიწყოთ“, მ. სუსლოვი. „მებრძოლი საქართველო“. პარიზი, 26 მაისი, 2003 წ.ძ: **„კომუნისტური პარტია რუსეთის წებოა და სანამ ეს წებო თავის ძალას, თავის თვისებას არ დაკარგავს, მანამდე უნდა ავამუშაოთ რუსეთის გადარჩენის გეგმა, რომელიც სხვადასხვა რესპუბლიკაში სხვადასხვა იქნება.**

შორეულ აღმოსავლეთში მცხოვრებ გენერლებს უნდა მივცეთ ცხოვრების ნორმალური საშუალება. მათ ჩამოსასახლებლად გვჭირდება შავი ზღვის სასაზღვრო ტერიტორია. სადაც, როგორც მოგეხსენებათ, ქართველები ცხოვრობენ. უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ქართველები ჩვენგან ძლიერ განსხვავდებიან, ადრე თუ გვიან, საქართველოს დამოუკიდებლობის საკითხს დააყენებენ და თავისუფლებას მოითხოვენ. მათთან ბრძოლა უნდა დავიწყოთ აფხაზეთიდან. აფხაზეთის გამოყენებით სამეგრელოს, სვანეთს, აჭარასა და სხვა კუთხეებს უნდა მივცეთ დამოუკიდებლობა. მათში ცალ-ცალკე უნდა გავაღვივოთ კუთხურ-ეროვნული გრძნობა. დასავლეთ საქართველო უნდა დავუპირისპიროთ აღმოსავლეთს, ამის შემდეგ მათ შორის მომრიგებლის ფუნქცია უნდა შევასრულოთ. პარალელურად, ქართველები მეცნიერულად უნდა დავარწმუნოთ, რომ ისინი სხვადასხვა ქვეყნიდან ჩამოსახლებულნი, სხვადასხვა ერის წარმომადგენლები არიან, რაც, მათი საქართველოს ტერიტორიიდან საბოლოოდ გაძევების საშუალებას მოგვცემს“, — ამბობს ამხანაგი სუსლოვი. ის ამბობდა, ესენი კი ასრულებენ...

რუსეთის მიერ ორი საუკუნის წინათ საქართველოს წინააღმდეგ ღიად თუ შენიღბულად დაწყებული ომი დღესაც გრძელდება სხვადასხვა ფორმით. ძნელი წარმოსადგენია, რომ მეზობელი მართლმადიდებელი ქვეყანა რუსეთი ასე უმოწყალოდ იმეტებდეს ერთ-ერთ მართლმადიდებელ მეზობელ საქართველოს და მის წინააღმდეგ ეწეოდეს მაქსიმალურად ყოველგვარი ხრიკებით ძირგამომთხრელ მოქმედებას.

რეალურად აფხაზეთის ტერიტორიაზე ადრე მოქმედი ეკლესიების უმრავლესობა არ ფუნქციონირებს, მოქმედ ეკლესიებში კი ღვთის მსახურება რუსულ ენაზე წარმოებს. საერთაშორისო ორგანიზაციების დიდი ძალისხმევის მიუხედავად, აფხაზეთის მთელს ტერიტორიაზე აკრძალულია სწავლა ქართულ ენაზე. გალის რაიონის სკოლებში ქართველი ბავშვები მალულად სწავლობენ მშობლიურ ენაზე. რეალურად დარჩენილი არ არის საკითხი, რომელიც ქართულ-აფხაზურ ურთიერთობას ეხება და რომელსაც რუსეთის ინიციატივით არ ბლოკავდნენ სეპარატისტები.

ანზორ წოწონავა

(გაგრძელება იქნება)

ბუშმა პალესტინის წარმომადგენლობა დაინდო

ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა ჯორჯ ბუშმა გადაწყვიტა, სულ ცოტა ექვსი თვის განმავლობაში მაინც არ დახუროს ვაშინგტონში პალესტინის ავტონომიის წარმომადგენლობა.

ასეთი გადაწყვეტილება მიიღეს იმის მიუხედავად, რომ შეერთებული შტატები არ უჭერს მხარს კონტაქტების დამყარებას ჰამასის რადიკალურ მოძრაობასთან, რომელმაც ჩამოაყალიბა პალესტინის მინისტრთა კაბინეტი.

ვაშინგტონი ჰამასს ტერორისტულ ორგანიზაციად მიიჩნევს, და ბუშის ჩარევის გარეშე პალესტინის წარმომადგენლობა დაიხურებოდა.

თეთრი სახლის წარმომადგენელთა განცხადებით, პალესტინის წარმომადგენლობა სასარგებლოა პალესტინის ავტონომიის მეთაურთან მაჰმუდ აბასთან კონტაქტების მიზნით, რომელიც კვლავ უჭერს მხარს ისრაელთან არსებული პრობლემების მშვიდობიანი გზით მოგვარებას.

მანამდე კი, როგორც ცნობილია, შეერთებულმა შტატებმა შეაჩერა პალესტინის ახალი მთავრობისთვის უშუალო ფინანსური დახმარების გადარიცხვა.

ამასთან, სახელმწიფო დეპარტამენტში აღნიშნეს, რომ ვაშინგტონმა შეიძლება კვლავ განუახლოს დახმარება ავტონომიის ხელისუფლებას, თუ მისი ხელმძღვანელობა გაითვალისწინებს „ახლო აღმოსავლეთის კვარტეტის“ მოთხოვნებს.

გაერო, შეერთებული შტატები, ევროკავშირი და რუსეთი დაჟინებით მოითხოვენ, რომ პალესტინის ხელმძღვანელობამ ოფიციალურად ცნოს ისრაელის სახელმწიფო, უარი თქვას ძალადობაზე და აღიაროს ისრაელთან დადებული ყველა შეთანხმება.

კომპენსაციის საკითხი კვლავ დღის წესრიგში რჩება

ლიტვის სეიმის (პარლამენტიძ ახალ თავმჯდომარეს ვიქტორას მუნტიანასს მიაჩნია, რომ რუსეთმა არ უნდა უგულებელყოს ეგრეთ წოდებული „საბჭოური ოკუპაციის“ გამო ლიტვისთვის კომპენსაციის სახით 28 მილიარდი დოლარის გადახდის პრობლემა.

„საკომპენსაციო გადასახადების საკითხზე ლიტვაში გაიმართა რეფერენდუმი და ხალხმაც მხარი დაუჭირა მოთხოვნას ოკუპაციის შედეგად მოყენებული ზარალის ანაზღაურების შესახებ. ახლა, ქვეყნის მოსახლეობის აზრის გათვალისწინებით, ჩვენ ვალდებული ვართ, ეს პრობლემა განვიხილოთ რუსეთის ხელმძღვანელობის წარმომადგენლებთან“, — განაცხადა მუნტიანასმა „როსიისკაია გაზეტასთვის“ მიცემულ ინტერვიუში.

კითხვას, ხომ არ ეშინია ლიტვას იმის, რომ რუსეთმაც შეიძლება ვილნიუსს წარუდგინოს ანგარიში იმ სახსრებისთვის, რომლებიც საბჭოთა კავშირმა თავის დროზე დააბანდა ლიტვის განვითარებაში, მუნტიანასმა უპასუხა: „ჩვენ არ გამოვრიცხავთ იმის შესაძლებლობას, რომ მოსკოვმა შეიძლება წარმოგვიდგინოს ასეთი ანგარიში. მაგრამ ამ საკითხს განვიხილავთ მხოლოდ ჩვენი პრეტენზიის წაყენების ფაქტის შემდეგ. და, პრინციპში, ჩვენ ამის არ გვეშინია“.

ამავე დროს, მუნტიანასმა დაუსაბუთებელი უწოდა განცხადებებს იმის თაობაზე, თითქოს ბალტიის ქვეყნები წარმოადგენენ ევროკავშირში ანტირუსულ ბლოკს. „ჩვენს ქვეყნებს შორის ნორმალური ურთიერთობაა. მაგრამ კვლავ არსებობს მისი გაუმჯობესების პოტენციალი. ჩვენ უნდა ვიმუშაოთ არსებულ პრობლემათა გადაჭრის გზების გამოძებნისთვის. დაუსაბუთებლად მიგვაჩნია ლიტვისთვის და ბალტიის სხვა სახელმწიფოებისთვის ასეთი ბრალდების წაყენება“, — თქვა მან.

ამავე დროს, როგორც სპიკერმა აღნიშნა, ლიტვა უკმაყოფილოა იმის გამო, რომ ბალტიის ზღვის ფსკერზე რუსეთ-გერმანიის გაზსადენის მშენებლობის საკითხი მოგვარდა ვილნიუსის მონაწილეობის გარეშე. „მაგრამ ახლა უკვე გვიანია ამაზე ლაპარაკი. ამ გაზსადენის მშენებლობის საკითხი უკვე გადაწყვეტილია“, — აღნიშნა მუნტიანასმა.

იტალიაში ყველა „სადავო ბიულეტენი“ შეამოწმეს

იტალიაში გამართულ არჩევნებში „სადავო ბიულეტენების“ შემოწმებამ ვერ დაადასტურა პრემიერ სილვიო ბერლუსკონის ჰიპოთეზა არჩევნების შედეგების გაყალბების შესახებ. ამას მოწმობს მონაცემები, რომლებიც იტალიის უზენაეს საკასაციო სასამართლოსთან არსებულ ცენტრალურ საარჩევნო კომისიას გადასცეს ადგილობრივ სააპელაციო სასამართლოებთან მოქმედმა რეგიონულმა საარჩევნო კომისიებმა.

მეთვალყურეებმა გააპროტესტეს ის 40 ათასი ბიულეტენი, რომელიც ბათილად ცნეს, მაგრამ მთელი ქვეყნის მასშტაბით ამ რაოდენობიდან მხოლოდ რამდენიმე ასეული ცნეს „შეცდომით დაწუნებულად“. ამ ბათილი ბიულეტენების საერთო რაოდენობაც, პრაქტიკულად თანაბრად განაწილდა სილვიო ბერლუსკონის და რომანო პროდის კოალიციებს შორის. ასე რომ, არჩევნების შედეგების განზრახ გაყალბების შესახებ ყოველგვარი ეჭვი უსაფუძვლოა, — მიაჩნიათ ხმის დამთვლელი კომისიების წევრებს.

ბიულეტენების შემოწმება გრძელდება. არჩევნებში გამარჯვებულის შესახებ უზენაესი საკასაციო სასამართლოს ცენტრალური საარჩევნო კომისია საბოლოო გადაწყვეტილებას გამოიტანს 26 აპრილს, პარლამენტის პირველი სხდომის გამართვამდე ორი დღით ადრე.

მცხეთის რაიონის სოფელ ლისის საკრებულოს ტერიტორიაზე სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის პრივატიზაციისათვის

აუქციონის ჩატარების გრაფიკი და პირობები:

[illegible]	[illegible] №21
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] 72 [illegible] 15 [illegible] 398
[illegible]	[illegible]
[illegible]	0,4032 ჰა.
[illegible]	31,45 ლარი
[illegible]	[illegible] №200122900, [illegible] 220101107, [illegible] 300134100
[illegible]	[illegible] 20%.
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] №65 (82732) 3093
[illegible]	24-04-2006 - 24-05-2006 14:00 - 17:00
[illegible]	25-05-2006, 12:00
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	

[illegible]	[illegible] №22
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] 72 [illegible] 15 [illegible] 397
[illegible]	[illegible]
[illegible]	0,8917 ჰა.
[illegible]	69,56 ლარი
[illegible]	[illegible] №200122900, [illegible] 220101107, [illegible] 300134100
[illegible]	[illegible] 20%.
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] №65 (82732) 3093
[illegible]	24-04-2006 - 24-05-2006 14:00 - 17:00
[illegible]	25-05-2006, 12:00
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	

[illegible]	[illegible] №23
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] 72 [illegible] 15 [illegible] 399
[illegible]	[illegible]
[illegible]	1,146 ჰა.
[illegible]	89,39 ლარი
[illegible]	[illegible] №200122900, [illegible] 220101107, [illegible] 300134100
[illegible]	[illegible] 20%.
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] №65 (82732) 3093
[illegible]	24-04-2006 - 24-05-2006 14:00 - 17:00
[illegible]	25-05-2006, 12:00
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	

[illegible]	[illegible] №24
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] 72 [illegible] 15 [illegible] 401
[illegible]	[illegible]
[illegible]	0,18 ჰა.
[illegible]	14,04 ლარი
[illegible]	[illegible] №200122900, [illegible] 220101107, [illegible] 300134100
[illegible]	[illegible] 20%.
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] №65 (82732) 3093
[illegible]	24-04-2006 - 24-05-2006 14:00 - 17:00
[illegible]	25-05-2006, 12:00
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	

მცხეთის რაიონის სოფელ ლისის საკრებულოს ტერიტორიაზე სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის პრივატიზაციისათვის

აუქციონის ჩატარების გრაფიკი და პირობები:

[illegible]	[illegible] №23
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] 72 [illegible] 15 [illegible] 393
[illegible]	[illegible]
[illegible]	0,8 ჰა.
[illegible]	62,4 ლარი
[illegible]	[illegible] №200122900, [illegible] 220101107, [illegible] 300134100
[illegible]	[illegible] 30%.
[illegible]	[illegible]
[illegible]	ა) [illegible]; ბ) [illegible]; გ) [illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	24-04-2006 - 24-05-2006 14:00 - 17:00
[illegible]	26-05-2006, 12:00
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	

მასმედიისა და საზოგადოებრივი კომუნიკაციების ინსტიტუტი

აცხადებს მიღებას მაგისტრატურაში

სპეციალობები:

1. ტურიზმი
2. საერთაშორისო ეკონომიკა

სწავლის ხანგრძლივობა – 2 წელი

სამაგისტრო პროგრამის წარმატებით გავლის შემდეგ გაიცემა სახელმწიფო დიპლომი.

სწავლის წლიური გადასახადი – 1500 ლარი.

მაგისტრატურის განყოფილების მისამართი: ქ. თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი №48, საბუთების მიღება 10 მაისამდე. დამატებითი ინფორმაციისთვის დარეკეთ: 36-48-83, 25-04-35, 98-23-72 (899) 95-34-81.

საკონტაქტო პირი დავით ასათიანი

მხოლოდ მოცარტი

მისი სახელით შოკოლადიც გამოვიდა...

ძველი იგავია, თითქოს ნორჩი კომპოზიტორი შარლ გუნო ისე მაღლა იყენებდა თავს კოლეგებთან შედარებით, რომ კატეგორიულად აცხადებდა: „მხოლოდ მე!“ ცოტა რომ გაიზარდა, შერბილდა: „მე და მოცარტი“. კიდევ მოგვიანებით, შესწორება გააკეთა: „მოცარტი და მე“. ბოლოს კი დაასკვნა: „მხოლოდ მოცარტი!“

ეს იგავი ფრანგებს ტყუილად არ გახსენებიათ: ვოლფგანგ მოცარტის წერილი, რომელსაც მთელი მსოფლიო აღნიშნავს გენიალური კომპოზიტორის დაბადებიდან 250 წლისთავთან დაკავშირებით, არაჩვეულებრივი გაქანებით დაიწყო და ასევე ჩაივლის.

ასეთმა გაქანებამ წააქეზა პარიზული გაზეთი „ფიგარო“ პამფლეტის გამოქვეყნებაზე, სადაც საფრანგეთში და არა მარტო იქ გავრცელებული „საიუბილეო ეპიდემიაა“ გამასხარავებული: გამოუშვიათ შოკოლადი „მოცარტი“, დიდი მუსიკოსის პორტრეტები გამოუხატავთ ცხვირსახოცებზე, პლასტმასის ჭიქებსა და ასანთის კოლოფებზე...

ხუმრობა ხუმრობად და საქმე საქმედ. „ფიგარო“ აღიარებს, რომ მსოფლიოში ვერც ერთი საოპერო თეატრი, ვერც ერთი პრესტიჟული საკონცერტო დარბაზი ვერ აიცილებს საიუბილეო ღონისძიებათა ცუნამის; ხოლო მეორე გაზეთი „მონდი“ შეგვახსენებს: „გენიალური მუსიკა ორგანულადაა ჩაწნული მოცარტის მასშტაბის კომპოზიტორებისთვის უმაგალითო ბიოგრაფიასთან – საკმარისია გავიხსენოთ მისი „რეკვიემის“ ავბედითი საიდუმლოება და მისი სიკვდილის გამოცანა“.

უკვდავი ზალცბურგელი ზეიმით დააბიჯებს პლანეტაზე...

დადგენილება

საგაკოტრებო მორიგების დამტკიცების შესახებ

„24“ თებერვალი 2006 წელი ქ. თერჯოლა

თერჯოლის რაიონული სასამართლოს მოსამართლე ელენე ოსაძემ, ხათუნა ნიკოლაძის მდივნობით, გაკოტრების მმართველის კახაბერ ლათიბაშვილის, გაკოტრების მმართველის არჩილ მიქელაძის წარმომადგენლის ნანა წერეთლის, ვალაუვალი მოვალის შპს „ოქროს საწმისის“ დირექტორის და ქ.ბ.ა.ს. ფონდის თავმჯდომარის ნანა ლომთაძის მონაწილეობით განიხილე შპს „ოქროს საწმისის“ და ქ.ბ.ა.ს. ფონდის გაკოტრების საქმე.

დაადგინე:

1. დამტკიცდეს მოვალის ნანა ლომთაძის მიერ წარმოდგენილი საგაკოტრებო მორიგება შემდეგი პირობებით:

ა) გაგრძელდეს ვალაუვალი მოვალის საწარმოს შპს „ოქროს საწმისის“ ქართული ბიზნესის აღორძინების ფონდის საქმიანობა რეაბილიტაციის ღონისძიების განხორციელებით.

ბ) საგაკოტრებო მორიგებით რეაბილიტაციის მმართველად დამტკიცებული იქნეს ვალაუვალი მოვალე ნანა ლომთაძე.

გ) შპს „ოქროს საწმისის“ და ქ.ბ.ა. ფონდის გაკოტრების მმართველები

არჩილ მიქელაძე და კახაბერ ლათიბაშვილი განთავისუფლდნენ მმართველობიდან და უზრუნველყონ ქონების გადაბარება საგაკოტრებო მორიგებით რეაბილიტაციის მმართველის ნანა ლომთაძისთვის.

2. საგაკოტრებო მორიგებით რეაბილიტაციის მმართველმა ნანა ლომთაძემ უზრუნველყოს კრედიტორებზე თანხების განაწილება კვარტალში ერთხელ შემდეგი ოდენობით და თანამიმდევრობით:

ა) 2006 წლის მეორე კვარტალში გაიცეს კრედიტორებზე 3000 ლარი, მესამე კვარტალში 4000 ლარი, მეოთხე კვარტალში 5000 ლარი, სულ 12000 ლარი.

2007 წელში 1-ლ კვარტალში 5000 ლარი, მეორე კვარტალში 7000 ლარი, მესამე კვარტალში 10000 ლარი, მეოთხე კვარტალში 15000 ლარი, სულ 37000 ლარი.

2008 წლის პირველ კვარტალში 20000 ლარი, მეორე კვარტალში 30000 ლარი, მესამე კვარტალში 35000 ლარი, მეოთხე კვარტალში 40000 ლარი, სულ 125 000 ლარი.

2009 წლის პირველ კვარტალში 40000 ლარი, მეორე კვარტალში 50000 ლარი, მესამე კვარტალში 50000 ლარი, მეოთხე კვარტალში 60000 ლარი, სულ 200000 ლარი.

ყოველი მომდევნო წლის თითოეულ კვარტალში გასაცემი თანხა გაიზარდოს 10000 ლარით.

ბ) პირველ რიგში საგაკოტრებო მორიგებით რეაბილიტაციის მმართველმა ნანა ლომთაძემ უზრუნველყოს კრედიტორ მზია აბრამიშვილის დროულად გაცხადებული მოთხოვნის 6944 ამერიკული დოლარის ექვივალენტი ლარებში დაკმაყოფილდება.

გ) დაგვიანებით გაცხადებული მოთხოვნებიდან ნანა ლომთაძემ პირველ რიგში უზრუნველყოს შესაბამისი დოკუმენტაციით დადასტურებული უკიდურესად გაჭირვებული, სოციალურად დაუცველი, პირველი ჯგუფისა და ომის ინვალიდების და მარტოხელა პენსიონერების, ავადმყოფი კრედიტორების მოთხოვნების დაკმაყოფილება.

დ) დანარჩენი კრედიტორების მოთხოვნების დაკმაყოფილება მოხდეს ეტაპობრივად უკუსვლით თანხის შეტანის დროის შესაბამისად, გაკოტრების ტაბულაში შეყვანილი კრედიტორების ამოწურვამდე.

3. გაკოტრების ტაბულაში შეყვანილი კრედიტორების მოთხოვნების დაკმაყოფილების შემდეგ დაიწყოს იმ კრედიტორთა გასტუმრება, რომელთა მოთხოვნები არ იყო შეტანილი გაკოტრების ტაბულაში, არ მონაწილეობდნენ საქმის წარმოებაში, მაგრამ წარმოადგენდნენ შპს „ოქროს საწმისის“ ქ.ბ.ა. ფონდის კრედიტორებს.

4. საგაკოტრებო მორიგებით რეაბილიტაციის მმართველმა ნანა ლომთაძემ კრედიტორთა მოთხოვნების დაკმაყოფილება უზრუნველყოს ბიზნეს გეგმის შესაბამისად:

ა) ქუთაისში ნიკეას ქუჩა № 40 ბ-ში მდებარე რიტუალების სახლის, ე.წ. ნინოშვილის უნივერმაღის, რუსთაველის ქუჩა № 165-ში მდებარე ოროთახიანი ბინის, სტამბის, წერეთლის ქუჩა № 144-ში მდებარე მარკეტის, რუსთაველის ქუჩა № 165-ში მდებარე მარკეტის, ვერმიშელის საამქროს, ქვიტირის ტერიტორიის, აკუმულატორის ქარხნის და ლომბარდის ამუშავების შედეგად მიღებული შემოსავლებით.

ბ) ქ. ქუთაისში ნიკეას ქუჩა № 14 ა-ში, ნიკეას ქუჩა № 17 ბ-ში, ქ. თბილისში ჯავახიშვილის ქუჩა № 1-ში და ჩხეიძის ქუჩა № 1/3-ში მდებარე ობიექტების, ზარათის ჩაის ფაბრიკის დანადგარების, ქუთაისში ლეონიძის ქუჩა № 1-ში, ავტომშენებლის ქუჩა № 31-ში მდებარე ობიექტების, უნივერმაღის საწყობების, ასევე საქმიანობის პროცესში წარმოების ეფექტიანად წარმართვის, ნებისმიერი ობიექტის იჯარით გაცემისა ან რეალიზაციის მიზნით განახორციელოს სათანადო ცვლილებები პროგრამაში, კრედიტორთა ინტერესების გათვალისწინებით მოგების მიღებისა და ობიექტების კვლავწარმოების მიზნით კრედიტორთა კომიტეტთან შეთანხმებით.

გ) ამუშავებულ ობიექტებში უზრუნველყოს კრედიტორთა დასაქმება მათი სპეციალობის, განათლების და გამოცდილების შესაბამისად.

5. კრედიტორთა კომიტეტი ვალდებულია დაეხმაროს და კონტროლი გაუწიოს გაკოტრების საქმის წარმოებათა შესახებ საქართველოს კანონის 22 2-ე მუხლის შესაბამისად მმართველს ნანა ლომთაძეს საგაკოტრებო მორიგების პირობების შესრულებაში.

6. ძალაში შესული მორიგების პირობების დარღვევისას, მორიგების დამტკიცების შესახებ დადგენილებისა და გაკოტრების ტაბულიდან ამონაწერის საფუძველზე შეიძლება განხორციელდეს აღსრულება ზოგადი წესების შესაბამისად.

7. თავდაპირველი მოთხოვნის შესაბამისად სარჩელის აღძვრა აღარ შეიძლება.

8. გადახდილი იქნეს სახელმწიფო ბაჟი 12475,50 ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ, რომელიც ჩაირიცხოს: საქართველოს ეროვნული ბანკი, ცენტრალური ბიუჯეტი კოდი 300203115.

9. საგაკოტრებო მორიგების დამტკიცების შესახებ დადგენილების ძალაში შესვლისთანავე გაკოტრების საქმის წარმოება დასრულდება.

10. დადგენილება გამოქვეყნდეს პრესის საშუალებით და მისი გამოქვეყნება უზრუნველყოს საგაკოტრებო მორიგებით რეაბილიტაციის მმართველმა ნანა ლომთაძემ.

11. დადგენილებაზე შეიძლება კერძო საჩივრის შემოტანა გამოქვეყნებიდან 12 (თორმეტი) დღის ვადაში.

მოსამართლე ელენე ოსაძე

განცხადება

სამტრედიის რაიონული სასამართლოს 2005 წლის 28 დეკემბრის განჩინების საფუძველზე შპს „რუს-ცემენტი“ გამოცხადდეს გაკოტრებულად.

გაკოტრების მმართველად დაინიშნოს დ. გიგინეიშვილი.

დაინტერესებულ პირებს შეუძლიათ მოგვმართონ მისამართზე: სამტრედია, რუსთაველის 36. ტელ: 899 28-62-29.

გაკოტრების მმართველი

შპს „აირავტო“ აცხადებს ლიკვიდაციას. დაინტერესებულ პირებს, გთხოვთ, მოგვმართოთ მისამართზე: თბილისი, მექანიზაციის ქუჩა № 1, ტელ: 69-10-54.

⦿ კალათბურთი

„პლეი-ოფის“ კონტურები

კალათბურელ ვაჟთა XV ეროვნული ჩემპიონატის დასკვნითი ტურის ცენტრალურ მატჩს სტუ – „აზოტი“ ნახევარფინალური წყვილების შემადგენლობა უნდა განესაზღვრა. ამ შეხვედრას დამატებით ინტრიგას კიდევ ერთი გარემოება სძენდა – დამარცხებულს „პლეი-ოფში“ მრისხანე მეტოქე ელოდებოდა „თბილავიამშენის“ სახით, ავიატორებთან დუელს კი გასაგები მიზეზების გამო ყველა გაურბის.

პოლიტექნიკოსებს ღირსეული წინააღმდეგობის გასაწევად ძალები მხოლოდ პირველ მეოთხედში ეყოთ, რომელიც ფრედ – 26:26 დასრულდა. აქედან მოყოლებული, რუსთაველთა უპირატესობა აშკარა გახდა და სტუმრებმა რეგულარული სეზონი შთამბეჭდავი გამარჯვებით დააგვირგვინეს – 115:75.

XXVIII ტურის დანარჩენი თამაშების შედეგები: ქუთაისი – „თბილავიამშენი“ 79:110, „დინამო“ – „მაქაბი“ 101:91, თსუ „ნიკორა“ – სსუ 106:53.

საბოლოო სატურნირო მდგომარეობა: „თბილავიამშენი“, თსუ „ნიკორა“ – 5-5 წაგება, „აზოტი“ – 8, სტუ – 9, „დინამო“ – 15, „მაქაბი“ – 21, ქუთაისი – 23, სსუ – 26 წაგება.

ამრიგად, 26, 27 და, საჭიროების შემთხვევაში, 29 აპრილს ფინალური სერიის საგზურისთვის ორ მოგებამდე ითამაშებენ „თბილავიამშენი“ – სტუ და თსუ „ნიკორა“ – „აზოტი“. პირველად დასახელებულმა გუნდებმა, ალბათ, მიაქცევდით ყურადღებას, რომ პირველი ეტაპი თანაბარი მაჩვენებლებით დაასრულეს. ვინაიდან მათ ურთიერთშეხვედრებშიც ანგარიში საყაიმოა – 2:2, ლევან მოსეშვილის შეგირდებს პირველი ადგილი ბურთების უკეთესი შეფარდების გათვალისწინებით მიეკუთვნათ.

დავძენთ, რომ ხვალ ვერის ბაღში 15 საათზე „ყველა ვარსკვლავთა“ მატჩია დანიშნული.

⦿ ხელბურთი

ძალა აღმართს ხნავს

გუშინ თბილისის სპორტის სასახლეში, თითქმის ოთხწლიანი შესვენების შემდეგ, ხელბურთელ ვაჟთა ოფიციალური საერთაშორისო მატჩები გაიმართა. ოცწლიანთა ევროპის პირველობის ფინალურ ეტაპზე მოსახვედრად საქართველოს, რუმინეთის, პოლონეთისა და კვიპროსის გუნდები ჩაებნენ ბრძოლაში.

მართალია, დასკვნით ტურნირზე საასპარეზოდ ჯგუფის უძლიერესი ნაკრები გაემგზავრება, მაგრამ შანსი მეორეადგილოსანსაც რჩება იმ შემთხვევაში, ფინალისტთაგან 10-19 აგვისტოს ავსტრიის ქალაქ ინსბრუკში ჩასვლაზე თუ ვინმე იტყვის უარს. ამგვარი შესავალი იმიტომ დაგვჭირდა, რომ პირველი დღის ორთაბრძოლების შემდეგ ცხადი გახდა, მასპინძლები იმ ერთადერთ საგზურს, ალბათ, ვერ დაეუფლებიან. თუმცა, მეორე ადგილზე გასვლაც სათუოა.

სპეციალისტებს მე-6 ჯგუფის ფავორიტად რუმინელები მიაჩნიათ. არცთუ უსაფუძვლოდ: ბოლო მსოფლიო პირველობაზე კარპატელებმა VI ადგილი დაიკავეს, წლეულს კი რამდენიმე საერთაშორისო მატჩი მოიგეს. გუშინაც კვიპროსთან შეხვედრისას კარგი შთაბეჭდილება დატოვეს. თბილისის საკვალიფიკაციო ტურნირის პირველ მატჩში მათ მეტოქეს სძლიეს 36:30 (18:12ძ.

შეჯიბრების საზეიმო გახსნის შემდეგ მოედანზე საქართველოს და პოლონეთის ახალგაზრდული გუნდები გამოვიდნენ. მასპინძლებს სული და გული არ დაუკლიათ მატჩის მოსაგებად, მაგრამ, ხომ მოგეხსენებათ, ძალა აღმართს ხნავს.

პირველი ტაიმის მიწურულს სტუმრების უპირატესობა აშკარა გახდა და ისინი სამბურთიანი სხვაობით (15:12ძ გავიდნენ შესვენებაზე. მატჩის მეორე ნახევრის თხუთმეტწუთიან მონაკვეთში ჩვენმა ბიჭებმა აშკარად აჯობეს პოლონელებს – ჯერ ანგარიშში წონასწორობა აღადგინეს, შემდეგ კი რატი მსხვილიძემ დააწინაურა საკუთარი გუნდი – 18:17. სამწუხაროდ, მეტის გაკეთება ვერ შეძლეს; ხშირად უშვებდნენ შეცდომებს, დაღლილობაც შეეტყოთ, პოლონელები კი პირიქით – უფრო გააქტიურდნენ და მატჩი ოთხბურთიანი სხვაობით მოიგეს – 26:22.

დღეს 14.30 საათზე პოლონელები და რუმინელები ითამაშებენ, 16.30 საათზე კი მასპინძლები კვიპროსელებს დაუპირისპირდებიან.

ხვალინდელი დღის განრიგი კი ასეთია: 14.30. კვიპროსი – პოლონეთი, 16.30. საქართველო – რუმინეთი, 18.30. ტურნირის დახურვა.

გიორგი გაგუა

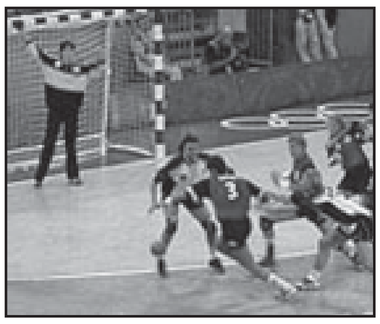

⦿ ორბიტაზეა

რის კრიზისი, რა კრიზისი?

გავრცელდა ხმები, რომ ავტორბოლაში „ფორმულა-1“ წლევანდელი მსოფლიოს ჩემპიონატის დებიუტანტი საჯინიბო „მიდლენდი“ დიდ ფიზიკურ კრიზისს განიცდისო.

„მიდლენდის“ ბედი, რომლის პატრონია რუსული წარმოშობის კანადელი ბიზნესმენი ალექს შნაიდერი, ადრეც გამხდარა პრესაში დისკუსიის ობიექტი. ჯერ კიდევ მაშინ, როდესაც „ჯორდანის“ სახელწოდებით ასპარეზობდა.

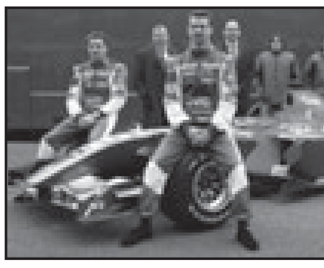

ფინანსური კრიზისი, ჩქარი გაყიდვა და ბევრი სხვა რამ მხოლოდ ჭორია, ახლა ბოლიდების გაუმჯობესებაზე ვმუშაობთ, რათა წარმატებით ვიასპარეზოთ სან-მარინოში 23 აპრილს. განა ჩვენ ვგავართ გუნდს, რომელსაც ფინანსური პრობლემები აქვს? – თქვა საჯინიბოს წარმომადგენელმა რონ ფაინმა.

ხულიგნობა გრძელდება

არგენტინაში „ბოკა ხუნიორსისა“ და „როსარიო სენტრალის“ მატჩის დამთავრების შემდეგ გულშემატკივართა შეტაკებაში 16 ადამიანი, მათ შორის 3 სერიოზულად, დაიჭრა, 121 კი დააპატიმრეს.

იტალიაში „პალერმოს“ ქომაგებმა, კუნძულ სარდინიიდან ბორანით რომ ბრუნდებოდნენ „კალიარისთან“ მატჩის შემდეგ, ნაფოტებად აქციეს ბარი, დაანგრიეს კამბუზი, დაარბიეს რესტორანი და რამდენიმე კაიუტა. მხოლოდ გამოძახებული 40-კაციანი პოლიციის სპეცრაზმის დახმარებით შეძლეს აზბოზოქრებული გულშემატკივრების „გრძნობაზე მოყვანა“.

მილანის აეროპორტში „ინტერის“ ქომაგებმა იერიში მიიტანეს თავიანთი გუნდის მოთამაშეებზე, იტალიის ჩემპიონატში „ასკოლიზე“ გამარჯვების შემდეგ (2:1ძ შინ რომ ბრუნდებოდნენ. ამ შეტაკების დროს თავის ტრავმა მიიღო ფეხბურთელმა კრისტიანო ძანეტიმ.

შეშურდათ

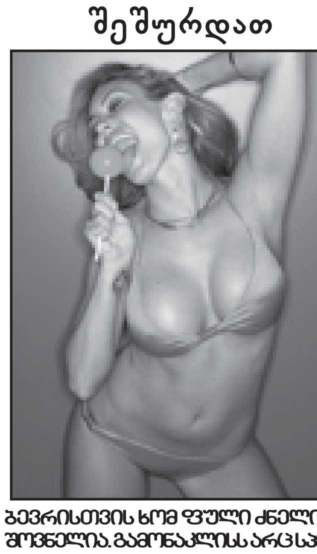

ბევრისთვის ხომ ფული ძნელი საშოვნელია. გამონაკლისს არც სპორტსმენები წარმოადგენენ: ისინიც ეძებენ შეძლებულ სპონსორებს. როგორც ჩანს, ასეთ მეცენატს მიაგნეს პატარა ინგლისური კლუბის „საუტპორტ ტრინიტის“ კრიკეტისტებმა.

ფილანტროპის როლში გამოვიდა სექსშოპების ქსელი „მშვენიერნი და გაშიშვლებულნი“, რომელიც ავრცელებს პორნოგრაფიულ ფილმებსა და აქსესუარებს, რასაც ვთქვათ, ეს ქალიშვილი იყენებს.

ხომ იცით, შურიანებს რა გამოლევსო. და დივიზიონის ხელმძღვანელობამ ულტიმატუმი წაუყენა პროგრესულ კრიკეტისტებს, უარი თქვით სექსშოპთან სპონსორულ კონტრაქტზე, არადა, შეჯიბრებებიდან გაგრიცხავთო.

„საუტპორტ ტრინიტიში“ აღშფოთებულნი არიან, მათ ხომ კარგად იციან, რომ მათი კონკურენტები სპონსორულ ფულს ღებულობენ სამორინეებიდან და ალკოჰოლის მწარმოებელი კომპანიებიდან. თითქოს ამას ლიგაში ვერ ხედავენ. ყურს იყრუებენ.

⦿ ფეხბურთი

გენერალური სპონსორი
საქართველოს პროფესიული ფეხბურთის ლიგა

კვანძი მალე გაიხსნება

ფეხბურთელთა XVII ეროვნული ჩემპიონატის ფინიშამდე ექვსი ტურით ადრე თითოეულ ქულას გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება. ეს თანაბარწილად ეხებათ როგორც ელიტას, ისე მაჩანჩალებს, ამიტომ, მოდით, დღევანდელი შეხვედრების ანონსს სატურნირო სტრატეგიის გათვალისწინებით შევავლოთ თვალი.

გათამაშების ერთპიროვნულ ლიდერს ბოლნისის „სიონს“ გორში უმასპინძლებს „ცხინვალი“, რომელმაც თავისი კერკეტი კაკლობა ახლახანს „ამერის“ დამარცხებით დაადასტურა. თუ ამას ქვემოქართლელთა რამდენიმე მოთამაშის დისკვალიფიკაციას დავუმატებთ, ფავორიტს იოლი გასეირნება არ უნდა ელოდეს.

XXV ტურის ცენტრალურ მატჩად, უდავოდ, ევროტურნირების საგზურებისთვის ბრძოლაში უშუალო კონკურენტების – „ბორჯომისა“ და „ამერის“ დუელი უნდა მივიჩნიოთ, რომელიც კურორტზე გაიმართება. არგენტინელი ლეგიონერებით გაძლიერებული ჯავახური კლუბი, მოგეხსენებათ, II წრეში შთამბეჭდავად გამოიყურება, ამიტომ საკუთარ მინდორზე ამჯერადაც უპირატესობა უნდა მიენიჭოს. თუმცა, ვინ იცის...

სეზონის კიდევ ერთი აღმოჩენა „ბათუმი“ ქულათა ისედაც გამდიდრებული მარაგის შევსებას თელავში შეეცდება, სადაც „კახეთის“ სახით, ვფიქრობთ, უხერხული მეტოქე დაუხვდება. ამის მიუხედავად, მწვრთნელი ოთარ გაბელიასა და უპატრონობით დაშლილი „ლოკომოტივიდან“ ზღვისპირეთში გადაბარგებულ რკინიგზელ ახალწვეულთა ფაქტორი, ალბათ, სტუმრებს მორიგ გამარჯვებას მოუტანს.

რაც შეეხება დანარჩენ წყვილებს, უფრო ძლიერნი, ეტყობა, უპრობლემოდ მიაღწევენ საწადელს, ამიტომ მათზე შემდეგ ნომერში ვისაუბროთ.

⦿ ჭადრაკი

ფინიშის სწორზე

თურქეთში დღეს დამთავრდება მოჭადრაკე ქალ-ვაჟთა ევროპის ჩემპიონატი, რომელშიც საქართველოს 17 წარმომადგენელიც მონაწილეობს.

საგულისხმოა, რომ ქალთა შორის 12 საუკეთესო მსოფლიო ჩემპიონატის საგზურს მიიღებს, ხოლო 16 საუკეთესო ვაჟი წლეულს მსოფლიო თასის გათამაშებაში იასპარეზებს.

მეცხრე ტურში მნიშვნელოვან გამარჯვებას მიაღწია სოფიო გვეტაძემ. თეთრი ფიგურებით მან სომეხი ელდინა დანიელიანი დაამარცხა. ბელა ხოტენაშვილმა შავი ფიგურებით ინგლისელ იოვანკა ჰოუსკას სძლია, ხოლო ნინო ხურციძე რუმინელ კორინა პეპტანს დაუზავდა. სამივე ქართველი მოჭადრაკე 6-6 ქულით საპრიზო ადგილზე გასვლის შანსს ინარჩუნებს. პირველ-მეორე ადგილებს უწინდებურად ჰოლანდიელი თეა ლანჩავა, ბოსბოომი და გათურქებული ეკატერინა ატალიკი იყოფენ 7-7 ქულით. მესამე-მეხუთე ადგილებზე მყოფი სერბი ირინა ჩელუშკინა, ბერძენი ელენა დემბო და პოლონელი იოლანტა ზავადსკა ლიდერებს ნახევარ-ნახევარი ქულით ჩამორჩებიან.

ვაჟებში პირველობას არ თმობს ხორვატი ზდენკო კოზული – 7,5 ქულა. იგი უახლოეს მდევრებს – ბულგარელ კირილ გეორგიევს, უკრაინელ ვასილი ივანჩუკს, რუმინელ ალინ ბერესკუს, ბოსნიელ პრედრაგ ნიკოლიჩსა და რუს ვლადიმირ ბელოვს თითო ქულით უსწრებს. 6-6 ქულა აქვთ ზვიად იზორიას და დავით არუთინიანს, რომლებიც მე-9 ტურში, შესაბამისად, სომეხ აშოტ ანასტასიანს და ჰოლანდიელ ფრიზო ნაიბურს ყაიმზე შეუთანხმდნენ.

წუხელ, გვიან ღამით მე-10 ტურის პარტიები დამთავრდა.

⦿ მუნდიალ – 2006

მორწმუნე რუნი

როგორც ჩანს, ფეხბურთის ვუნდერკინდს უეინ რუნის სჯერა ცრურწმენებისა. როდესაც პლანეტაზე მოგზაურობისას ინგლისში მსოფლიო თასი ჩაიტანეს, მან კატეგორიული უარი განაცხადა ამ სანუკვარი ნადავლის მარტო ხელში დაჭერაზე კი არა, საერთოდ, შეხებაზეც კი.

მისი აზრით, თასს, შეიძლება, შეეხოს მხოლოდ ის, ვინც მას მოიპოვებს, „ეს ჩემთვის ყველაზე მთავარი პრიზია ამ ქვეყანაზე. ვიმედოვნებ, რომ ზაფხულში მას ჩვენ მოვიპოვებთ, მაშინ ავწევ კიდეც“, – თქვა რუნიმ, რომელსაც ეჭვი არ ეპარება, რომ მსოფლიო თასის მფლობელი სწორედ ინგლისის ნაკრები გახდება.

„პოკ ტა პოკ“ – უძველესი ფეხბურთი

თავიანთ თანამედროვე ფეხბურთს მექსიკელები გერმანიაში ამ ზაფხულში აჩვენებენ, იქამდე კი მათ ბერლინში გააგზავნეს „პოკ ტა პოკის“ ოსტატები.

ეს ბურთით უძველესი თამაშია, რომელსაც აცტეკების შთამომავალნი თანამედროვე სპორტის ნომერ პირველი სახეობის წინამორბედად მიიჩნევენ. საჩვენებელი მატჩი გაიმართა იმ წესების მიხედვით ჩვენს ერამდე ათასი წლით ადრე რომ შეიმუშავეს, „პოკ ტა პოკი“ გერმანელებს მოეწონათ და ის 2006 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის კულტურულ პროგრამაში შეიტანეს.

◎ გახსენება

„ნეტავი ბევრი გაზარდოს, შენისთანები დედამ“

ეს იყო წინათ, დიდი ხნის წინათ... და მაინც გუშინდელივით შემორჩა მეხსიერებას: შვიდწლიანი „მარტვილობის“ შემდეგ იმ დღეს პირველად გაიხსნა მარტყოფის კულტურის სახლი. ასეთ ღონისძიებებს მონატრებული პირამდე სავსე დარბაზი სამ საათზე მეტ ხანს სულგანაბული უსმენდა ორატორებს. ცნობილი მწერლები, მეცნიერები, საზოგადო მოღვაწეები სილოვან ნარიმანიძე, გურამ კახაბრიშვილი, პაატა ცხადაია, გიზი ფაშალიშვილი, გაიოზ ნადირაშვილი, ამირან გომართელი, სოსო მახარაშვილი, აკაკი მუხურაძე და სხვები დიდი სითბოთი და სიყვარულით საუბრობდნენ მწერლის, მთარგმნელისა და მკლევარის, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომლის უშანგ სახლთხუციშვილის შესახებ.

იმ დღეს უშანგმა თანასოფლელთა სამსჯავროზე გამოიტანა ბოლო ხანს გამოცემული „ადგილის დედა ანუ რას მოგვითხრობენ ტოპონიმები“ და „თბილისო, თბილისო, თბილისო“. პირველი კრებული ტოპონიმებს ეძღვნება, მეორეში კი ლატვიელ მწერალთა ნაწარმოებები შეეტანა. ორივე მათგანს ეტყობოდა შემსრულებლის ნიჭი, პატიოსნება და პროფესიონალიზმი. როგორც ორატორებმა აღნიშნეს, „ადგილის დედა ანუ რას მოგვითხრობენ ტოპონიმები“ თითოეული ქართველის ბიბლიოთეკას უნდა ამშვენებდეს.

უშანგ სახლთხუციშვილმა ქართულ ტოპონიმებზე უამრავი წერილი გამოაქვეყნა გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“, სადაც ყოველთვის სიხარულით ხვდებოდნენ. ვგრძნობდით, როგორ ეფერებოდა და შეჰფოფინებდა თითოეულ სიტყვას, ისტორიულ სახელს. ამ მონდომებამ ბევრი მათგანს გადაარჩინა დავიწყების ფერფლი ქართლში, კახეთსა თუ სამაჩაბლოში. იგი, რომ იტყვიან, შეწირულ მეციხოვნესავით დარაჯობდა ჩვენს ისტორიას, ვერ ეგუებოდა ზოგიერთი ჩინოვნიკის გულცივობას და უპასუხისმგებლობას. მიაჩნდა, რომ სწორედ ისტორიულ სახელებშია ჩაწნული ქართველთა ისტორია და მათდამი აგდებული დამოკიდებულება არავის ეპატიებოდა.

უშანგი ჩვენი ქვეყნის დესპანი იყო ლატვიაში და ბევრი რამ გააკეთა ორი ხალხის დაახლოებისთვის. მას, ლატვიური ენის ბრწყინვალე მცოდნეს, ყოველთვის დიდი პატივისცემით ეგებებოდნენ რიგაში თუ ქვეყნის სხვა ქალაქებში. ჰყავდა უამრავი მეგობარი მწერლებსა და მეცნიერებს შორის. ლატვიის ენციკლოპედიაში საქართველოზე შეტანილი მასალების უმეტესობა სწორედ უშანგის ხელით იყო შედგენილი. ადგილობრივ ჟურნალებსა და გაზეთებში გამოაქვეყნა უამრავი წერილი, გამოდიოდა რადიოთი, ტელევიზიით, კითხულობდა საჯარო ლექციებს, თარგმნიდა საუკეთესო მწერალთა ნაწარმოებებს. სწორედ ამიტომ უსაზღვროდ უყვარდათ და აფასებდნენ. ერთი სიტყვით, ის გაცილებით მეტი იყო, ვიდრე უბრალოდ მწერალი და მთარგმნელი.

არც აქ აკლებდა ყურადღებას ლატვიელთა სათვისტომოს. თანამშრომლობდა ლატვიის საკონსულოსთან. ბოლო წლებში ველარ ახერხებდა რიგაში გამგზავრებას, თუმცა ხშირად იწვევდნენ. ამას ძალზე მძიმედ განიცდიდა. უნდა ვაღიაროთ, რომ მერე და მერე ველარც სათვისტომომ და ველარც საკონსულომ გამოიჩინეს სათანადო ყურადღება. აგერ, წელიწადი გავიდა უშანგის გარდაცვალებიდან, ლატვიიდან კი ერთი დეპეშაც არ მოსულა: უსაზღვრო მწუხარებით შეპყრობილმა ოჯახმა ხმა ვერავის მიაწვდინა...

უშანგ და ლეილა სახლთხუციშვილებმა შესანიშნავი ვაჟიშვილი გაზარდეს. კახი სახლთხუციშვილმა წარმატებით დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი და აგერ, რამდენიმე წელია, შორეულ ჰოლანდიაში სრულყოფს პროფესიას, როგორც ერთხელ ჩვენთან საუბარში მოსწრებულად აღნიშნა, „იქაც ქართული ჩოხით დადის“. მეცნიერება მეცნიერებად, მაგრამ სპორტშიც გამოიჩინა თავი — უტრეხტის რეგიონულ ჩემპიონატზე კემპო კარატეში ჩემპიონობა მოიპოვა. ახლახან კიდევ ერთი სასიხარულო ცნობა მოგვაწოდა დედამისმა, ქალბატონმა ლეილამ: კახიმ ოჯახი შექმნა, თავისი ბედი ესპანელ ქალიშვილს დაუკავშირა და შორეულ ჰოლანდიაში პატარა, ლამაზი ქართული ქორწილიც გადაიხადა!

ჩვენ გულწრფელად გვიხარია კახის წარმატებები, ვინაიდან იგი ბეჯითად მიჰყვება მშობლების გზას — მთელი გულით ემსახურება ქვეყანას, რომელსაც საქართველო ჰქვია...

ასე რომ, ამ მხრივაც გულდამშვიდებული წავიდა ამ ქვეყნიდან ჩვენი უშანგი. წერილის შესავალში იმიტომაც გავიხსენეთ მარტყოფის შეხვედრა, რომ მისი ფასი და ღვაწლი მეგობრებმა, თანამოსაქმეებმა ზედმიწევნით იცოდნენ. კარგად იცოდნენ ჩვენს რედაქციაშიც. ამიტომ მუდამ სასურველ ავტორთა შორის გვეგულებოდა. ახლაც ზოგჯერ გვგონია, გაიხსნება კარი და შემოვა ღიმილდაფენილი, გახსნის ჩანთას და ახალ წერილს შემოგვთავაზებს... ეს მან მოგვიახლოვა და შეგვაყვარა შორეული და მაინც ახლობელი ლატვია, რადგან ჩვენს კუთვნილებად აქცია ანდრი იაკუბანის, ზიგმუნდ საკინის, ალბერტ ბელის, ვიზმა ბელშევიცას, იან პეტერსის, პეტერ პეტერსონის, ჟან გრივას, ანდრე ვევიანის და სხვა გამორჩენილ მწერალთა მოთხრობები. მისი შესანიშნავი თარგმანების მეშვეობით ვმოგზაურობდით „ქარვის ზღვის ქვეყანაში“ და შევტრფოდით თვალმახარა ქალიშვილებს.

ორი სამშობლო გიყვარდა —
საქართველო და ლატვია,
იმ ტრფობის ცეცხლი ღადარი
შიგ გულის გულში გატყვია!
რა ნაადრევად გამოგხრა
მათმა დარდმა და სევდამა,
„ნეტავი ბევრი გაზარდოს,
შენისთანები დედამა“...

ხვალ, 16 აპრილს, მეგობრები, ახლობლები მარტყოფში ერთხელ კიდევ მიეახლებიან უშანგ სახლთხუციშვილის სამარეს, რათა ქედი მოიდრიკონ ამ სანთელივით წმინდა მამულიშვილის ხსოვნის წინაშე.

ოთარ ხუციშვილი,
ელგუჯა ლებანიძე

მოსწავლე ახალგაზრდობის რესპუბლიკური სასახლის პროფ. კომიტეტი და პედაგოგიური კოლექტივი ღრმა მწუხარებას გამოთქვამს საქართველოს პედაგოგთა და მეცნიერთა თავისუფალი პროფესიული კავშირის თავმჯდომარის მანანა კობახიძის მეუღლის

სვიმონ გამსახურდიას

გარდაცვალების გამო და თანაგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

საქართველოს პროფესიული კავშირების გაერთიანება თანაუგრძნობს საქართველოს პედაგოგთა და მეცნიერთა თავისუფალი პროფკავშირის პრეზიდენტს მანანა კობახიძეს მეუღლის, თვალსაჩინო მეცნიერის, ღირსეული მოქალაქისა და ჭეშმარიტი მამულიშვილის

სვიმონ გამსახურდიას

გარდაცვალების გამო.

ნაძალადევის პედაგოგთა და მეცნიერთა თავისუფალი პროფკავშირული ზონალური საბჭო, პედაგოგიური კოლექტივები, სკოლის დირექტორები თანაგრძნობას უცხადებენ ქალბატონ მანანა კობახიძეს მეუღლის

სვიმონ გამსახურდიას

გარდაცვალების გამო.

საქართველოს სატყეო, ქაღალდის და ხის დამამუშავებელი მრეწველობის მუშაკთა პროფესიული კავშირი ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა ღვაწლმოსილი მეტყევე ინჟინერი

ლიზა
(ზიზო)
კალატოზიშვილი

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ცისანა ჩიხლაძე, ოთარ და ვასიკო კიკნაძეები ოჯახებით ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, უახლოესი ადამიანის, უსაყვარლესი პიროვნების

ციმი ვაშაკიძის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

ა. წ. 12 აპრილის №72 (5410ძ გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“ გამოქვეყნებულ სს „ქართული ფილმის“ საერთო კრების დღის წესრიგის მე-2 საკითხს დაემატოს გასხვისება და ჩამოყალიბდეს: სს „ქართული ფილმის“ ქონების გადაცემის და გასხვისების საკითხის განხილვა.

განცხადება

სს „ავტოგაზის“ დირექტორატი იწვევს სააქციო საზოგადოების აქციონერებს რიგგარეშე საერთო კრებაზე, რომელიც გაიმართება 2006 წლის 8 მაისს, 14 საათზე, ქ. თბილისში, ალ. ყაზბეგის ჩიხი №32/34-ში მდებარე სააქციო საზოგადოების შენობაში.

დღის წესრიგი:

1. 2005 წლის ფინანსური ანგარიშის დამტკიცება და მოგების განაწილება;

2. 2006 წლის პროგრამის განხილვა და დამტკიცება;

3. სხვადასხვა საკითხები.

დღის წესრიგის საკითხების გამო დაწვრილებითი ინფორმაციის მიღება აქციონერებს შეუძლიათ სს „ავტოგაზის“ დირექტორატში.

გენერალური დირექტორი თ. მაჭავარიანი

განცხადება

სს „ქობულეთის საკურორტო პოლიკლინიკის“ დირექტორი თამაზ მახარაძე საქართველოს კანონის „მეწარმეთა შესახებ“ 54.1, 54.24 მუხლების საფუძველზე იწვევს სს „ქობულეთის საკურორტო პოლიკლინიკის“ აქციონერებს საერთო კრებაზე, რომელიც გაიმართება 2006 წლის 5 მაისს ქ. თბილისში, ჟ. შარტავას ქ. №7.

დღის წესრიგი:

1. სს „ქობულეთის საკურორტო პოლიკლინიკის“ წლიური შედეგების განხილვა;

2. სს „ქობულეთის საკურორტო პოლიკლინიკის“ შპს „ქობულეთად“ გარდაქმნა.

დღის წესრიგის საკითხების გამო დაწვრილებითი ინფორმაციის მიღება აქციონერებს შეუძლიათ სს „ქობულეთის საკურორტო პოლიკლინიკის“ დირექტორთან.

განცხადება

სს „კაპტაჟბალნეოსერვისის“ დირექტორი რამაზ ივანაშვილი საქართველოს კანონის „მეწარმეთა შესახებ“ 54.1, 54.24 მუხლების საფუძველზე იწვევს სს „კაპტაჟბალნეოსერვისის“ აქციონერებს საერთო კრებაზე, რომელიც გაიმართება 2006 წლის 5 მაისს ქ. თბილისში, ჟ. შარტავას ქ. №7.

დღის წესრიგი:

1. სს „კაპტაჟბალნეოსერვისის“ წლიური შედეგების განხილვა;

2. სს „კაპტაჟბალნეოსერვისის“ შპს „კაპტაჟბალნეოსერვისად“ გარდაქმნა.

დღის წესრიგის საკითხების გამო დაწვრილებითი ინფორმაციის მიღება აქციონერებს შეუძლიათ სს „კაპტაჟბალნეოსერვისის“ დირექტორთან.

განცხადება

სს „სანატორიუმი საირმის“ დირექტორი ამირან ყურაშვილი საქართველოს კანონის „მეწარმეთა შესახებ“ 54.1, 54.24 მუხლების საფუძველზე იწვევს სს „სანატორიუმი საირმის“ აქციონერებს საერთო კრებაზე, რომელიც გაიმართება 2006 წლის 5 მაისს ქ. თბილისში, ჟ. შარტავას ქ. №7.

დღის წესრიგი:

1. სს „სანატორიუმი საირმის“ წლიური შედეგების განხილვა;

2. სს „სანატორიუმი საირმის“ შპს „საირმედ“ გარდაქმნა.

დღის წესრიგის საკითხების გამო დაწვრილებითი ინფორმაციის მიღება აქციონერებს შეუძლიათ სს „სანატორიუმი საირმის“ დირექტორთან.

განცხადება

სს „პანსიონატი კეჩხობი“ დირექტორი ნანული იმედაშვილი საქართველოს კანონის „მეწარმეთა შესახებ“ 54.1, 54.24 მუხლების საფუძველზე იწვევს სს „პანსიონატი კეჩხობის“ აქციონერებს საერთო კრებაზე, რომელიც გაიმართება 2006 წლის 5 მაისს ქ. თბილისში, ჟ. შარტავას ქ. №7.

დღის წესრიგი:

1. სს „პანსიონატი კეჩხობის“ წლიური შედეგების განხილვა;

2. სს „პანსიონატი კეჩხობის“ შპს „კეჩხობად“ გარდაქმნა.

დღის წესრიგის საკითხების გამო დაწვრილებითი ინფორმაციის მიღება აქციონერებს შეუძლიათ სს „პანსიონატ კეჩხობის“ დირექტორთან.

◎ ყველაფერი ყველაფერზე

რეკორდსმენი აჩრდილი

ენდრიუ ლოიდ უებერის „ოპერის აჩრდილმა“ დაამხო ამავე კომპოზიტორის სხვა ნაწარმოებით, მიუზიკლ „კატებით“ დამყარებული რეკორდი (რომელიც ბროდვეიზე 7485-ჯერ უჩვენეს!ძ. „აჩრდილი“ ბროდვეის სცენაზე 1988 წელს გამოჩნდა და მას აქეთ ფიცარნაგებიდან არ ჩამოსულა. წარმოდგენებს 11 მილიონი მაყურებელი დაესწრო! დადგმა 8 მილიონი დოლარი დაჯდა, მაგრამ მხოლოდ ბროდვეიზე ბილეთების გაყიდვამ უკვე მოიტანა 600 მილიონი დოლარი.

მთელ მსოფლიოში კი მიუზიკლი 80 მილიონმა კაცმა ნახა, ხოლო ბილეთების ჯამურმა შემოსავალმა 3,2 მილიარდი დოლარი შეადგინა. სულ სპექტაკლმა 24 ქვეყნის 119 ქალაქში 65 ათას წარმოდგენას „გაუძლო“.

ბროდვეის სხვადასხვა თეატრში, 1988 წლიდან მოყოლებული, მთავარ როლში შეიცვალა 11 მსახიობი (ამჟამინდელი „აჩრდილი“ ჰოვარდ მაქგილინი გახლავთძ. „ოპერის აჩრდილის“ სცენური ცხოვრების წლებში 1300 ტონა მშრალი ყინული დასჭირდათ და 5,5 მილიონი ლიტრი სატკაცუნო ფხვნილი, რომლის დახმარებითაც სროლებს გამოხატავენ. აჩრდილი 15 ათასჯერ მიცურავდა ნისლში ნავით, თავისი საფლავისკენ...

ბიორკმა ინგლისელები ყველაზე მეტად განაცვიფრა

მომღერალი ქალი ბიორკი ბრიტანელმა მაყურებლებმა ყველაზე ექსცენტრიკულ მსოფლიო ვარსკვლავად დაასახელეს. ისლანდიელ ქალბატონს ამ რეიტინგის პირველობაში დაეხმარა „მოდისადმი ეკლექტიკური მიდგომა და წარმტაცი, თუმცა თავისებური მუსიკა“.

გამოკითხვაში 6 ათასამდე კაცი მონაწილეობდა. ხმათა დიდი რაოდენობა ბიორკმა იმით მოიპოვა, რომ 2001 წელს, „ოსკარების“ გადაცემის ცერემონიაზე, გედის ფორმით შეკერილ კაბაში იყო გამოწყობილი.

ბიორკი ოდენ მუსიკალური შემოქმედებით როდია სახელგანთქმული — 2000 წელს კანის ფესტივალზე პრიზის მფლობელი გახდა, როგორც საუკეთესო მსახიობი ქალი (როლი ლარს ფონ ტრიერის ფილმში „სიბნელეში მოცეკვავე“ძ.

ყველაზე ექსცენტრიკულ ცნობილ პირთა ოცეულში მოხვდნენ აგრეთვე ისეთი ვარსკვლავები, როგორებიც არიან ელტონ ჯონი, ოზი ოზბორნი, ვივიენ ვესტვუდი...

მკითხველთა და გამავრცელებელთა საყურადღებოდ

აპრილიდან „საქართველოს რესპუბლიკაზე“ ხელმოწერა გაიაფდა

2006 წლის მეორე კვარტალიდან (1 აპრილიდან) გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაზე“ ხელმოწერის ფასი გაიაფდა. თუ აქამდე „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამოწერა ერთი თვით 13 ლარი ღირდა, აპრილიდან ეს თანხა 11 ლარს შეადგენს (შესაბამისად, სამი თვით – 33 ლარს, ექვსი თვით – 66 ლარს).

საცალო ქსელში გაზეთი კვლავ 50 თეთრი ეღირება.

შეგახსენებთ იმ უწყებებს, სადაც დაუბრკოლებლად შეგეძლებათ ჩვენი გაზეთის გამოწერა: „საქპრესა“ (ტელ: 35-51-40), „მაცნე“ (37-47-49), „უწყებანი“ (93-64-72), „პრეს-ექსპრესი“ (96-23-11), „პლანეტა-ფორტე“ (93-38-73), „ინფოსერვისი“ (34-09-35), „ელვასერვისი“ (36-35-75).

რაიონებსა და ქალაქებში მიმართეთ „საქპრესის“ ადგილობრივ განყოფილებებს.

გაზეთის გამოწერა შეგიძლიათ უშუალოდ რედაქციაშიც – კოსტავას ქ. № 14, ტელ: 98-96-32; 899- 797679.

„სრ“ გამომცემელი შპს „თანადგომა-1“

ანეკდოტები

– რამდენი კაცი მუშაობს თქვენთან?

– უფროსიანად ათი.

– უუფროსოდ?

– უუფროსოდ – არც ერთი.

* * *

განცხადება: გვჭირდება მუშები სამუშაოზე მუშაობისთვის. ანაზღაურება – ფულადი.

* * *

ლიდერის რკინის წესი: მოესიყვარულე ცოლს დილით. პირველი იქნები.

* * *

– ქალიშვილო, გათხოვილი ხართ?

– არა, ჯერჯერობით თვითმომსახურებაზე ვარ...

* * *

არენაზე გამოდის ათლეტი. საოცარი სიმსუბუქით ეწევა უზარმაზარ სიმძიმეებს. მერე კი საფირმო ნომერს ასრულებს: იღებს ლიმონს, მოიქცევს მას მუჭში და წვენით ნახევარ ჭიქას ავსებს.

– ვინმეს შეგიძლიათ გამეორება? – ეკითხება წამყვანი მაყურებლებს.

არენაზე ამოდის კაფანდარა, მილეული მამაკაცი, გამოართმევს ათლეტს გაწურულ ლიმონს, მოუჭერს ხელს და ერთ ჭიქას პირთამდე ავსებს წვენით. მაყურებელი აღტაცებულია, ათლეტი – გაოგნებული.

– სად მუშაობთ? – ეკითხება განცვიფრებული წამყვანი კაფანდარას.

– საგადასახადო ინსპექციაში.

ლარის კურსი

15 აპრილიდან დადგინდა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტების შემდეგი კურსები

ინგლისური გირვ. სტერლ.	1	3,1900 ლარი
აშშ დოლარი	1	1,8210 ლარი
ევრო	1	2,2122 ლარი
რუსული რუბლი	1	0,0658 ლარი.
აზერბაიჯანული მანათი	1	2,0059 ლარი.
უკრაინული გრივნა	10	3,6024 ლარი.
თურქული ლირა	1	1,3569 ლარი.
ირანული რიალი	1000	0,1998 ლარი.
ისრაელის შეკელი	1	0,3974 ლარი.
უნგრული ფორინტი	100	0,8956 ლარი.
რუმინული ლეი	10000	0,6131 ლარი.

დარია თუ ავდარია

დასავლეთ საქართველოში – მცირე მოღრუბლულობა, ჰაერის ტემპერატურა: დღისით +15⁰ – +22⁰,

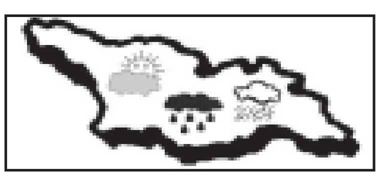

ღამით +9⁰ – +11⁰.

აღმოსავლეთ საქართველოში – მცირე მოღრუბლულობა, ჰაერის ტემპერატურა: დღისით +8⁰ – +14⁰, ღამით +5⁰ – +10⁰.

თბილისში – მცირე მოღრუბლულობა. ჰაერის ტემპერატურა: ღამით +10⁰ დღისით +28⁰.

ბათუმი – ღ. +12⁰, დ. +18⁰; **სოხუმი** – ღ. +10⁰, დ. +20⁰; **ქუთაისი** – ღ. +12⁰, დ. +26⁰; **ოზურგეთი** – ღ. +10⁰, დ. +19⁰, **ზესტაფონი** – ღ. +10⁰, დ. +19⁰; **რუსთავი** – ღ. +10⁰, დ. +28⁰; **ფოთი** – ღ. +13⁰, დ. +20⁰; **მესტია** – ღ. +8⁰, დ. +15⁰; **სტეფანწმინდა** – ღ. +7⁰, დ. +14⁰; **თელავი** – ღ. +10⁰, დ. +26⁰; **გორი** – ღ. +8⁰, დ. +18⁰; **ახალციხე** – ღ. +8⁰, დ. +15⁰; **ბორჯომი** – ღ. +10⁰, დ. +17⁰; **ცხინვალი** – ღ. +6⁰, დ. +15⁰; **სამტრედია** – ღ. +14⁰, დ. +21⁰; **ზუგდიდი** – ღ. +11⁰, დ. +21⁰; **ჭიათურა** – ღ. +12⁰, დ. +20⁰.

დღესასწაული

ბზობა – ბაიაობის კვირა. იესო ქრისტეს დიდებით შესვლა იერუსალიმში

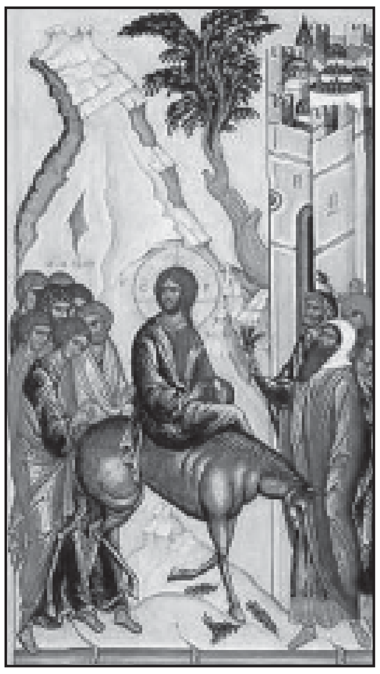

16 აპრილს საქართველო სამოციქულო ეკლესია ზეიმობს მაცხოვრის იერუსალიმში დიდებით შესვლას, რასაც ქრისტიანები ბაიაობასა ანუ ბზობას უწოდებენ. ეს არის დღესასწაული, რომელიც ყოველთვის ემთხვევა ბრწყინვალე აღდგომის წინა კვირა დღეს.

„...ერი მრავალი, რომელ – იგი მოსრულ იყვნენ დღესასწაულსა მას, რამეთუ ესმა, ვითარმედ იესო მოვალს იერუსალიმს, მოიღეს რტოები დანაკის კუდთაგან და განვიდეს მიგებებად მისა, ღაღადებდეს და იტყოდეს: ოსანა! კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისაითა, მეუფე ისრაელისაი!“, – ასე აღწერს იოანე მახარებელი მაცხოვრის იერუსალიმში დიდებით შესვლის ამბავს.

მაცხოვრის შესვლა იერუსალიმს ძლევამოსილი მეფის სატახტო ქალაქში შესვლას ჰგავდა. იერუსალიმისკენ დიდებით მიმავალს, ხალხი სამოსელს უფენდა გზაზე, ზოგს კი პალმის (ბზის) რტოები ეკავა და ასე ეგებებოდა მაცხოვარს. ყოველი მხრიდან ისმოდა ღაღადისი: **„ოსანა ძესა დავითისსა, კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისაითა! ოსანა, რომელი ხარ მაღალთა შინა!“**

...ღმერთი თითოეულ ჩვენთაგანს თხოვს, სულიერად შეეგებოს მას, სამოსლის ნაცვლად გული გაუფინოს კიცვზე მჯდომ მეუფეს, მხურვალე ლოცვა და თაყვანისცემა კი ბზის ტოტებივით მიართვას და ისე მიიღოს უფალი საკუთარ სულში, როგორც იერუსალიმში.

იერუსალიმში დიდებით შესვლით უფალმა მორწმუნეებს სიყვარულის გამომჟღავნების საშუალება მისცა, ხოლო მტრებს – მისი შეცნობისა და სინანულად მოქცევისა.

მოამზადა
გიული ლიპარტიამ

მოდა

სუნამო – სასიამოვნო ურთიერთობის საწინდარი

მაღალი მოდის კანონმდებლები ირწმუნებიან, რომ მომხიბვლელი და სრულფასოვანი მამაკაცისთვის მხოლოდ კლასიკური კოსტიუმი, ძვირფასი, ელეგანტური ფეხსაცმელი, ძათძათა პერანგი, იდუმალი სვირინგი ან სხვა აქსესუარი როდია. ყველაზე მნიშვნელოვანი, მისთვის შესაფერისი, გემოვნებით შერჩეული სუნამო გახლავთ. რეკლამას, რა თქმა უნდა, ყოველთვის არ უნდა ენდოთ. მაგალითად, შეიძლება შეიძინოთ სასურველი მამაკაცური „ინტელექტუალური“ და პროვოკაციული სუნამო, მაგრამ დაიპკუროთ და ეფექტი არ ჰქონდეს, ანუ სუსტი სქესის წარმომადგენლები მისი სურნელით ვერ მოხიბლოთ. მოდის წამყვანი დიზაინერები ხშირად აღნიშნავენ, რომ ძვირფასი, ექსკლუზიური არომატი, შეიძლება ითქვას, ხელოვნების ნიმუშიაო. მამაკაცმა სუნამოს შერჩევისას, უპირველესად, ყურადღება საკუთარი ცხოვრების სტილზე უნდა გაამახვილოს, მაგალითად, არ შეიძლება სპორტსმენმა კლასიკური ტიპის სუნამო დაიპკუროს.

ჩვენს მაღაზიებში ხშირად არის ფალსიფიცირებული სუნამოები. ცნობილი პარფიუმერული ფირმები კი თავიანთ პროდუქციას ყველა მაღაზიაში როდი ავრცელებენ. მათ სპეციალური, პრესტიჟული, სახელობითი მაღაზია-სალონები აქვთ, სადაც არაესთეტიკურად შეფუთულ, არასწორი წარწერებით წარმოდგენილ დაბალფასიან სუნამოებს ვერ ნახავთ, პარფიუმერია ხომ ფუფუნების საგანია.

ახალი არომატის გასინჯვა პირდაპირ ფლაკონიდან შეუძლებელია, ასე მხოლოდ გაურკვეველ მძაფრ სპირტის სუნს შეიგრძნობთ. არსებობს სპეციალური დასაპკურებელი ქაღალდი, რაზეც სუნამოს დააწვეთებენ და შემდეგ ყნოსავენ. აღსანიშნავია ისიც, რომ სუნამო, ოდეკოლონი დროთა განმავლობაში სურნელს იცვლის – მოხმარების შემდეგ, რამდენიმე საათშიც კი შეიძლება სხვანაირი მოგეჩვენოთ.

ბოლო პერიოდში მოდურია „უნისექსის“ არომატი და დღეისთვის ასეთ სუნამოებს ხშირად ჰომოსექსუალები იპკურებენ.

XIX საუკუნემდე ქალისა და მამაკაცის სუნამოებს შორის სხვაობა არ არსებობდა. თურმე, მამაკაცებისთვის ნაზი სურნელი ნაპოლეონს აუკრძალავს. აქვე შეგახსენებთ, რომ ლუდოვიკო XIV-მდე საფრანგეთში ბანაობა მიღებული არ იყო. მაღალი წრის წარმომადგენლები წელიწადში ერთხელ ან ორჯერ თუ იბანდნენ ტანს, ღარიბები კი, რამდენიმე წელიწადში ერთხელ. ამიტომაც, ფრანგი ქალები, თურმე, ლიტრობით სუნამოს ისხამდნენ.

როგორც სხვადასხვა ძვირადღირებული პარფიუმერული ფირმის მწარმოებლები გვირჩევენ, ოდეკოლონებისა და ტუალეტის წყლის დასხმა სამოსზე არ შეიძლება. ბუნებრივი სურნელის შესაძენლად, იგი მხოლოდ კანს უნდა ეხებოდეს. სასურველია გქონდეთ ორნაირი სუნამო, ერთი – მოკრძალებული, არამძაფრი და მეორე – სექსუალური, პირადი ცხოვრებისთვის.

დაბოლოს, მამაკაცებისთვის ყველაზე მოდურად დღეისთვის ჰუგო ბოსის, არმანის და კარლ ლაგერფილდის სუნამოებია მიჩნეული. შეგახსენებთ, გემოვნებით შერჩეული სუნამო ხომ სასიამოვნო ურთიერთობის საწინდარია...

ლელა დონაძე

სურათებზე: მოდური სუნამოები მამაკაცებისთვის.

ინფორმაცია

დაგვხოცავს ამდენი სიგარეტი

ფინანსური პოლიციის იმერეთის სამმართველომ უაქციზო სიგარეტის ტრანსპორტირების ფაქტზე კობა გიორგაძე დააკავა.

როგორც „ინტერპრესნიუსს“ ფინანსური პოლიციის პრესსამსახურში განუცხადეს, ჩხრეკისას მას სარეალიზაციოდ გამზადებული 3800 კოლოფი სხვადასხვა დასახელების უაქციზო სიგარეტი აღმოაჩნდა.

ამ ფაქტთან დაკავშირებით გამოძიება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-200 მუხლით მიმდინარეობს, რაც „მარკირებას დაქვემდებარებული აქციზური საქონლის აქციზური მარკის გარეშე გადაზიდვას“ გულისხმობს.

„დიდგორი“ კარიერებზე უნებართვოდ მუშაობდა

ფინანსური პოლიციის მცხეთა-მთიანეთის სამმართველომ შპს „დიდგორის“ ხელმძღვანელ პირთა წინააღმდეგ წინასწარი გამოძიება დაიწყო.

როგორც „ინტერპრესნიუსს“ ფინანსურ პოლიციაში განუცხადეს, შპს „დიდგორი“ კარიერებზე შესაბამისი ნებართვის გარეშე მუშაობდა.

გამოძიება „უკანონო სამეწარმეო საქმიანობის“ მუხლით მიმდინარეობს.

კონტრაბანდა – სამალავით

ფინანსური პოლიციის მცხეთა-მთიანეთის სამმართველომ კონტრაბანდული საქონლის შემოტანის ფაქტზე გიორგი თანდიაშვილი დააკავა.

როგორც „ინტერპრესნიუსს“ ფინანსურ პოლიციაში განუცხადეს, ყაზბეგის გავლით მან რუსეთიდან სხვადასხვა დასახელების საქონელი ავტობუსში სპეციალურად გაკეთებული სამალავით შემოიტანა.

კონტრაბანდული საქონლის ღირებულებას ამჟამად ექსპერტიზა ადგენს. გამოძიება „საბაჟო წესის დარღვევის“ მუხლით მიმდინარეობს.

ინტერპრესნიუსი

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
იბეჭდება გამომცემლობა „კოლორის“ სტამბაში, რკინიგზის ჩიხი, 20.

დამფუძნებლები – გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ თანამშრომლები

გამომცემელი – შპს „თანადგომა-1“
ქიზიყის ქ. №12, ტ: 71-68-81, 899 797679

მთავარი რედაქტორი რუსლან რუსია.
მორიგე რედაქტორი ბონდო გულიაშვილი.

ინდექსი 66434,
მისამართი: 0108, თბილისი, მ. კოსტავას ქ. №14.
მთავარი რედაქტორი: 98-96-34.
მთავარი რედაქტორის მოადგილე: 98-96-33.
სარეკლამო განყოფილება: 98-96-32.

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. წერილებში მოყვანილი ფაქტების უტყუარობაზე პასუხს აგებენ ავტორები, რომელთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე აწყობ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიებს ნუ შემოგვთავაზებენ.